

พงศาวดาร ฉบับที่สอง

กษัตริย์ซาโลมอนถวาย
เครื่องบูชาที่กิเบโอน

(1 พกษ 3:4)

1 ซาโลมอนโอรสของดาวิดได้สถาปนาราชอาณาจักรของพระองค์ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ทรงสถิตกับพระองค์ และทรงกระทำให้พระองค์ใหญ่โตอย่างยิ่ง

2 ซาโลมอนตรัสกับอิสราเอลทั้งปวง กับนายพันและนายร้อย ทั้งกับผู้วินิจฉัยและกับเจ้านายทั้งปวงในอิสราเอลทั้งสิ้น ผู้เป็นประมุขของบรรพบุรุษของเขา

3 และซาโลมอนกับชุมนุมชนทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ได้ขึ้นไปที่ปูชนียสถานสูงซึ่งอยู่ที่กิเบโอน เพราะพลับพลาแห่งชุมนุมของพระเจ้า ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ได้สร้างขึ้นในถิ่นทุรกันดาร อยู่ที่นั่น

4 แต่ดาวิดได้ทรงนำหีบของพระเจ้าขึ้นมาจากศิรียาทเยอาริมถึงสถานที่ซึ่งดาวิดทรงเตรียมไว้ให้ เพราะพระองค์ได้ทรงตั้งเต็นท์ไว้ให้ในกรุงเยรูซาเล็ม

5 ยิ่งกว่านั้น แท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ ซึ่งเบซาเลลบุตรชายอูรีผู้เป็นบุตรชายเฮอร์ได้สร้างไว้นั้นก็อยู่ที่หน้าพลับพลาของพระเยโฮวาห์ และซาโลมอนกับชุม

มชนก็ได้ใช้แท่นนั้นเป็นประจำ

6 และซาโลมอนเสด็จขึ้นไปที่ยังแท่นบูชาทองสัมฤทธิ์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ซึ่งอยู่ที่พลับพลาแห่งชุมนุม และทรงถวายเครื่องเผาบูชาหนึ่งพันตัวบนแท่นนั้น

ซาโลมอนทูลขอสติปัญญา

(1 พกษ 3:5-15)

7 ในคืนนั้นพระเจ้าทรงปรากฏแก่ซาโลมอน และตรัสกับพระองค์ว่า "เจ้าอยากให้เราทำอะไร เจ้า ก็จงขอเถิด"

8 และซาโลมอนทูลพระเจ้าว่า "พระองค์ได้ทรงสำแดงความเมตตายิ่งใหญ่แก่ดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์ และทรงกระทำให้ข้าพระองค์ปกครองแทน

9 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขอให้พระสัญญาของพระองค์ที่มีต่อดาวิดเสด็จพ่อของข้าพระองค์เป็นจริง ณ บัดนี้ เพราะพระองค์ได้ทรงตั้งให้ข้าพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือชนชาติที่มากอย่างผงคลีแห่งแผ่นดินโลก

10 ขอทรงประทานสติปัญญาและความรู้แก่ข้าพระองค์ที่จะเข้าออกนอกในต่อหน้าชนชาตินี้ เพราะผู้ใดเล่าที่จะวินิจฉัยประชาชนของพระองค์ได้ ซึ่งใหญ่โต

(1) ปฐก 39:2; 1 พกษ 2:46 (2) 1 พศต 27:1-34 (3) อพย 25:1-27; 35:4-36:38

(4) อพย 25:10-22; 36:1-9 (5) อพย 27:1-2; 31:2; 38:1-2 (6) 1 พกษ 3:4

(7) 1 พกษ 3:5-14 (8) 1 พศต 28:5 (9) ปฐก 13:16 (10) กตว 27:17; พบท 31:2

นัก”

11 พระเจ้าตรัสตอบซาโลมอนว่า “เพราะว่าสิ่งนี้อยู่ในจิตใจของเจ้า และเจ้ามิได้ขอทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งและเกียรติหรือชีวิตของศัตรูเจ้า และทั้งมิได้ขอชีวิตยืนยาว แต่ได้ขอสติปัญญาและความรู้เพื่อตัวเจ้าเอง เพื่อเจ้าจะวินิจฉัยประชาชนของเรา ผู้ซึ่งเราได้ตั้งเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนือเขานั้น

12 เราประสาทสติปัญญาและความรู้ให้แก่เจ้า เราจะให้ทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่งและเกียรติแก่เจ้าด้วย อย่างที่ไม่มีกษัตริย์องค์ใดผู้อยู่ก่อนเจ้าได้มี และไม่มีผู้ใดภายหลังเจ้าจะมีเหมือน”

13 ซาโลมอนจึงเสด็จจากบูนีเยสถานสูงที่กิเบโอน จากต่อหน้าพลับพลาแห่งชุมนุมไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงครอบครองอยู่เหนืออิสราเอล

14 ซาโลมอนทรงสะสมธรรบและพลม้า พระองค์ทรงมีธรรบหนึ่งพันสี่ร้อยคัน และพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ที่หัวเมืองธรรบ และอยู่กับกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม

15 และกษัตริย์ทรงกระทำให้เงินและทองคำเป็นของสามัญในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนก่อน

หिन และทรงกระทำให้มีไม้สนสีดาร์มากมายเหมือนไม้มะเดื่อแห่งหุบเขา

16 ม้าอันเป็นสินค้าเข้าของซาโลมอนมาจากอียิปต์ พร้อมด้วยเส้นด้ายสำหรับผ้าปาน และบรรดาพ่อค้าของกษัตริย์รับเส้นด้ายสำหรับผ้าปานนั้นมาตามราคา

17 เขาทั้งหลายนำธรรบเข้ามาจากอียิปต์คันหนึ่งเป็นเงินหกร้อยเชเชลเงิน และม้าตัวหนึ่งหนึ่งร้อยห้าสิบ ดังนั้นโดยทางพวกพ่อค้า เขาก็ส่งออกไปยังบรรดากษัตริย์ของคนฮิตไทต์ และบรรดากษัตริย์ของคนซีเรีย

การเตรียมสร้าง

พระวิหารของพระเจ้า

(1 พกษ 5:1-18)

2 ฝ่ายซาโลมอนทรงตั้งพระทัยที่จะสร้างพระนิเวศเพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์ และสร้างราชวังเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์

2 และซาโลมอนทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนเป็นคนขนของ และให้แปดหมื่นคนสกัดหินที่ถิ่นเทือกเขา และให้คนสามพันหกร้อยคนดูแลเขาทั้งหลาย

3 และซาโลมอนทรงส่งราชสารไปยังหุรามกษัตริย์เมืองไทรเรวา “ท่านได้กระทำกิจกับดาวิดราช

(11) 1 พกษ 3:11-13 (12) 1 พศด 9:22; 29:25 (14) 1 พกษ 4:26; 2 พศด 9:25

(15) 1 พกษ 10:27; 2 พศด 9:27 (16) 1 พกษ 10:28; 2 พศด 9:28

(1) 2 ซมอ 5:13-14; 1 พกษ 5:5 (2) 1 พกษ 5:15-16; 2 พศด 2:18 (3) 1 พศด 14:1

บิดาของข้าพเจ้า คือ ได้ส่งไม้สนสีดาร์ให้พระองค์ท่าน เพื่อสร้างวังให้พระองค์ท่านอาศัยอย่างไร ขอท่านได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนั้น

4 ดูเถิด ข้าพเจ้ากำลังจะสร้างพระนิเวศเพื่อพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และมอบถวายแด่พระองค์ เพื่อเผาศรีเครื่องหอมต่อพระพิภคร์พระองค์ และเพื่อขนมบั้งหน้าพระพิภคร์เนื่องนิตย์ และเพื่อเครื่องเผาบูชาทั้งเช้าและเย็น ในวันสะบาโต และในวันข้างขึ้น และวันเทศกาลตามกำหนดของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ซึ่งเป็นกฎตั้งไว้เป็นนิตย์สำหรับอิสราเอล

5 พระนิเวศซึ่งข้าพเจ้าจะสร้างนั้นใหญ่โต เพราะว่าพระเจ้าของเราใหญ่ยิ่งกว่าพระทั้งปวง

6 แต่ผู้ใดเล่าที่จะสามารถสร้างพระนิเวศสำหรับพระองค์ได้ ในเมื่อฟ้าสวรรค์ถึงแม้ว่าฟ้าสวรรค์ที่สูงที่สุดรับรองพระองค์ไว้ไม่ได้ ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่จะสร้างพระนิเวศสำหรับพระองค์ นอกจากให้เป็นที่เผาเครื่องบูชาต่อพระพิภคร์พระองค์เท่านั้น

7 เพราะฉะนั้น บัดนี้ขอส่งชายคนหนึ่งผู้ชำนาญการช่างทองคำเงิน ทองสัมฤทธิ์และเหล็กและ

ชำนาญในเรื่องผ้าสีม่วง สีแดง เข็มและสีฟ้า ทั้งเป็นผู้ชำนาญในการแกะสลัก เพื่อจะอยู่กับช่างฝีมือผู้อยู่กับข้าพเจ้าในยูดาห์และในเยรูซาเล็ม ผู้ซึ่งดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าได้จัดหาไว้

8 ขอท่านส่งไม้สนสีดาร์ ไม้สนสามใบและไม้ประดู่จากเลบานอนให้ข้าพเจ้าด้วย เพราะข้าพเจ้าทราบทั่ว ข้าราชการของท่านรู้จักการตัดไม้ในเลบานอน และดูเถิด ข้าราชการของข้าพเจ้าจะอยู่กับข้าราชการของท่าน 9 เพื่อจัดเตรียมตัวไม้ให้แก่ข้าพเจ้าให้มากมาย เพราะว่าพระนิเวศที่ข้าพเจ้าจะสร้างนี้จะใหญ่โตและแปลกประหลาด

10 และดูเถิด ส่วนข้าราชการของท่าน คือผู้ที่โค่นตัดไม้ นั้น ข้าพเจ้าจะให้ชาวสาสินวดแล้ว สองหมื่นโคระ ข้าวบาร์เลย์สองหมื่นโคระ น้ำมันสองหมื่นบัท และน้ำมันสองหมื่นบัทแก่เขาทั้งหลาย”

11 แล้วหุรามกษัตริย์แห่งเมืองไทรทงตอบเป็นลายพระหัตถ์ซึ่งพระองค์ทรงมีไปถึงซาโลมอนว่า “เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงรักประชาชนของพระองค์ พระองค์จึงทรงกระทำให้นายเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย”

(4) อพย 25:30; 29:38-42; 30:7; ลนต 24:8; กตว 28:3, 9-11; 2 พศต 2:1

(5) สดต 135:5; 1 คร 8:5-6 (6) 1 พกษ 8:27; 2 พศต 6:18; อสย 66:1

(7) 1 พศต 22:15 (8) 1 พกษ 5:6 (10) 1 พกษ 5:11 (11) 1 พกษ 10:9; 2 พศต 9:8

12 หุรามตรีสือกว่า "สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ผู้ได้ประทานโอโรสที่ฉลาดคนหนึ่งแก่ดาวิด กอปรด้วยความเฉลียวฉลาดและความเข้าใจ ผู้ซึ่งจะสร้างพระนิเวศถวายพระเยโฮวาห์ และสร้างพระราชวังเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์

13 บัดนี้ข้าพเจ้าได้ส่งช่างฝีมือคนหนึ่ง กอปรด้วยความเข้าใจ คือหุรามที่ปรึกษาอาวโล

14 บุตรชายของหญิงคนदानบิดาของเขาเป็นชาวเมืองไทระ เขาชำนาญงานช่างทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ เหล็ก หินและไม้ และทำงานช่างผ้าสีม่วง สีฟ้า ผ้าปานเน อละเอียดและผ้าสีแดงเข้ม และทำการแกะสลักทุกชนิด และสร้างตามแบบลวดลายใด ๆ ที่จะกำหนดให้แก่เขา พร้อมกับช่างฝีมือของท่าน คือช่างฝีมือของดาวิดราชบิดาของท่านผู้เป็นเจ้านายของข้าพเจ้า

15 เพราะฉะนั้นบัดนี้ เรื่องข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ น้ำมัน และนำองุ่น ซึ่งเจ้านายของข้าพเจ้าได้กล่าวถึงนั้น ขอท่านได้ส่งไปให้พวกเราผู้รับใช้ท่าน

16 และพวกเราจะตัดตัวไม้เท่าที่ท่านต้องการจากเลบานอน

และนำมาให้ท่านโดยแพทางทะเลถึงเมืองยัฟฟา เพื่อว่าท่านจะได้นำขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม"

17 แล้วซาโลมอนทรงทำบัญญัติสำมะโนครัวชนต่างด้าวทั้งสิ้นผู้อยู่ในแผ่นดินอิสราเอล ภายหลังบัญญัติสำมะโนครัวซึ่งดาวิดราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำไว้ และปรากฏว่ามีคนหนึ่งแสนห้าหมื่นสามพันหกร้อยคน

18 พระองค์ทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนเป็นคนขนของ และให้แปดหมื่นคนสกัดหินที่ถิ่นที่อกเขา และคนสามพันหกร้อยคนเป็นผู้ดูแลให้ประชาชนทำงาน

การเริ่มสร้างพระวิหาร บนภูเขาโมริยาห์

3 แล้วซาโลมอนทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็มบนภูเขาโมริยาห์ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ดาวิดราชบิดาของพระองค์ ตรงที่ซึ่งดาวิดทรงกำหนดไว้ที่ลานนวดข้าวของโอรันคนเยบรูส

2 พระองค์ทรงเริ่มสร้างในวันที่สองเดือนที่สองของปีที่สี่แห่งรัชกาลของพระองค์

ขนาดและวัตถุแห่งพระวิหาร

(1 พุทธ 6:2--7:51)

3 ต่อไปนี้เป็นรากฐานซึ่งซาโล-

(12) ปฐม 1:2; 1 พุทธ 5:7; กจ 4:24; 14:15; วา 10:6 (14) 1 พุทธ 7:13-14

(15) 2 พศต 2:10 (16) 1 พุทธ 5:8-9 (17) 1 พุทธ 5:13; 1 พศต 22:2; 2 พศต 8:7-8

(18) 2 พศต 2:2 (1) ปฐม 22:2-14; 1 พุทธ 6:1; 1 พศต 21:18 (3) 1 พุทธ 6:2

มอนทรงวางเพื่อสร้างพระนิเวศ
ของพระเจ้า ส่วนยาวตามศอก
โบราณหกสิบศอก และกว้าง
ยี่สิบศอก

4 มุขด้านหน้าของพระนิเวศนั้น
ยาวยี่สิบศอก เท่ากับด้านกว้าง
ของพระนิเวศ และส่วนสูงหนึ่ง
ร้อยยี่สิบ พระองค์ทรงบุด้วยไม้
ด้วยทองคำบริสุทธิ์

5 ห้องโถงพระองค์ทรงบุด้วยไม้
สนสามใบ และบุด้วยทองคำ
เนื้อดี และทำต้นอินทผลัมและ
ลูกใช้ประดับไว้บนนั้น

6 พระองค์ทรงแต่งพระนิเวศ
ด้วยฝังเพชรพลอยต่างๆ เพื่อ
ความสวยงาม ทองคำนั้นเป็น
ทองคำเมืองพาราวยิม

7 พระองค์จึงทรงบุพระนิเวศนั้น
ด้วยทองคำคือที่คาน ธรณีประตู
ผนัง ประตู กับสลักรูปเศวตไ
บนผนัง

8 และพระองค์ทรงสร้างที่บริ
สุทธิ์ที่สุด คือความยาวของที่นั่ง
ตามความกว้างของพระนิเวศ
เป็นยี่สิบศอก และกว้างยี่สิบ
ศอก พระองค์ทรงบุด้วยทองคำ
เนื้อดีหนักหกร้อยตะลันต์

9 นำหนักของตะปูห้าสิบเซเชล
ทองคำ และพระองค์ทรงบุห้อง
ชั้นบนด้วยทองคำ

10 ในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น พระ
องค์ทรงสร้างเศวตไสองรูป

ด้วยไม้บุทองคำ

11 ปีกของเศวตไสองนั้นกาง
ออกยี่สิบศอก ปีกข้างหนึ่งของ
เศวตไพบ้างหนึ่งยาวห้าศอกจดผนัง
พระนิเวศ และอีกปีกหนึ่งยาว
ห้าศอกจดปีกของเศวตไพบ้าง
หนึ่ง

12 และของเศวตไพบ้างหนึ่งปีก
ข้างหนึ่งห้าศอกจดผนังพระนิ
เวศ และอีกปีกหนึ่งห้าศอกด้วย
ติดต่อกับปีกของเศวตไพบ้าง
หนึ่ง

13 ปีกของเศวตไพบ้างนี้กางออก
ยี่สิบศอก เศวตไสองนั้นยื่น
หันหน้าไปทางห้องโถง

14 และพระองค์ทรงสร้างม่าน
ด้วยผ้าสีฟ้า สีม่วง และสีแดง
เข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด
และปักรูปเศวตไบบนนั้น

15 ข้างหน้าพระนิเวศพระองค์
ทรงสร้างเสาสองต้น สูงสามสิบ
ห้าศอก มีบัวคว่ำสูงห้าศอกอยู่
บนยอดเสาแต่ละต้น

16 พระองค์ทรงทำลูกโซ่เหมือน
ในท้องหลังติดไว้ที่ยอดเสา และ
พระองค์ทรงทำทับทิมหนึ่งร้อย
ลูกแขวนไว้ที่โซ่

17 พระองค์ทรงตั้งเสาไว้หน้า
พระวิหาร ข้างขวาต้นหนึ่ง อีก
ต้นหนึ่งข้างซ้าย ต้นข้างขวานั้น
พระองค์ทรงขนานนามว่า ยาคิน
และต้นข้างซ้ายว่า โบอาส

(4) 1 พกษ 6:3; 1 พศต 28:11 (5) 1 พกษ 6:15, 17; ยรม 22:14 (8) อพย 26:33

(9) 1 พศต 28:11 (10) อพย 25:18-20; 1 พกษ 6:23-28 (14) อพย 26:31

(15) 1 พกษ 7:15-20; ยรม 52:21 (16) 1 พกษ 7:20 (17) 1 พกษ 7:21

เครื่องที่ตั้งสำหรับพระวิหาร

4 พระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาด้วยทองสัมฤทธิ์ ยาวยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก และสูงสิบศอก

2 แล้วพระองค์ทรงสร้างชั้นสาครหล่อ เป็นชั้นกลม วัตจากขอบหนึ่งไปถึงอีกขอบหนึ่งได้สิบศอก สูงห้าศอก และวัดโดยรอบได้สามสิบศอก

3 ภายใต้ชั้นนี้มีรูปวัวอยู่รอบชั้นสาคร ในระยะหนึ่งศอกมีรูปวัวสิบลูก อยู่รอบชั้นสาคร วัวเหล่านี้เป็นสองแถว หล่อพร้อมกับเมื่อหล่อชั้นสาคร

4 ชั้นสาครนั้น นวางอยู่บนวัวสิบสองตัวหันหน้าไปทิศเหนือสามตัว หันหน้าไปทิศตะวันตกสามตัว หันหน้าไปทิศใต้สามตัวและหันหน้าไปทิศตะวันออกสามตัว ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนวัวนี้ ส่วนเบ้องหลังของมันทั้งสิ้นอยู่ข้างใน

5 ชั้นสาครหนาหนึ่งคืบ ที่ขอบของมันทำเหมือนขอบถ้วยเหมือนอย่างดอกบัว บรรจุได้สามพันบัท

6 พระองค์ทรงทำชั้นสิบลูก วางอยู่ด้านขวาห้าลูก ด้านซ้ายห้าลูก เพื่อใช้ล้างของในนั้น เขาจะล้างของซึ่งใช้เป็นเครื่องเผาบูชาในนี้ ชั้นสาครนั้นสำหรับให้

ปุโรหิตล้างในนั้น

7 แล้วพระองค์ ทรงสร้างคันทะปทีปทองคำสิบคันทตามที่กำหนดเกี่ยวกับคันทประทีปนั้น และพระองค์ทรงตั้งไว้ในพระวิหาร อยู่ด้านขวาห้าคันท และด้านซ้ายห้าคันท

8 พระองค์ทรงสร้างโต๊ะสิบตัวด้วย และตั้งไว้ในพระวิหาร อยู่ด้านขวาห้าตัว ด้านซ้ายห้าตัว และพระองค์ทรงทำชามทองคำหนึ่งร้อยลูก

9 พระองค์ทรงสร้างลานแห่งปุโรหิต และลานใหญ่ และประตูลาน และทรงบุประตุนั้นด้วยทองสัมฤทธิ์

10 และพระองค์ทรงวางชั้นสาครไว้ที่ด้านขวาพระนิเวศทางทิศตะวันออกเฉียงใต้

11 หุรามได้สร้างหม้อ พลั่วและชาม ดังนั้นหุรามจึงทำงานซึ่งท่านกระทำให้กษัตริย์ซาโลมอน เรื่องพระนิเวศของพระเจ้าสำเร็จ

12 คือ เสาสองต้น คิ้ว และบัวคว่ำ ซึ่งอยู่บนยอดเสาทั้งสอง และตาข่ายสองฝืนซึ่งคลุมคิ้วทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา

13 และลูกทับทิมสี่ร้อยลูกสำหรับตาข่ายทั้งสองฝืน ตาข่ายฝืนหนึ่งมีลูกทับทิมสองแถว

(1) อพย 27:1-2 (2) อพย 30:17-21 (3) 1 พกษ 7:24-26 (4) 1 พกษ 7:25

(5) 1 พกษ 7:26 (6) อพย 30:19 (7) อพย 25:31 (8) 1 พกษ 7:48 (9) 1 พกษ 6:36

(10) 1 พกษ 7:39 (11) 1 พกษ 7:40-51 (12) 1 พกษ 7:41 (13) 1 พกษ 7:20

เพื่อคลุมคิ้วทั้งสองของบ่าวว่า
ซึ่งอยู่บนยอดเสาศา

14 เขาทำแท่นด้วย และทำชั้นไว้
บนแท่น

15 และชั้นสาครลูกหนึ่ง และวัว
สิบสองตัวรองอยู่นั้น

16 หม้อ พลั่ว และขอเกี่ยวเนื้อ
และเครื่องประกอบทั้งสิ้นนี้
หุรวมที่ปรึกษาอาวูโสได้ทำขึ้น
ด้วยทองสัมฤทธิ์สุก ถวาย
กษัตริย์ซาโลมอนสำหรับพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์

17 กษัตริย์ทรงหล่อสิ่งเหล่านี้
ในที่ราบแม่น้ำจอร์แดน ในที่ดิน
เหนียวระหว่างสุคคทกับเศเร-
ดาห์

18 ซาโลมอนทรงสร้างเครื่องใช้
ทั้งสิ้นนี้เป็นจำนวนมาก จึงมิได้
หวนหาหนักของทองสัมฤทธิ์

19 และซาโลมอนจึงทรงกระทำ
เครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพระนิ-
เวศของพระเจ้า คือแท่นบูชา
ทองคำ โต๊ะขนมปังหน้าพระ
พักตร์

20 คันประทีปและตะเกียงทำ
ด้วยทองคำบริสุทธิ์ เพื่อใช้ตาม
ประทีปหน้าห้องหลังตามลักษ-
ณะ

21 ดอกไม้ ตะเกียง และตะไกร
ตัดใส่ตะเกียง ทำด้วยทองคำ
คือทองคำบริสุทธิ์ที่สุด

22 ตะไกรตัดใส่ตะเกียง ชาม

ช้อน และกระถางไฟ ทำด้วย
ทองคำบริสุทธิ์ ส่วนทางเข้าของ
พระนิเวศคือ ประตูชั้นในของที่
บริสุทธิ์ที่สุด และประตูพระ
วิหารคือประตูห้องโถงทำด้วย
ทองคำ

การนำหีบแห่งพระเจ้า

เข้าไปในพระวิหาร

(1 พกษ 8:1-11)

5 บรรดากิจการซึ่งซาโลมอน
ทรงกระทำสำหรับพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์ก็สำเร็จดังนี้
และซาโลมอนทรงนำบรรดาสิ่ง
ซึ่งดาวิดราชบิดาทรงถวายไว้เข้า
มา คือเครื่องเงิน เครื่องทองคำ
และเครื่องใช้ต่างๆ และเก็บไว้
ในคลังพระนิเวศของพระเจ้า

2 แล้วซาโลมอนทรงประชุมพวก
ผู้ใหญ่ของอิสราเอล และบรรดา
หัวหน้าของตระกูล และบรรดา
ประมุขของบรรพบุรุษชนอิสรา-
เอล ในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะนำ
หีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์
ขึ้นมาจากนครดาวิด คือเมือง
ศิโยน

3 และผู้ชายทั้งสิ้นของอิสราเอล
ก็ประชุมต่อพระพักตร์กษัตริย์
ณ การเลี้ยงในเดือนที่เจ็ด

4 พวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของอิสรา-
เอลมา และคนเลวก็ยกหีบ

5 และเขาทั้งหลายก็นำหีบ พลับ
พลาแห่งชุมนุม และเครื่องใช้

(14) 1 พกษ 7:27-43 (16) 1 พกษ 7:14, 45 (17) 1 พกษ 7:46 (18) 1 พกษ 7:47

(19) อพย 25:30; 1 พกษ 7:48-50 (20) อพย 27:20-21 (21) อพย 25:31

(1) 1 พกษ 7:51 (2) 2 ซมอ 6:12 (3) ลนต 23:34 (4) 1 พคต 15:2, 15

บริสุทธิ ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพลับ-
พลาขึ้นมา ของเหล่านี้บรรดา
ปุโรหิตและคนเลวีหามขึ้นมา
6 และกษัตริย์ซาโลมอนกับชุม
มุมนอิสราเอลทั้งสิ้นที่ได้ประ-
ชุมกันอยู่กับพระองค์ต่อหน้า
หีบ ได้ถวายแกะและวัวมากมาย
ซึ่งเขาจะนับหรือเอาจำนวนก็ไม่
ได้

7 แล้วปุโรหิตก็นำหีบพันธสัญญา
ของพระเยโฮวาห์มายังที่ของ
หีบ ในที่ที่อยู่ในห้องหลังของพระ
นิเวศคือในที่บริสุทธิที่สุด ภาย
ใต้ปีกเศรฐ

8 เพราะว่าเศรฐนั้นกางปีกออก
เหนือที่ของหีบ เศรฐจึงเป็น
เครื่องคลุมเหนือหีบและไม้คาน
ของหีบ

9 พวกเขาตั้งคานหามของหีบ
นั้นออกข้าง จึงเห็นปลายคาน
หามได้จากหีบนั้น ซึ่งอยู่ข้าง
หน้าห้องหลัง แต่เขาจะเห็นจาก
ข้างนอกไม่ได้ และคานหามก็ยัง
อยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้

10 ไม่มีสิ่งใดในหีบนอกจากคิ-
ลาสองแผ่นซึ่งโมเสสเก็บไว้ ณ
ภูเขาไซเรบ เมื่อพระเยโฮวาห์
ทรงกระทำพันธสัญญากับคน
อิสราเอล เมื่อเขาทั้งหลาย
ออกมาจากอียิปต์

11 และอยู่มาเมื่อปุโรหิตออก
มาจากที่บริสุทธิ (เพราะปุโรหิต

ทั้งปวงผู้อยู่ที่นั่นได้ชำระตนให้
บริสุทธิแล้ว และไม่คำนึงถึงเวร
12 และบรรดาพวกเลวีที่เป็นนัก
ร้องทั้งหมด ทั้งอาสาฟ เฮมาน
และเยดูธุน ทั้งบุตรชายและ
ญาติของเขาทั้งหลาย แต่งกาย
ด้วยผ้าปานสีขาว มีฉาบ พิณ
ใหญ่ และพิณเขาคู่ ยืนอยู่ทาง
ตะวันออกของแท่นบูชา พร้อมกับ
ปุโรหิตเป่าแตรหนึ่งร้อยยี่สิบ
คน)

13 อยู่มาพวกคนเป่าแตรและ
พวกนักร้องจะทำให้คนได้ยิน
เขาทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญ
และเพลงโมทนาพระคุณพระ
เยโฮวาห์เป็นเสียงเดียวกัน และ
เมื่อเขาร้องขึ้นพร้อมกับแตร
และฉาบกับเครื่องดนตรีอย่าง
อื่น ในการถวายสรรเสริญแด่
พระเยโฮวาห์ว่า "เพราะพระองค์
ประเสริฐ เพราะความเมตตา
ของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์"
พระนิเวศคือพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์ก็มีเมฆเต็มไปหมด
14 จนปุโรหิตจะยืนปรนนิบัติไม่
ได้ด้วยเหตุเมฆนั้น เพราะสง่า
ราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระ
นิเวศของพระเจ้า

ซาโลมอนทรงกล่าว

กับชุมนุมชน

6 แล้วซาโลมอนตรัสว่า "พระ
เยโฮวาห์ได้ตรัสว่า พระองค์

(7) 2 พศต 4:20 (9) อพย 25:13-15 (10) อพย 25:16; พบญ 10:2, 5; 2 พศต 6:11
(11) 1 พศต 24:1-5 (12) 1 พศต 13:8; 15:16, 24; 25:1-7 (13) 1 พศต 16:34, 41
(14) อพย 40:35; 1 พกษ 8:11; 2 พศต 7:2; อสค 43:5 (1) อพย 19:9; 20:21

จะประทับในความมืดทึบ
 2 ข้าพระองค์ได้สร้างพระนิเวศ
 อันเป็นที่ประทับสำหรับพระ
 องค์ เป็นสถานที่เพื่อพระองค์
 จะทรงสถิตอยู่เป็นนิตย์”
 3 แล้วกษัตริย์ก็ ทรงหันพระ
 พกตร์มา และทรงให้พรแก่ชุม
 นุมชนอิสราเอลทั้งปวง ขณะที่
 ชุมชนอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่
 4 พระองค์ตรัสว่า “สาธุการแด่
 พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสรา-
 เอล ผู้ทรงกระทำให้สำเร็จด้วย
 พระหัตถ์ของพระองค์ ตามที่
 พระองค์ตรัสไว้ด้วยพระโอษฐ์
 ต่อดาวิดพระราชบิดาของข้าพ-
 เจ้าว่า
 5 ตั้งแต่วันที่เรานำประชาชน
 ของเราออกจากแผ่นดินอียิปต์
 เรามิได้เลือกเมืองหนึ่งเมืองใด
 ในตระกูลอิสราเอลทั้งสิ้น เพื่อ
 จะสร้างพระนิเวศ เพื่อนามของ
 เราจะอยู่ที่นั่น และเรามิได้เลือก
 ชายคนใดให้เป็นเจ้านายเหนือ
 อิสราเอลประชาชนของเรา
 6 แต่เราได้เลือกเยรูซาเล็มแล้ว
 เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น และ
 เราได้เลือกดาวิดแล้วให้อยู่
 เหนืออิสราเอลประชาชนของ
 เรา’
 7 ดาวิดราชบิดาของข้าพเจ้าทรง
 ตั้งพระทัยที่จะสร้างพระนิเวศ
 สำหรับพระนามแห่งพระเยโฮ-

วาห์พระเจ้าของอิสราเอล
 8 แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับดาวิด
 ราชบิดาของข้าพเจ้าว่า “ที่เจ้าตั้ง
 ใจสร้างพระนิเวศสำหรับนาม
 ของเรานั้น เจ้าก็ทำที่อยู่แล้ว ใน
 เรื่องความตั้งใจของเจ้า
 9 อย่างไรก็ตาม เจ้าจะไม่สร้าง
 พระนิเวศ แต่บุตรชายของเจ้าผู้
 ซึ่งจะออกมาจากบั้นเอวของเจ้า
 จะสร้างพระนิเวศเพื่อนามของ
 เรา’
 10 บัดนี้ พระเยโฮวาห์ทรงให้
 พระดำรัสของพระองค์ซึ่งพระ
 องค์ทรงกระทำนั้นสำเร็จ เพราะ
 ข้าพเจ้าได้ขึ้นมาแทนดาวิดราช
 บิดาของข้าพเจ้า และนั่งอยู่บน
 บัลลังก์ของอิสราเอล ดังที่พระ
 เยโฮวาห์ได้ทรงสัญญาไว้ และ
 ข้าพเจ้าได้สร้างพระนิเวศสำ-
 สำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าแห่งอิสราเอล
 11 และข้าพเจ้าได้วางทึบไว้ที่
 นั้น ซึ่งพันธสัญญาของพระเย-
 โฮวาห์อยู่ในนั้น ซึ่งพระองค์ได้
 ทรงกระทำกับชนอิสราเอล”

การอธิษฐานที่

อุทิศถวายพระวิหาร

12 แล้วพระองค์ประทับยืนหน้า
 แทนบูชาของพระเยโฮวาห์ ต่อ
 หน้าชุมชนอิสราเอลทั้งปวง
 และกางพระหัตถ์ของพระองค์
 ออก

(2) 2 พศต 7:12 (3) 2 ซมอ 6:18 (4) 1 พศต 17:5

(6) พบทญ 12:5-7; 1 ซมอ 16:7-13 (7) 2 ซมอ 7:2; 1 พศต 17:1 (9) 1 พศต 28:3-6

(10) 1 พกษ 2:12; 10:9 (11) 2 พศต 5:7-10 (12) 1 พกษ 8:22; 2 พศต 7:7-9

13 เพราะชาโลมอนได้ทรงสร้างแท่นทองสัมฤทธิ์ ยาวห้าศอก กว้างห้าศอก สูงสามศอก และทรงตั้งไว้กลางลาน และพระองค์ทรงประทับอยู่บนนั้น แล้วพระองค์ทรงคุกเข่าลงต่อหน้าชุมนุมอิสราเอลทั้งปวง และกางพระหัตถ์ของพระองค์สู่ฟ้าสวรรค์

14 และพระองค์ทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ไม่มีพระเจ้าองค์ใดเหมือนพระองค์ ในฟ้าสวรรค์ หรือที่แผ่นดินโลก ผู้ทรงรักษาพันธสัญญา และทรงสำแดงความเมตตาแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ ผู้ดำเนินอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วยลึนสุดใจของเขา

15 พระองค์ได้ทรงกระทำกับดาวิดบิดาของข้าพระองค์ผู้รับใช้ของพระองค์ตามบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ท่านพระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์ และพระองค์ได้ทรงกระทำให้สำเร็จในวันนี้ด้วยพระหัตถ์ของพระองค์

16 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงรักษาสิ่งซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้กับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์ราชบิดาของข้าพระองค์ว่า "เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่ง

ในสายตาของเราที่จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล เพื่อว่าลูกหลานทั้งหลายของเจ้าจะระมัดระวังในวิถีทางของเจ้าที่จะดำเนินตามราชบัญญัติของเราอย่างที่เราได้ดำเนินต่อหน้าเรานี้"

17 เพราะฉะนั้น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ขอพระวณะของพระองค์จงดำรงอยู่ ซึ่งพระองค์ได้ตรัสกับดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์

18 แต่พระเจ้าจะทรงประทับกับมนุษย์ที่แผ่นดินโลกหรือ ดุเถิดฟ้าสวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงที่สุดยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้ พระเนนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้นจะรับพระองค์ไม่ได้ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด

19 แต่ขอพระองค์ทรงสนพระทัยในคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และในคำวิงวอนนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงสดับเสียงร้องและคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐานต่อพระพักตร์พระองค์

20 เพื่อว่าพระเนตรของพระองค์จะทรงลึ้มอยู่เหนือพระเนนิเวศนี้ ทั้งกลางวันและกลางคืน คือสถานที่ซึ่งพระองค์ได้ตรัสว่าจะตั้งพระนามของพระองค์ไว้ที่

(14) อพย 15:11; พบญ 4:39; 7:9 (15) 1 พศด 22:9-10

(16) 2 ซมอ 7:12, 16; 1 พกษ 2:4; 6:12; 2 พศด 7:18; สดต 132:12

(18) 2 พศด 2:6; อสย 66:1; กจ 7:49 (20) 2 พศด 7:15; สดต 5:7; ดนล 6:10

นั้น เพื่อว่าพระองค์จะทรงสดับคำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์จะได้อธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้

21 และขอพระองค์ทรงสดับคำวิงวอนของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อเขาอธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้ ขอพระองค์ทรงสดับอยู่ในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงสดับแล้ว ก็ขอพระองค์ทรงประทานอภัย

22 เมื่อชายคนใดกระทำบาปต่อเพื่อนบ้านของเขาและถูกบังคับให้ทำสัตย์ปฏิญาณ และเขามาให้คำปฏิญาณต่อหน้าแท่นบูชาของพระองค์ในพระนิเวศนี้

23 ขอพระองค์ทรงสดับจากฟ้าสวรรค์และขอทรงกระทำ ขอทรงพิพากษาผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ลงโทษผู้กระทำความผิด และทรงนำความประพฤติของเขาให้กลับตบตนศิระษะของตัวเอง และขอทรงประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรม สอนองแก่เขาตามความชอบธรรมของเขา

24 ถ้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรู เพราะเขาได้กระทำบาปต่อพระองค์ และเขาหันกลับมาหาพระ

องค์อีก ยอมรับพระนามของพระองค์ และอธิษฐานและกระทำการวิงวอนต่อพระพักตร์พระองค์ในพระนิเวศนี้

25 ก็ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และประทานอภัยแก่บาปของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ และขอทรงนำเขากลับมายังแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่เขาทั้งหลายและบรรพบุรุษของเขา

26 เมื่อฟ้าสวรรค์ปิดอยู่และไม่มีฝน เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อสถานที่นี้ และยอมรับพระนามของพระองค์ และหันกลับเสียจากบาปของเขาทั้งหลาย เมื่อพระองค์ทรงให้ใจเขาทั้งหลายรับความทุกข์ใจ

27 ก็ขอพระองค์ทรงสดับในฟ้าสวรรค์ และขอประทานอภัยแก่บาปของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสอนทางดีแก่เขาซึ่งเขาควรจะทำเนน และขอทรงประทานฝนบนแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่ประชาชนของพระองค์เป็นมรดกนั้น

28 ถ้ามีการกั้นดารอาหารในแผ่นดิน ถ้ามีโรคระบาด ข้าว

(21) อสย 43:25; 44:22; มคา 7:18 (22) อพย 22:8-10

(23) โยบ 34:11 (24) 2 พกษ 21:14-15

(26) พบญ 28:23-24; 1 พกษ 17:1 (28) 2 พศต 20:9; มคา 6:13

ม้าน รากินข้าว หรือตักแต่นว้ย บิน หรือตักแต่นว้ยคลาน หรือ ศัตรูของเขาทั้งหลายล้อมเมือง ในแผ่นดินของเขาไว้รอบด้าน จะเป็นภัยพิบัติอย่างไร หรือ ความเจ็บป่วยใดมีขึ้นก็ดี

29 ไม่ว่าคำอธิษฐานอย่างไร หรือคำวิงวอนประการใด ซึ่ง ประชาชนคนใด หรืออิสราเอล ประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้นทูล ต่างก็ประจักษ์ในภัยพิบัติและความทุกข์ใจของเขา และได้กางมือของเขาสู่พระนิเวศนี้

30 ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และพระราชทานอภัย และ ทรงประทานแก่ทุกคนซึ่งพระองค์ทรงทราบจิตใจตามการประพฤติทั้งสิ้นของเขา (เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบจิตใจแห่งบุตรทั้งหลายของมนุษย์)

31 เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะได้ยำเกรงพระองค์ และดำเนินในมรรคาของพระองค์ ตลอดวันเวลาที่เขามีชีวิตอาศัยในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย

32 ยิ่งกว่านั้นอีก เกี่ยวกับชนต่างด้าว ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอล ประชาชนของพระองค์ เมื่อเขา มาจากประเทศเมืองไกล เพราะ

เห็นแก่พระนามใหญ่ยิ่งของพระองค์ พระหัตถ์อันมหิทธิฤทธิ์ของพระองค์ และพระกรที่เหยียดออกของพระองค์ เมื่อ เขามาอธิษฐานตรงต่อพระนิเวศนี้

33 ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงกระทำตามทุกสิ่งซึ่งชนต่างด้าวได้ทูลขอต่อพระองค์ เพื่อว่าชนชาติทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกจะรู้จักพระนามของพระองค์ และยำเกรงพระองค์ ตั้งอิสราเอลประชาชนของพระองค์ยำเกรงพระองค์อยู่นั้น และเพื่อเขาทั้งหลายจะทราบว่ามีพระนิเวศนี้ ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เขาเรียกกันด้วยพระนามของพระองค์

34 ถ้าประชาชนของพระองค์ออกไปกระทำสงครามต่อสู้ศัตรูของเขาทั้งหลาย จะเป็นโดยทางใดๆที่พระองค์ทรงใช้เขาออกไปก็ตาม และเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อเมืองนี้ ซึ่งพระองค์ทรงเลือกสรรไว้และตรงต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างเพื่อพระนามของพระองค์

35 แล้วขอพระองค์ทรงสถับคำอธิษฐานของเขาและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์ และขอทรง

(30) 1 ซมอ 16:7; 1 พตด 28:9; สภข 21:2; 24:12

(32) ยน 12:20; กจ 8:27

ให้สิทธิอันชอบธรรมของเขา
อยู่

36 ถ้าเขาทั้งหลายกระทำบาป
ต่อพระองค์ (เพราะไม่มีมนุษย์
สักคนหนึ่งซึ่งมิได้กระทำบาป)
และพระองค์ทรงกริ้วต่อเขาและ
พระองค์ทรงมอบเขาไว้ต่อหน้า
ศัตรู เขาจึงถูกจับไปเป็นเชลยยัง
แผ่นดินหนึ่งไม่ว่าไกลหรือใกล้

37 แต่ถ้าเขาสำนึกผิดในใจใน
แผ่นดินซึ่งเขาได้ถูกจับไปเป็น
เชลย และได้กลับใจและได้
อธิษฐานต่อพระองค์ในแผ่นดิน
ที่เขาไปเป็นเชลย ทูลว่า ‘ข้า
พระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป
และได้ประทุष्टชั่วร้ายและได้
กระทำความชั่ว’

38 ถ้าเขาทั้งหลายกลับมาหา
พระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของเขา
ในแผ่นดินที่เขาไปเป็นเชลย ที่
ซึ่งศัตรูกวาดเขาไปเป็นเชลย
และอธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อ
แผ่นดินของเขา ซึ่งพระองค์พระ
ราชทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้ง
หลาย และต่อเมืองซึ่งพระองค์
ได้ทรงเลือกสรรไว้ และต่อพระ
นิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้
เพื่อพระนามของพระองค์

39 แล้วขอพระองค์ทรงสดับคำ
อธิษฐานและคำวิงวอนของเขา
ในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับ
ของพระองค์ และขอทรงให้สิทธิ

อันชอบธรรมของเขาอยู่ และ
ขอทรงประทานอภัยแก่ประชา
ชนของพระองค์ผู้ได้กระทำบาป
ต่อพระองค์

40 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
บัดนี้ขอพระเนตรของพระองค์
ทรงลืมนอยู่ และขอพระกรรม
ของพระองค์สดับคำอธิษฐาน
แห่งสถานที่นี้

41 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้า ฉะนั้นบัดนี้ขอทรงลุกขึ้น
เสด็จไปยังที่พำนักของพระองค์
ทั้งพระองค์และหีบแห่งฤทธา-
นภาพของพระองค์ โอ ข้าแต่
พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขอให้
ปุโรหิตของพระองค์สวมความ
รอด และให้วิสุทธิชนของพระ
องค์เปรมปรีดีในความประเสริฐ
ของพระองค์

42 โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้า ขออย่าทรงหันหน้าของผู้ที่
พระองค์ทรงเจิมไว้ นั้นไปเสีย
ขอพระองค์ทรงระลึกถึงความ
เมตตาของพระองค์อันมีอยู่ต่อ
ดาวิดผู้รับใช้ของพระองค์”

ไฟอย่างอัศจรรย์ลงมาจาก
ฟ้าสวรรค์ ส่งราศีของพระเจ้า
เมื่อซาโลมอนทรงจบคำ
อธิษฐานของพระองค์แล้ว
ไฟได้ลงมาจากฟ้าสวรรค์ใหม่
เครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตว-
บูชาเสีย และส่งราศีของพระ

(36) พบญ 28:63-68; สภข 20:9; ปญจ 7:20; รม 3:9, 19; 5:12; กท 3:10; ยก 3:2

(38) ดนล 6:10 (40) 2 พศต 6:20 (41) 1 พศต 28:2; นหม 9:25; สดต 132:8-10, 16

(42) 2 ซมอ 7:15; สดต 89:49; 132:1 (1) ลนต 9:24; วนล 6:21; 1 พกษ 8:10-11

เยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศ
 2 ปุโรหิตเข้าไปในพระนิเวศของ
 พระเยโฮวาห์ไม่ได้ เพราะว่า
 ส่างราศีของพระเยโฮวาห์เต็ม
 พระนิเวศของพระเยโฮวาห์
 3 เมื่อบรรดาชนอิสราเอลได้เห็น
 ไฟลงมาและส่างราศีของพระ
 เยโฮวาห์อยู่บนพระนิเวศ เขา
 ทั้งหลายก็กราบชบหน้าลงถึง
 พื้นหิน และได้นมัสการสรร-
 เสริญพระเยโฮวาห์ว่า "เพราะ
 พระองค์ประเสริฐ เพราะความ
 เมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็น
 นิตย์"
 4 แล้วกษัตริย์และบรรดาประ-
 ชาชนทั้งหลายได้ถวายเครื่อง
 สัตวบูชาต่อพระพักตร์พระเย-
 โฮวาห์
 5 กษัตริย์ซาโลมอนทรงถวาย
 เครื่องสัตวบูชาเป็นวัวสองหมื่น
 สองพันตัวและแกะหนึ่งแสน
 สองหมื่นตัว ดังนั้นแหละกษัตริย์
 และประชาชนทั้งปวงได้อุทิศ
 ถวายพระนิเวศแห่งพระเจ้า
 6 บรรดาปุโรหิตก็ยืนประจำตำแหน่ง
 ของตน ทุกคนเลวีด้วย
 พร้อมกับเครื่องดนตรีถวายแด่
 พระเยโฮวาห์ ซึ่งกษัตริย์ดาวิด
 ได้ทรงกระทำเพื่อสรรเสริญพระ
 เยโฮวาห์ เมื่อดาวิดได้ถวาย
 สาธุการด้วยการปรนนิบัติของ
 เขาทั้งหลาย เพราะความเมตตา

ของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์
 และปุโรหิตก็เป่าแตรข้างหน้า
 เขา และอิสราเอลทั้งปวงยืนอยู่
 7 และซาโลมอนทรงทำพิธีชำระ
 ส่วนกลางของลานซึ่งอยู่ข้างหน้า
 พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้
 เป็นส่วนบริสุทธิ์ เพราะพระองค์
 ทรงถวายเครื่องเผาบูชาและไข
 มันของเครื่องสันติบูชาที่นั่น
 เพราะว่าแท่นทองสัมฤทธิ์ซึ่ง
 ซาโลมอนทรงสร้างไว้ นั้น ไม่พอ
 จุเครื่องเผาบูชา เครื่องธัญญ-
 บูชาและไขมัน
 8 ในครั้งนั้นซาโลมอนทรงถือ
 เทศกาลอยู่เจ็ดวัน และอิสรา-
 เอลทั้งปวงอยู่กับพระองค์ด้วย
 เป็นชุมนุมชนใหญ่ยิ่งนัก ตั้ง
 แต่ทางเข้าเมืองฮามัทจนถึงแม่น้ำ
 อียิปต์
 9 และในวันที่แปดเขาทั้งหลายมี
 การประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เพราะ
 เขาทั้งหลายได้มีงานมอบถวาย
 แท่นบูชามาเจ็ดวัน และถือ
 เทศกาลเลี้ยงมาเจ็ดวันแล้ว
 10 เมื่อวันที่ยี่สิบสามของเดือน
 ที่เจ็ด พระองค์ทรงให้ประชาชน
 กลับไปเต็นท์ของตน มีใจชื่น
 บานและยินดีด้วยความดีซึ่งพระ
 เยโฮวาห์ได้ทรงสำแดงแก่ดาวิด
 และแก่ซาโลมอน และแก่อิสรา-
 เอลประชาชนของพระองค์
 11 ดังนั้นแหละซาโลมอนทรง

(2) 2 พศต 5:14 (3) 1 พศต 16:41; 2 พศต 5:13; สดต 136:1 (4) 1 พกษ 8:62-63
 (6) 1 พศต 15:16; 2 พศต 5:12 (7) 1 พกษ 8:64-66 (8) ยชว 13:3; 1 พกษ 4:21, 24
 (9) ลนต 23:36 (10) 1 พกษ 8:66 (11) 1 พกษ 9:1

สร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังเสร็จ คือทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงดำริจะกระทำในเรื่องพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และในเรื่องพระราชสำนักของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้สำเร็จสิ้น

พันธสัญญาของพระเจ้า กับซาโลมอน

12 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนเวลากลางคืนและตรัสกับท่านว่า "เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า และได้เลือกสถานที่นี้สำหรับเราให้เป็นนิเวศแห่งเครื่องสัตวบูชา

13 ถ้าเราปิดฟ้าสวรรค์มิให้ฝนตก หรือเราบัญชาให้ตักแตนมากินแผ่นดิน หรือส่งโรคระบาดมาท่ามกลางประชาชนของเรา

14 ถ้าประชาชนของเราผู้ซึ่งเขาเรียกกันโดยนามของเรานั้นจะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากทางชั่วของเขา เราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะให้ภัยแก่บาปของเขา และจะรักษาแผ่นดินของเขาให้หาย

15 บัดนี้ตาของเราจะลี้มอยู่และหูของเราจะฟังคำอธิษฐาน ซึ่งเขาทั้งหลายอธิษฐาน ณ สถานที่นี้

16 เพราะบัดนี้เราได้เลือกสรร

และกระทำให้นิเวศนี้เป็นที่บริสุทธิ์เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่นเป็นนิตย์ ตาของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่นตลอดเวลา

17 ส่วนเจ้า ถ้าเจ้าดำเนินต่อหน้าเราอย่างดาวิดบิดาของเจ้า ดำเนินนั้น กระทำตามทุกสิ่งซึ่งเราได้บัญชาแก่เจ้า และรักษากฎเกณฑ์ของเราและคำตัดสินของเรา

18 แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์แห่งอาณาจักรของเจ้า ดังที่เราได้กระทำพันธสัญญาไว้กับดาวิดบิดาของเจ้าว่า 'เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งที่จะครอบครองเหนืออิสราเอล'

พระเจ้าทรงเตือนซาโลมอน

19 แต่ถ้าเจ้าหันไปและทอดทิ้งกฎเกณฑ์ของเราและบัญญัติของเราซึ่งเราตั้งไว้ต่อหน้าเจ้า และจะไปปรนนิบัติพระอื่นและนมัสการพระเหล่านั้น

20 แล้วเราจะถอนรากเขาทั้งหลายออกจากแผ่นดินของเรา ซึ่งเราได้ให้แก่เขา และนิเวศซึ่งเราชำระให้บริสุทธิ์เพื่อนามของเรา เราจะเหวี่ยงออกไปจากสายตาของเรา และเราจะทำให้เขาเป็นคำภาษิตและคำครหาท่ามกลางชนชาติทั้งปวง

21 และนิเวศนี้ซึ่งสูงส่ง ทุกคนที่ผ่านไปจะประหลาดใจ และ

(12) พบญ 12:5; 1 พกษ 3:5 (13) พบญ 28:23-24 (14) พบญ 28:10; 2 พศด 6:27

(15) 2 พศด 6:20, 40 (16) 1 พกษ 9:3 (17) 1 พกษ 9:4 (18) 2 ซมอ 7:12-16

(19) ลนต 26:14; พบญ 28:15 (20) พบญ 28:63-68 (21) พบญ 29:24-25

กล่าวว่า `โฉนพระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำเช่นนี้แก่แผ่นดินนี้ และแก่พระนิเวศนี้'
22 แล้วเขาทั้งหลายจะตอบว่า `เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ทรงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดพระอื่น และได้นมัสการพระเหล่านั้นทั้งปรนนิบัติด้วย ฉะนั้นพระองค์จึงได้ทรงนำเหตุร้ายทั้งหมดนี้มาถึงเขาทั้งหลาย”

**การขยายราชอาณาจักร
กิตติศัพท์แห่งซาโลมอน**

เรื่องลือไปทั่ว

8 และอยู่มาเมื่อสิ้นยี่สิบปี ที่ซาโลมอนได้ทรงสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังส่วนพระองค์
2 ซาโลมอนได้ทรงเสริมสร้างหัวเมืองซึ่งหุรามได้ถวายแด่พระองค์ แล้วให้คนอิสราเอลอาศัยอยู่นั้น
3 และซาโลมอนได้เสด็จไปยังฮามัทโคบาห์ และยึดเมืองนั้นได้
4 พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองทัตโมร์ไว้ในถิ่นทุรกันดาร และหัวเมืองคลังหลวงทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ในฮามัท
5 พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองเบธโฮโรนบนและเบธโฮโรนล่าง

ด้วยเป็นเมืองที่มั่นคง มีกำแพงประตูเมือง และดาน

6 และทรงสร้างเมืองบาอัลทและหัวเมืองคลังหลวงทั้งปวงที่ซาโลมอนทรงมีอยู่ และเมืองทั้งปวงสำหรับบรรดาของพระองค์ และเมืองทั้งปวงสำหรับพลม้าของพระองค์ และสิ่งใด ๆ ซึ่งพระองค์ประสงค์จะสร้างในเยรูซาเล็ม ในเลบานอน และในแผ่นดินทั้งหมดซึ่งอยู่ในครอบครองของพระองค์

7 ประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ในเหล่าคนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบส ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอล

8 จากลูกหลานของชนเหล่านี้ ผู้เหลือต่อมาในแผ่นดิน ผู้ซึ่งประชาชนอิสราเอลมิได้ทำลายซาโลมอนได้ทรงกระทำให้ประชาชนเหล่านี้ เป็นทาสแรงงาน และเขาทั้งหลายก็เป็นอยู่จนทุกวันนี้

9 แต่ส่วนคนอิสราเอลนั้นซาโลมอนหาได้ทรงกระทำให้เป็นทาสแรงงานไม่ เขาทั้งหลายเป็นทหารและเป็นนายทหารของพระองค์ เป็นผู้บังคับบัญชาบรรดาของพระองค์ และพลม้าของพระองค์

10 และคนต่อไปนี้เป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของกษัตริย์ซาโล-

(1) 1 พกษ 6:38-7:1; 9:10-14 (4) 1 พกษ 9:17; 1 พศด 18:3, 9

(5) 1 พศด 7:24 (6) 2 พศด 7:11

(7) ปฐก 15:18-21; วนฉ 1:27-35; 2:1-3; 1 พกษ 9:20 (10) 1 พกษ 9:23

มอน มีสองร้อยห้าสิบคน เป็นผู้ปกครองประชาชน

11 ชาโลมอนทรงนำธิดาของฟาโรห์ขึ้นมาจากนครดาวิดยังพระราชวังซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ให้พระนาง เพราะพระองค์ตรัสว่า "มเหสีของเราไม่ควรอยู่ในวังของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพราะสถานที่ทั้งหลายซึ่งที่บของพระเยโฮวาห์มาถึงเป็นที่บริสุทธิ์"

12 แล้วชาโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ที่หน้ามุข

13 ตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำการถวายบูชาตามบัญญัติของโมเสส ในวันสะบาโต ในวันขึ้นค่ำหนึ่ง และในวันเทศกาลตามกำหนด ประจำปีสามเทศกาล คือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เทศกาลสัปดาห์ และเทศกาลอยู่เพิง

14 ตามพระราชบัญชาของดาวิดราชบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดแบ่งเวรปุโรหิตสำหรับบริการปรนนิบัติ และแบ่งคนเลวีให้ประจำหน้าที่ การสรรเสริญและการปรนนิบัติต่อหน้าปุโรหิต ตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำ และคนเฝ้าประตูเป็น

เวรเฝ้าทุกประตู เพราะว่าดาวิดบุรุษของพระเจ้าทรงบัญชาไว้เช่นนั้น

15 และเขาทั้งหลายมิได้หันไปเสียจากสิ่งซึ่งกษัตริย์ได้ทรงบัญชาปุโรหิตและคนเลวี ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องใดๆ และเกี่ยวกับเรื่องคลัง

16 บรรดาพระราชกิจของชาโลมอนก็ลุล่วงไปตั้งแต่วันที่วางรากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์จนถึงวันสำเร็จงาน ดังนั้นพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็สำเร็จครบถ้วน

17 แล้วชาโลมอนเสด็จไปยังเอซีโอนเกเบอร์และเมืองเอโลทที่ชายทะเลในแผ่นดินเอโดม

18 และหุรามก็ให้ข้าราชการของพระองค์ส่งเรือ และข้าราชการที่คุ้นเคยกับทะเลไปให้ชาโลมอน และเขาทั้งหลายไปถึงเมืองโอฟีร์พร้อมกับข้าราชการของชาโลมอน และนำเอาทองคำจากที่นั่นหนักสี่ร้อยห้าสิบตะลันต์มายังกษัตริย์ชาโลมอน

พระราชินีแห่งเซบา

ทรงเข้าเฝ้ากษัตริย์ชาโลมอน
9 เมื่อพระราชินีแห่งเซบาทรงได้ยินกิตติศัพท์แห่งชาโลมอน พระนางก็เสด็จมายังเยรูซาเล็ม เพื่อทดลองพระองค์ด้วยปัญหาต่างๆ พร้อมด้วย

(11) 1 พกษ 3:1; 7:8; 9:24; 11:1 (13) อพย 23:14-17; 29:38-42; 34:22-23

(14) 1 พศต 9:17; 24:3; 25:1; 26:1 (15) 1 พศต 26:20-28 (17) 1 พกษ 9:26

(18) 1 พกษ 9:27; 1 พศต 29:4; 2 พศต 9:10, 13 (1) 1 พกษ 10:1; มธ 12:24

ข้าราชการบริพารมากมาย ก็บอญ
บรรทุกเครื่องเทศและทองคำ
เป็นอันมาก และเพชรพลอย
ต่างๆ และเมื่อพระนางเสด็จมา
ถึงซาโลมอนแล้ว พระนางทูล
เรื่องในใจของพระนางทุกประ-
การ

2 และซาโลมอนตรัสตอบปัญหา
ของพระนางทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดที่
ซ่อนเร้นอยู่พ้นซาโลมอนซึ่งพระ
องค์จะทรงอธิบายแก่พระนาง
ไม่ได้

3 และเมื่อพระราชีนีแห่งเซบา
ทรงเห็นพระสติปัญญาของซา-
โลมอนและพระราชวังที่ พระ
องค์ทรงสร้าง

4 ทั้งอาหารที่โต๊ะเสวย กับ
การเข้าเฝ้าของบรรดาข้าราชการ
และการปรนนิบัติรับใช้ของ
มหาดเล็กตลอดทั้งภูษาอาภรณ์
ของเขา และพนักงานเชิญถ้วย
ของพระองค์ตลอดทั้งภูษาอา-
ภรณ์ของเขา และการที่พระองค์
เสด็จขึ้นไปในพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์ พระทัยของพระนางก็
สลดลงทีเดียว

5 พระนางทูลกษัตริย์ว่า "ข้า
วคราวซึ่งหม่อมฉันได้ยินในประ-
เทศของหม่อมฉัน ถึงพระราช
กิจและพระสติปัญญาของพระ
องค์เป็นความจริง

6 แต่หม่อมฉันมิได้เชื่อถ้อยคำ

นั้น จนหม่อมฉันมาเฝ้า และตา
ของหม่อมฉันได้เห็นเอง และดู
เถิด ที่เขابอกแก่หม่อมฉันก็ไม่
ถึงครึ่งหนึ่งแห่งพระสติปัญญา
ใหญ่ยิ่งของพระองค์ พระองค์
เลิศล้ำยิ่งไปกว่าชาวคราวที่
หม่อมฉันได้ยิน

7 บรรดาคนของพระองค์ก็เป็น
สุข บรรดาข้าราชการเหล่านี้ของ
พระองค์ ผู้อยู่งานประจำต่อ
พระพักตร์พระองค์และฟังพระ
สติปัญญาของพระองค์ก็เป็นสุข
8 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของพระองค์ ผู้ทรงพอพระ
ทัยในพระองค์และทรงแต่งตั้ง
พระองค์ไว้บนบัลลังก์ เป็น
กษัตริย์เพื่อพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของพระองค์ เพราะพระเจ้า
ของพระองค์ทรงรักอิสราเอล
และจะสถาปนาเขาไว้เป็นนิตย์
พระองค์จึงได้ทรงแต่งตั้งให้
พระองค์เป็นกษัตริย์เหนือเขา
ทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะทรง
อำนวยการความยุติธรรมและความ
เที่ยงธรรม"

9 แล้วพระนางก็ถวายทองคำ
หนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์แก่กษัตริย์
ทั้งเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก
และเพชรพลอยต่างๆ ไม่มี
เครื่องเทศใดๆ เหมือนอย่าง
ที่พระราชีนีแห่งเมืองเซบาถวาย
แต่กษัตริย์ซาโลมอน

(4) นทม 1:11

(8) พบทย 7:8; 2 พศต 2:11; สดต 44:3

10 ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าราชการของ
หุรามและข้าราชการของซาโล-
มอนผู้นำทองคำมาจากโอพีร์
ได้นำไม้ประดู่และเพชรพลอย
ต่าง ๆ มา

11 แล้วกษัตริย์ทรงใช้ไม้ประดู่
ทำชั้นบันไดพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์และพระราชวัง ทั้งทำ
พิณเขาคู่ และพิณใหญ่ให้แก่
นักร้อง ซึ่งไม่เคยเห็นมีอย่างนั้น
แต่ก่อนในแผ่นดินยูดาห์

12 กษัตริย์ซาโลมอนพระราช
ทานทุกอย่างแก่พระราชินีแห่ง
เชบาตามที่ พระนางทรงมีพระ
ประสงค์ ไม่ว่าพระนางจะทูลขอ
สิ่งใด นอกเหนือไปจากสิ่งที่
พระนางนำมาถวายกษัตริย์ ดัง
นั้นพระนางก็เสด็จกลับไปยัง
แผ่นดินของพระนาง พร้อมกับ
ข้าราชการของพระนาง

**ทรัพย์สินสมบัติและ
ความเจริญรุ่งเรือง
ของซาโลมอน**

13 น้ำหนักทองคำที่ นำมาส่ง
ซาโลมอนในปีหนึ่งนั้น เป็นทอง
คำหกร้อยหกสิบหกตะลันต์

14 นอกเหนือจากทองคำ ซึ่ง
นักการค้าและพ่อค้าได้นำมา
และกษัตริย์ทั้งปวงของประเทศ
อาระเบีย และบรรดาเจ้าเมือง
แห่งแผ่นดินได้นำทองคำและ
เงินมายังซาโลมอน

15 กษัตริย์ซาโลมอนทรงสร้าง
โล่ใหญ่สองร้อยอันด้วยทองคำ
ทูป โล่อันหนึ่งใช้ทองคำทูปหก
ร้อยเซเชล

16 และพระองค์ทรงสร้างโล่
สามร้อยอันด้วยทองคำทูป โล่
อันหนึ่งใช้ทองคำสามร้อยเซเชล
และกษัตริย์ก็ทรงเก็บโล่ไว้ใน
พระตำหนักพนาเลบานอน

17 กษัตริย์ทรงกระทำพระที่นั่ง
ข้างขนาดใหญ่ด้วย และทรง
บุด้วยทองคำบริสุทธิ์

18 พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกชั้น
กับที่รองพระบาททำด้วยทองคำ
ซึ่งติดอยู่กับพระที่นั่ง ทั้งสอง
ข้างของพระที่นั่งมีที่วางพระ
หัตถ์ และสิ่งโตสองตัวยืนอยู่
ข้างๆที่วางพระหัตถ์

19 มีสิ่งโตอีกสิบสองตัวยืนอยู่ที่
นั้น บนบันไดหกชั้นทั้งสองข้าง
เขาไม่เคยทำในราชอาณาจักร
ใดๆเหมือนอย่างนี้

20 ภาษนะทังสินสำหรับเครื่อง
ตีฆ้องของกษัตริย์ซาโลมอนทำด้วย
ทองคำ และภาษนะทังสินของ
พระตำหนักพนาเลบานอนทำ
ด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีที่ทำ
ด้วยเงินเลย เงินนั้นถือว่าเป็น
ของไม่มีค่าอะไรในสมัยของซา-
โลมอน

21 เพราะเรือของกษัตริย์แล่น
ไปยังทารซิชพร้อมกับข้าราชการ

(10) 1 พกษ 10:11; 2 พศต 8:18

(13) 1 พกษ 10:14-29

(16) 1 พกษ 7:2 (21) 2 พศต 20:36-37

ของหุราม กำปั่นทาร์ชิซนาทอง
คำ เงิน งาช้าง ลิง และนกยูง มา
สามปีต่อครั้ง

22 ดังนั้นแหละ กษัตริย์ซาโล-
มอนจึงได้เปรียบกว่ากษัตริย์
อื่นๆแห่งแผ่นดินโลกในเรื่อง
สมบัติและสติปัญญา

23 และกษัตริย์ทั้งสิ้นแห่งแผ่น
ดินโลกก็แสวงหาที่จะเข้าเฝ้า
ซาโลมอน เพื่อจะฟังพระสติ
ปัญญาซึ่งพระเจ้าพระราชทานไว้
ในใจของท่าน

24 ทุกคนก็นำเครื่องบรรณาการ
ของเขามา เป็นเครื่องทำด้วย
เงิน เครื่องทำด้วยทองคำ และ
เครื่องแต่งกาย เครื่องอาวุธ
เครื่องเทศ ม้า และล่อ ตามจำ-
นวนกำหนดทุก ๆ ปี

25 และซาโลมอนทรงมีโรงช่อง
ม้าสี่พันช่องสำหรับม้าและรถรบ
และมีพลม้าหนึ่งหมื่นสองพัน
คน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำ
อยู่ในหัวเมืองรถรบและอยู่กับ
กษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม

26 และพระองค์ทรงครอบครอง
เหนือกษัตริย์ทั้งปวงตั้งแต่แม่
น้ำถึงแผ่นดินของคนฟีลิสเตีย
และถึงพรมแดนของอียิปต์

27 และกษัตริย์ทรงกระทำให้
เงินนั้นเป็นของสามัญในกรุงเย-
รูซาเล็มเหมือนก้อนหิน และ
กระทำให้มีไม้สนสีดาร์มากมาย

เหมือนไม้มะเดื่อแห่งหุบเขา
28 และเขานำม้าเข้ามาถวายซา-
โลมอนจากอียิปต์ และจาก
แผ่นดินทั้งปวง

การสิ้นพระชนม์ของซาโลมอน
(1 พกษ 11:41-43)

29 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
ซาโลมอน ตั้งแต่ต้นจนปลาย มิ
ได้บันทึกไว้ในหนังสือของนาธัน
ผู้พยากรณ์ และในคำพยากรณ์
ของอาหิยาห์ชาวซีโลห์ และใน
นิมิตของอิตโดผู้ทำนายเกี่ยวกับ
เยโรโบอัมบุตรชายเนบัทหรือ
30 ซาโลมอนทรงครอบครองใน
กรุงเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้ง
ปวงสี่สิบปี

31 และซาโลมอนล่องกลับไปอยู่
กับบรรพบุรุษของพระองค์ และ
เขาฝังพระศพไว้ในนครดาวิด
ราชบิดาของพระองค์ และเรโห-
โบอัมโอรสของพระองค์ครอบ
ครองแทนพระองค์

เรโหโบอัมปกครอง

แทนซาโลมอน

ความโง่เขลาของเรโหโบอัม

(1 พกษ 12:1-15)

10เรโหโบอัมได้ไปยัง
เมืองเซเคม เพราะอิส-
ราเอลทั้งปวงได้มายังเซเคมเพื่อ
จะตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์

2 และอยู่มาเมื่อเยโรโบอัมบุตร
ชายเนบัทได้ยินเรื่องนั้น เพราะ

(24) 1 พกษ 20:11 (25) พบญ 17:16; 1 พกษ 4:26 (26) ปฐก 15:18; 1 พกษ 4:21

(27) 1 พกษ 10:27; 2 พศต 1:15 (28) 1 พกษ 10:28 (29) 1 พกษ 11:29, 41

(30) 1 พกษ 4:21; 11:42-43; 1 พศต 29:28 (1) 1 พกษ 12:1-20 (2) 1 พกษ 11:40

ท่านยังอยู่ในอียิปต์ที่ซึ่งท่านหนีไปจากพระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน แล้วเยโรโบอัมกลับจากอียิปต์

3 เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียนท่าน และเยโรโบอัมก็บอัสราเอลทั้งหมดได้มาและทูลเรโหโบอัมว่า

4 "พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำให้อ่างของข้าพระองค์ทุกซ้นทุก เพราะฉะนั้นบัดนี้ขอทรงผ่อนการปรนนิบัติอย่างทุกซ้นทุกของพระราชบิดาของพระองค์ และอ่างอันหนักของพระองค์เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลงเสีย และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์"

5 พระองค์ตรัสกับเขาว่า "สิ้นสามวันจงกลับมาหาเราอีก" ประชาชนจึงกลับไปเสีย

6 แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงปรึกษากับบรรดาผู้เฒ่า ผู้ปฏิบัติงานประจำซาโลมอนราชบิดาของพระองค์ขณะเมื่อพระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ว่า "ท่านทั้งหลายจะแนะนำเราให้ตอบประชาชนนี้อย่างไร"

7 เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า "ถ้าพระองค์ทรงเมตตาแก่ประชาชนนี้และให้เขาพอใจ และผู้ตรัสตอบคำดีแก่เขา เขาทั้ง

หลายจะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เป็นนิตย์"

8 แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าถวายนั้นเสีย และไปปรึกษากับคนหนุ่ม ซึ่งเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์และอยู่งานประจำพระองค์

9 และพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "ท่านจะแนะนำเราอย่างไร เพื่อพวกเราจะตอบประชาชนนี้ผู้ที่ทูลเราว่า 'ขอทรงผ่อนแอซึ่งพระราชบิดาของพระองค์วางอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลง'"

10 และคนหนุ่มเหล่านั้นผู้ได้เติบโตมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ว่า "พระองค์จงตรัสดังนี้แก่ประชาชนนี้ ผู้ทูลพระองค์ว่า 'พระราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำให้อ่างของข้าพระองค์ทั้งหลายทุกซ้นทุก แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแก่ข้าพระองค์ให้เบาลง' นั้น พระองค์จงตรัสแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า 'นิกายของเราที่หนักกว่าเอวแห่งราชบิดาของเรา

11 ที่พระราชบิดาของเราวางแอหนักบนท่านทั้งหลายก็ดีแล้ว เราจะเพิ่มแอให้แก่ท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราได้สอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะตีสอนท่านทั้ง

(8) 1 พกษ 12:8-11

หลายด้วยแล้แมลงป่อง”
อาณาจักรได้แยกกัน
เยโรโบอัมปกครอง
เหนืออิสราเอล

(1 พกษ 12:16-24)

12 เยโรโบอัมกับประชาชนทั้งปวงจึงเข้ามาเฝ้าเรโหโบอัมในวันที่สาม ดังที่กษัตริย์รับสั่งว่า “จงมาหาเราอีกในวันที่สาม”

13 และกษัตริย์ตรัสตอบเขาทั้งหลายอย่างดุคั้น กษัตริย์เรโหโบอัมทรงทอดทิ้งคำปรึกษาของผู้เฒ่าเสี่ย

14 และตรัสกับเขาทั้งหลายตามคำแนะนำของพวกคนหนุ่มว่า “พระราชบิดาของเราทำแอกของท่านทั้งหลายให้หนัก แต่เราจะเพิ่มให้แก่แอกนั้น พระราชบิดาของเราตีสอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะตีสอนท่านทั้งหลายด้วยแล้แมลงป่อง”

15 กษัตริย์จึงมิได้ทรงฟังเสียงประชาชน เพราะเหตุการณ์นี้เป็นมาแต่พระเจ้า เพื่อพระเยโฮวาห์จะทรงให้พระวณะของพระองค์ได้สำเร็จ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโลห์แก่เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท

16 และเมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่า กษัตริย์มิได้ทรงฟังเขาทั้งหลาย ประชาชนก็ทูลตอบกษัตริย์ว่า “ข้าพระองค์ทั้ง

หลายมีส่วนอะไรในดาวิด ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่มีส่วนมรดกในบุตรเจสซี โอ อิสราเอลเอ๋ย กลับไปเดินที่ของตนแต่ละคนเถิด ข้าแต่ดาวิด จงดูแลราชวงศ์ของพระองค์เองเถิด” อิสราเอลทั้งปวงจึงไปยังเดินที่ของเขาทั้งหลาย

17 แต่เรโหโบอัมทรงปกครองเหนือประชาชนอิสราเอลผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองยูดาห์

18 แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมทรงใช้ฮาโดรัมนายงานเหนือแรงงานเกณฑ์ไป และประชาชนอิสราเอลก็เอาหินขว้างท่านถึงตาย แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงรับขึ้นรถรบของพระองค์ ทรงหนีไปกรุงเยรูซาเล็ม

19 อิสราเอลจึงกบฏต่อราชวงศ์ของดาวิดถึงทุกวันนี้

พระเจ้าทรงเตือนเรโหโบอัม
ไม่ให้สู้รบกับ

อิสราเอลสิบตระกูล

1 เมื่อเรโหโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้ทรงรวบรวมวงศ์วานยูดาห์และเบนยามิน เป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล หมายถึงเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหโบอัม

2 แต่พระวณะของพระเยโฮวาห์

(12) 1 พกษ 12:12-14

(15) วนฉ 14:4; 1 พกษ 11:29-39; 1 พศด 5:22; 2 พศด 11:4; 22:7; 25:70

(19) 1 พกษ 12:19 (1) 1 พกษ 12:21-24 (2) 1 พศด 12:5-8, 15

มายังเซไมอาห์คนของพระเจ้าว่า
3 “จงไปทูลเรโหโบอัมโอรสของ
ซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์และ
บอกแก่อิสราเอลทั้งปวงในยู-
ดาห์และเบนยามินว่า

4 “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้า
อย่าขึ้นไปสู้รบกับพี่น้องของเจ้า
จงกลับไปบ้านของตนทุกคน
เถิด เพราะสิ่งนี้เป็นมาจากเรา”
เขาทั้งหลายก็เชื่อฟังพระวจา
ของพระเยโฮวาห์ และกลับไป
ไม่ได้สู้รบกับเยโรโบอัม

การสร้างหัวเมืองเพื่อป้องกัน
5 และเรโหโบอัมประทับในกรุง
เยรูซาเล็ม และพระองค์ทรง
สร้างหัวเมืองเพื่อป้องกันในยู-
ดาห์

6 พระองค์ทรงสร้างเมืองเบธ-
เลเฮม เอตตาม เทโคอา

7 เบธซูร์ โสโค อุดุลลัม

8 กัท มาเรซาห์ และคิฟ

9 อาโตราอิม ลาคีซ และอาเซ-
คาห์

10 โคราห์ อัยยาโลน และเฮ-
โบรน หัวเมืองซึ่งมีป้อมที่อยู่ใน
ยูดาห์และในเบนยามิน

11 พระองค์ทรงเสริมป้อมปรา-
การให้แข็งแรง และส่งผู้บังคับ
บัญชาไปประจำการในป้อม
เหล่านั้น และทรงสะสมเสบียง
อาหาร น้ำมัน และน้ำองุ่น

12 และพระองค์ทรงเก็บโล่และ

หอกไว้ในหัวเมืองทั้งปวง และ
กระทำให้หัวเมืองเหล่านั้นแข็งแรง
แรงมาก พระองค์จึงทรงยึด
ยูดาห์และเบนยามินไว้ได้

13 และปุโรหิตกับคนเลวีซึ่งอยู่
ในอิสราเอลทั้งสิ้นได้เข้ามาหา
พระองค์จากเขตแดนซึ่งเขาอา-
ศัยอยู่

เยโรโบอัมได้ขับไล่

พวกปุโรหิตกับคนเลวีออก

14 เพราะคนเลวีละทิ้งทงหม้อ
และที่บ้าน ซึ่งเขายึดถือเป็น
กรรมสิทธิ์และมายังยูดาห์และ
เยรูซาเล็ม เพราะเยโรโบอัมและ
โอรสของพระองค์ได้ขับไล่เขา
ทั้งหลายออกจากตำแหน่งปุโร-
หิตของพระเยโฮวาห์

15 และพระองค์ทรงแต่งตั้ง
ปุโรหิตของพระองค์ขึ้นสำหรับ
ปูชนียสถานสูงทั้งหลาย และ
สำหรับเมષปีศาจ และ
สำหรับรูปปลุกวัวซึ่งพระองค์ทรง
สร้างขึ้น

16 และบรรดาผู้ที่ป้กใจแสวงหา
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสรา-
เอลก็ติดตามเขาทั้งหลายมาจาก
ตระกูลทั้งปวงของอิสราเอลยัง
เยรูซาเล็ม เพื่อถวายสัตว-
บูชาต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย

17 เขาทั้งหลายได้เสริมกำลังให้
ราชอาณาจักรของยูดาห์ และได้

(14) กตว 35:2-5; 1 พกษ 12:28-33; 2 พศต 13:9

(15) ลนต 17:7; 1 พกษ 12:28, 31; 13:33; 14:9; สขย 13:2; 1 คร 10:20

(16) 2 พศต 14:7; 15:9; 30:11, 18 (17) 2 พศต 12:1, 13

กระทำให้เรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนเข้มแข็งอยู่ได้สามปี เพราะเขาทั้งหลายดำเนินอยู่สามปีในวิถีของดาวิดและซาโลมอน

ราชวงศ์ของเรโหโบอัม

18 เรโหโบอัมทรงรับมาหะลัทธิดาของเยรีโมทโอรสของดาวิด เป็นมเหสี และอาบียาฮิลบุตรสาวของเอลีอับบุตรชายเจสซี

19 และพระนางก็ประสูติโอรสให้พระองค์คือ เยอูช เซมาริยาห์ และศายัม

20 ภายหลังพระองค์ก็ทรงรับมาอาคาคธิดาของอับซาโลม ผู้ซึ่งประสูติ อาบียาห์ อัททัย ศีศ และเซโลมิทให้พระองค์

21 เรโหโบอัมทรงรักมาอาคาคธิดาของอับซาโลมมากกว่ามูเหสี และนางสนมของพระองค์ทั้งสิบ (พระองค์มีมเหสีสิบแปดองค์ และนางสนมหกสิบคนและให้กำเนิดโอรสยี่สิบแปดองค์และธิดาหกสิบองค์)

22 และเรโหโบอัมทรงแต่งตั้งให้อาบียาห์โอรสของมาอาคาคเป็นโอรสองค์ใหญ่ ให้เป็นประมุขท่ามกลางพี่น้องของตน เพราะพระองค์ทรงตั้งพระทัยจะให้ท่านเป็นกษัตริย์

23 และพระองค์ทรงจัดการอย่างฉลาด และแจกจ่ายบรรดา

โอรสของพระองค์ไปทั่วแผ่นดินทั้งสิ้นของยูดาห์และของเบนยามิน ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งสิ้น และพระองค์ประทานเสบียงอาหารให้อย่างอุดม และพระองค์ทรงประสงค้มเหสีมากมาย

เรโหโบอัมทรง

ทอดทิ้งพระเจ้า

(1 พกษ 14:21-24)

12 ต่อมา เมื่อราชอาณาจักรของเรโหโบอัมตั้งมั่นคงและแข็งแรงแล้ว พระองค์ทรงทอดทิ้งพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์เสีย และอิสราเอลทั้งปวงก็ทิ้งพร้อมกับพระองค์ด้วย

ชิชกษัตริย์แห่งอียิปต์

บุกรุกกรุงเยรูซาเล็ม

(1 พกษ 14:25-28)

2 อยู่มาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโหโบอัม เพราะเขาทั้งหลายได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ชิชกษัตริย์แห่งอียิปต์เสด็จขึ้นมาสู้รบเยรูซาเล็ม

3 มีรถรบหนึ่งพันสองร้อยคัน และพลม้าหกหมื่นคน และพลผู้มากับพระองค์จากอียิปต์นับไม่ถ้วนคือ ชาวลิบนี คนสุคีอิม และคนเอธิโอเปีย

4 และพระองค์ทรงยึดหัวเมืองที่มีป้อมของยูดาห์และมายังเยรูซาเล็ม

(18) 1 ซมอ 16:6 (20) 1 พกษ 14:31; 15:2; 2 พศต 13:2 (21) พบญ 17:17

(22) พบญ 21:15-17; 2 พศต 13:1 (23) 2 พศต 11:5

(1) 1 พกษ 14:22-24; 2 พศต 11:17 (2) 1 พกษ 11:40; 14:24 (3) 2 พศต 16:8

5 แล้วเซไมอาห์ผู้พยากรณ์ได้มาเฝ้าเรโหโบอัมและบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ ผู้มาประชุมกันอยู่ที่เยรูซาเล็มด้วยเรื่องซิชัก และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าได้ละทิ้งเรา เราจึงได้ละทิ้งเจ้าให้อยู่ในมือของซิชัก"

6 แล้วเจ้านายแห่งอิสราเอลและกษัตริย์ได้ถ่อมตนลงและกล่าวว่า "พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรมแล้ว"

7 เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่าเขาทั้งหลายถ่อมตัวลง พระวจนะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงเซไมอาห์ว่า "เขาทั้งหลายได้ถ่อมตัวลงแล้ว เราจึงจะไม่ทำลายเขา แต่เราจะประสาทการช่วยให้พ้นแก่เขาบ้าง และพระพิโรธของเราจะไม่เปล่งมาเหนือเยรูซาเล็มโดยมือของซิชัก"

8 อย่างไรก็ตามก็ดีเขาทั้งหลายต้องเป็นผู้รับใช้ของซิชัก เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ทราบความแตกต่างระหว่างการรับใช้เรา และรับใช้ราชอาณาจักรทั้งหลายของแผ่นดินโลก"

9 ซิชักกษัตริย์แห่งอียิปต์จึงขึ้นมาต่อสู้เยรูซาเล็ม พระองค์ทรงเก็บเอาทรัพย์สินแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติในพระราชวัง พระองค์

ทรงเก็บเอาไปทุกอย่าง พระองค์ทรงเก็บเอาโล่ทองคำ ซึ่งซาโลมอนทรงสร้างไว้ขึ้นไปด้วย 10 และกษัตริย์เรโหโบอัมทรงทำโล่ทองสัมฤทธิ์ขึ้นแทน และได้มอบไว้ในมือของทหารรักษาพระองค์ ผู้เฝ้าทวารพระราชวัง 11 และกษัตริย์เสด็จเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เมื่อไร ทหารรักษาพระองค์ก็มาถือโล่นั้น แล้วนำกลับไปเก็บไว้ในห้องทหารรักษาพระองค์ตามเดิม

12 และเมื่อพระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลง พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็หันไปเสียจากพระองค์ มิได้ทำลายพระองค์อย่างสิ้นเชิง ยิ่งกว่านั้นอีกสภาพการณ์ก็ยังดีอยู่ในยูดาห์ การสิ้นพระชนม์ของเรโหโบอัม

(1 พกษ 14:31)

13 กษัตริย์เรโหโบอัมจึงสถาปนาพระองค์ขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม และทรงครอบครอง เมื่อเรโหโบอัมทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองสิบเจ็ดปีในกรุงเยรูซาเล็ม อันเป็นเมืองซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงเลื้อกสรไว้จากตระกูลต่างๆ ทั้งสิ้นของอิสราเอล เพื่อจะตั้งพระนามของพระองค์ไว้ที่นั่น พระ

(5) 2 พศต 11:2 (6) อพย 9:27; ดนล 9:14; ยก 4:10 (7) 1 พกษ 21:28-29

(8) พบทญ 28:47-48; อสย 26:13 (9) 1 พกษ 10:16-17; 14:25-26; 2 พศต 9:15-16

(10) 1 พกษ 14:27 (13) 1 พกษ 11:1, 5; 14:21; 2 พศต 6:6

มารดาของพระองค์ ทรงพระนามว่านาอามาห์คนอัมโมน

14 และพระองค์ได้ทรงกระทำการชั่วร้าย เพราะพระองค์ไม่ตั้งพระทัยของพระองค์ที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์

15 ส่วนพระราชกิจของเรโหโบอัม ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของเซไมอาห์ผู้พยากรณ์ และของอิดโดผู้ทำนายตามแบบพงศาวดารหรือมีสงครามเรื่อยไปอยู่ระหว่างเรโหโบอัมและเยโรโบอัม

16 และเรโหโบอัมก็ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาบียาห์ราชโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์

อาบียาห์ครอบครองเหนือยูดาห์

13 (1 พกษ 15:1-2) ในปีที สิบแปดแห่งรัชกาลของกษัตริย์เยโรโบอัม อาบียาห์ได้เริ่มครอบครองเหนือประเทศยูดาห์

2 พระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามปี พระชนนีของพระองค์มีพระนามว่ามีคายาห์ธิดาของอูรีเอลแห่งกิเบอาห์ มีสงครามระหว่างอาบียาห์และเยโรโบอัม

3 อาบียาห์เสด็จออกทำสงคราม มีกองทัพทหารชำนาญศึกเป็น คนคัดเลือกแล้วสี่แสนคน และเยโรโบอัมได้ตั้งแนวรบสู้กับพระองค์ด้วยคนคัดเลือกแล้ว เป็นทแกล้วทหารแปดแสนคน

4 และอาบียาห์ทรงลুকยืนอยู่บนภูเขาเศมาราอิมซึ่งอยู่ในถิ่นเทือกเขาเอเฟราอิม และตรัสว่า "ข้าแต่เยโรโบอัมและอิสราเอล ทั้งปวง ขอฟังข้าพเจ้า

5 ไม่ควรหรือที่ท่านทั้งหลายจะรู้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลพระราชทานตำแหน่ง กษัตริย์เหนืออิสราเอลเป็นนิตย์ แก่ดาวิด และลูกหลานของพระองค์โดยพันธสัญญาเกลือ

6 ถึงกระนั้นเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ข้าราชการของซาโลมอน โอรสของดาวิด ได้ลุกขึ้นกบฏต่อเจ้านายของตน

7 และมีคนถ้อยคนอันธพาลบางคนมั่วสุมกันกับเขาและขึ้นสู้กับเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอน เมื่อเรโหโบอัมยังเด็กอยู่และใจอ่อนแอต้านทานไม่ไหว

8 และบัดนี้ท่านคิดว่าจะต่อต้านราชอาณาจักรของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในมือของลูกหลานของดาวิด เพราะท่านทั้งหลายเป็น คนห่มใหญ่และมีลูกวัวทองคำซึ่งเยโรโบอัมสร้างไว้ให้ท่านเป็น

(15) 1 พกษ 14:30; 2 พศต 9:29; 13:22 (16) 1 พกษ 14:31; 2 พศต 11:20-22 (1) 1 พกษ 15:1-2 (2) 2 พศต 11:20 (4) ยซา 18:22 (5) ลนต 2:13; กตว 18:19 (6) 1 พกษ 11:28; 12:20 (7) วนฉ 9:4; 2 พศต 12:13 (8) 1 พกษ 12:28; 14:9

พระ
 9 ท่านทั้งหลายมิได้ขับไล่ปุโร-
 หิตของพระเยโฮวาห์ ลูกหลาน
 ของอาโรน และคนเลวีออกไป
 และตั้งปุโรหิตสำหรับตนเอง
 อย่างชนชาติทั้งหลายหรือ ผู้ใด
 ที่นำวัวหนุ่มและแกะผู้เจ็ดตัวมา
 ชำระตัวให้บริสุทธิ์ไว้ จะได้เป็น
 ปุโรหิตของสิ่งที่ไม่ใช่พระ
 10 แต่สำหรับเราทั้งหลาย พระ
 เยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา
 ทั้งหลาย และเราทั้งหลายมิได้
 ทอดทิ้งพระองค์ เรามีปุโรหิตผู้
 ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ เป็นลูก
 หลานของอาโรน ซึ่งมีคนเลวีทำ
 งานหน้าที่ของเขาทั้งหลาย
 11 เขาถวายเครื่องเผาบูชาแด่
 พระเยโฮวาห์ทุกเช้าทุกเย็น ทั้ง
 เครื่องหอม ตั้งขนมปังหน้า
 พระพักตร์บนโต๊ะบริสุทธิ์ และ
 ดูแลคันประทีปทองคำพร้อมทั้ง
 ตะเกียง เพื่อให้ประทีปลุกอยู่
 ทุกเย็น เพราะเราได้รักษาพระ
 บัญชาคำสั่งของพระเยโฮวาห์
 พระเจ้าของเรา แต่ท่านได้ทอด
 ทิ้งพระองค์เสีย
 12 และดูเถิด พระเจ้าทรงอยู่
 กับเรา ทรงเป็นผู้บังคับบัญชา
 ของเรา และปุโรหิตของพระ
 องค์พร้อมกับแต่ครีกร้อมที่จะ
 เป่าเรียกทำสงครามต่อสู้กับ
 ท่าน โอ ข้าแต่ประชาชนอิสรา-

เอล ขออย่าต่อสู้กับพระเยโฮ-
 วาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของ
 ท่าน เพราะท่านจะชนะไม่ได้”
 13 เยโรโบอัมได้ส่งสมผู้คนไว้
 เพื่อจะอ้อมมาหาเขาจากเบื้อง
 หลัง ดังนั้นกองทหารของท่าน
 จึงอยู่ข้างหน้ายูดาห์ และกอง
 ชุมก็อยู่ข้างหลังเขา
 14 และเมื่อยูดาห์มองดูข้างหลัง
 ดูเถิด การศึกก็อยู่ข้างหน้าและ
 ข้างหลังเขา และเขาทั้งหลายก็
 ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และ
 บรรดาปุโรหิตก็เป่าแตร
 15 แล้วคนของยูดาห์ก็ตะเบ็ง
 เสียงร้องทำนองศึกและเมื่อคน
 ยูดาห์ตะโกน อยู่มาพระเจ้าทรง
 ให้เยโรโบอัมและอิสราเอลทั้ง
 ปวงพ่ายแพ้ไปต่ออาบียาห์และ
 ยูดาห์
 16 คนอิสราเอลได้หนีต่อหน้า
 ยูดาห์ และพระเจ้าทรงมอบเขา
 ไว้ในมือของเขาทั้งหลาย
 17 อาบียาห์และประชาชนของ
 พระองค์ก็ฆ่าเขาเสียมากมาย
 คนอิสราเอลที่คัดเลือกแล้วจึง
 ล้มตายห้าแสนคน
 18 นี้แหละคนอิสราเอลก็ถูก
 ปราบปรามในครั้งนั้น และคน
 ยูดาห์ก็ชนะ เพราะเขาฟังพระ
 เยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ
 ของเขา
 19 และอาบียาห์ได้ติดตามเย-

(9) อพย 29:29-33; 2 พศต 11:13-15; ยรม 2:11; 5:7 (10) ยชว 24:15

(11) อพย 25:30-39; 27:20-21; 29:38 (12) กตว 10:8-9; ยชว 5:13-15; สบ 2:10

(14) ยชว 24:7; 2 พศต 6:34 (15) 2 พศต 14:12 (18) 1 พศต 5:20 (19) ยชว 15:9

โรโบอัม และยึดเอาหัวเมืองจาก
พระองค์ คือเมืองเบธเอลกับ
ชนบทของเมืองนั้น และเยซา-
นาห์กับชนบทของเมืองนั้น และ
เอโฟรนกับชนบทของเมืองนั้น
การสิ้นพระชนม์ของเยโรโบอัม

(1 พกษ 14:19-20)

20 เยโรโบอัมมิได้ฟื้นอำนาจ
ของพระองค์ในรัชสมัยของอา-
บียาห์ และพระเยโฮวาห์ทรง
ประหารพระองค์ พระองค์ก็สิ้น
พระชนม์

ครอบครัวของอาบียาห์

21 แต่อาบียาห์ก็มีอำนาจยิ่งขึ้น
และมีมีเฮลีสิบสององค์ ให้กำเนิด
โอรสยี่สิบสององค์ และธิดาสิบ
หกองค์

22 ราชกิจนอกนั้นของอาบียาห์
วิธีการและพระดำรัสของพระ
องค์ได้บันทึกไว้ในหนังสือของผู้
พยากรณ์ฮิตโต

**การสิ้นพระชนม์ของอาบียาห์
อาสาขึ้นครองแทน**

(1 พกษ 15:7-10)

14 อาบียาห์จึงล่วงกลับไป
อยู่กับบรรพบุรุษของ
พระองค์ เขาก็ฝังพระศพไว้ใน
นครดาวิด และอาสาโอรสของ
พระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระ
องค์ ในรัชกาลของอาสาแผ่นดิน
ได้สงบอยู่สิบปี

2 และอาสาทรงกระทำสิ่งที่ ดี

และชอบในสายพระเนตรพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์
3 พระองค์ทรงกำจัดการบูชาย
สัตว์และปูชนียสถานสูง
ทั้งหลาย และพึงเสาศักดิ์สิทธิ์
ลง และได้โค่นเสารูปเคารพเสีย
4 และทรงบัญชาให้ยูดาห์แสวง
หาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของตน และให้รักษา
พระราชบัญญัติและพระบัญญัติ
5 พระองค์ทรงกำจัดการบูชาย
สัตว์และแท่นเครื่องหอมออกเสีย
จากหัวเมืองทั้งสิ้นของยูดาห์
ด้วย และราชอาณาจักรก็ได้สงบ
อยู่ภายใต้พระองค์

6 พระองค์ทรงสร้างหัวเมืองที่มี
ป้อมในยูดาห์ เพราะแผ่นดินก็
สงบ พระองค์มิได้ทำสงครามใน
ปีเหล่านั้น เพราะพระเยโฮวาห์
ทรงประทานการหยุดพักสงบแก่
พระองค์

7 และพระองค์ตรัสกับยูดาห์ว่า
“ให้เราทั้งหลายสร้างหัวเมือง
เหล่านี้ ล้อมด้วยกำแพง หอ
คอย ประตูเมือง และด่าน
แผ่นดินยังเป็นของเรา เพราะ
เราได้แสวงหาพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของเรา เราได้แสวงหาพระ
องค์ และพระองค์ได้ทรงประ-
ทานการหยุดพักสงบทุกด้าน”
เขาทั้งหลายจึงสร้างและจำเริญ
ขึ้น

(20) 1 ซมอ 2:6; 25:38; 1 พกษ 14:20; กจ 12:23 (22) 2 พศต 9:29

(1) 1 พกษ 15:8 (3) อพย 34:13; 1 พกษ 11:7; 15:14; 2 พศต 15:17

(4) 2 พศต 7:14 (6) 2 พศต 15:15

8 และอาสาทรงมีกองทัพสรรพด้วยโล่ใหญ่และหอกจากยูดาห์สามแสนคน และจากเบนยามินซึ่งถือโล่และโก่งธนูสองแสนแปดหมื่นคน ทั้งสิ้นเป็นทแกล้วทหาร

การชนะยิ่งใหญ่ของอาสาเหนือเศ-ราห์

9 เศ-ราห์ชาวเอธิโอเปียได้ออกมาต่อสู้กับเขาทั้งหลายด้วยกองทัพหนึ่งล้านคน และรวบรวมสามร้อยคันมาถึงเมืองมาเรซาห์

10 และอาสาทรงยกออกไปปะทะกับเขา และเขาทั้งหลายก็ตั้งแนวรบในหุบเขาเศฟาธาห์ที่มาเรซาห์

11 และอาสาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ว่า "ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไม่มีผู้ใดช่วยได้อย่างพระองค์ ในการสู้รบกันระหว่างผู้ที่มีกำลังกับผู้ที่ไม่มีความกล้า โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยพวกข้าพระองค์เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายพึ่งพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลายมาต่อสู้กับชนหมู่ใหญ่ในพระนามของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขออย่าให้มนุษย์ชนะพระองค์"

12 พระเยโฮวาห์จึงทรงให้ชาวเอธิโอเปียพ่ายแพ้ต่ออาสาและต่อยูดาห์ และชาวเอธิโอเปียก็หนีไป

13 อาสาและพลที่อยู่กับพระองค์ก็ไล่ตามเขาไปถึงเมืองเก-ราร์ และชาวเอธิโอเปียล้มตายมากจนไม่เหลือสักชีวิตเดียว เพราะเขาได้แตกพ่ายต่อพระพิกตร์พระเยโฮวาห์และกองทัพของพระองค์ คนยูดาห์ได้เก็บของที่ริบได้มากมายนักหนา

14 และเขาก็โจมตีบรรดาหัวเมืองรอบเมืองเก-ราร์ เพราะความกลัวพระเยโฮวาห์นั้นมาครอบงำทั้งหลาย เขาได้ปล้นหัวเมืองทั้งสิ้น เพราะมีของที่ริบได้ในนั้นมาก

15 และเขาได้โจมตีเต็นท์ของผู้ที่มีวัว และเอาแกะไปมากมายและอูด้วย แล้วเขาก็กลับไปยังเยรูซาเล็ม

ผู้พยากรณ์อาซาริยาห์

เดือนอาสา

15 พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาสถิตกับอาซาริยาห์บุตรชายโอดเดด

2 และท่านออกไปเฝ้าอาสาทูลพระองค์ว่า "ข้าแต่อาสา และยูดาห์กับเบนยามินทั้งปวง ขอจงฟังข้าพเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่านทั้งหลาย ต่อเมื่อ

(8) 1 พศต 12:2; 2 พศต 13:3 (9) ยชว 15:44; 2 พศต 12:2-3; 16:8

(11) อพย 14:10; 1 ซมอ 14:6 (12) 2 พศต 13:15 (13) ปฐม 10:19; 20:1

(14) ปฐม 35:5; พบญ 11:25 (1) กตว 24:2; วนล 3:10 (2) 1 พศต 28:9

ท่านทั้งหลายอยู่กับพระองค์ ถ้าท่านทั้งหลายแสวงหาพระองค์ ท่านก็จะพบพระองค์ แต่ถ้าท่านทั้งหลายทอดทิ้งพระองค์ พระองค์จะทรงทอดทิ้งท่านทั้งหลาย 3 อิสราเอลอยู่ปราศจากพระเจ้า เทียงแท้เป็นเวลานาน และไม่มีปุโรหิตผู้สั่งสอน และไม่มีพระราชบัญญัติ

4 แต่เมื่อถึงคราวเขาทุกข์ยากลำบาก เขาหันมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลและแสวงหาพระองค์ เขาทั้งหลายก็พบพระองค์

5 ในสมัยนั้นไม่มีสันติภาพแก่ผู้ที่ออกไปหรือผู้ที่เข้ามา เพราะมีการวุ่นวายอยู่มากมายรอบกวนชาวเมืองทั้งหลายนั้น

6 เขาแตกแยกกันเป็นพวก ๆ ประชาชาติต่อประชาชาติและเมืองต่อเมือง เพราะพระเจ้าทรงรบกวนเขาด้วยความทุกข์ยากทุกอย่าง

7 แต่ท่านทั้งหลายจงกล้าหาญอย่าให้มีมือของท่านอ่อนลง เพราะว่ากิจการของท่านจะได้รับบำเหน็จ”

อาสาสมัครปฏิรูปและการฟื้นฟูใหม่มาสู่ประเทศ

8 เมื่ออาสาทรงสดับถ้อยคำเหล่านี้ คือคำพยากรณ์ของโอเดดผู้พยากรณ์ พระองค์ก็ทรง

มีพระทัยกล้าขึ้น ทรงกำจัดสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนจากแผ่นดินยูดาห์และเบนยามินสิน และจากหัวเมืองซึ่งพระองค์ยึดมาได้จากถิ่นเทือกเขาเอเฟราอิม และพระองค์ทรงซ่อมแซมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งอยู่หน้า मुखพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

9 และพระองค์ทรงรวบรวมยูดาห์และเบนยามินทั้งปวง และคนเหล่านั้น จากเอเฟราอิม มนัสเสห์ และจากสิเมโอน ผู้อาศัยอยู่กับเขาทั้งหลาย เพราะคนเป็นจำนวนมากได้หลบหนีมาหาพระองค์จากอิสราเอล เมื่อเขาเห็นว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์สถิตกับพระองค์

10 เขาทั้งหลายชุมนุมกันที่เยรูซาเล็มในเดือนที่สามของปีที่สิบห้าในรัชกาลของอาสา

11 เขาทั้งหลายถวายสัตวบูชา แต่พระเยโฮวาห์ในวันนั้น จากข้าวของที่เขาได้รับมา มีวัวผู้เจ็ดร้อยตัวและแกะเจ็ดพันตัว

12 และเขาก็เข้าทำพันธสัญญาที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาด้วยสุดจิตสุดใจของเขา

13 และว่าผู้ใดที่ไม่แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

(3) ลนต 10:11; 2 พกษ 12:2; 2 พศต 17:8-9; ฮชย 3:4 (4) พบญ 4:29

(6) มธ 24:7 (8) 2 พศต 13:19 (9) 2 พศต 11:16 (11) 2 พศต 14:13-15

(12) 2 พกษ 23:3; 2 พศต 23:16; 34:31; นหม 10:29 (13) อพย 22:20; พบญ 13:5

ควรจะมีโทษถึงตาย ไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ ชายหรือหญิง 14 เขาทั้งหลายได้กระทำสัตย์ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ด้วยเสียงอันดัง และด้วยเสียงโห่ร้อง และด้วยเสียงแตรและแตรทองเหลืองขนาดเล็ก

15 และยูดาห์ทั้งปวงก็เปรมปรีดี เพราะสัตย์ปฏิญาณนั้น เพราะเขาทั้งหลายได้ปฏิญาณด้วยสุดใจของเขา และได้แสวงหาพระองค์ด้วยสิ้นความปรารถนาของเขา และเขาทั้งหลายก็พบพระองค์ และพระเยโฮวาห์ทรงประทานให้เขาหยุดพักสงบรอบด้าน

16 แม้ว่ามาอาคาห์พระมารดาของกษัตริย์อาสา พระองค์ก็ทรงถอดเสียด้านจากเป็นพระราชชนนี เพราะพระนางได้กระทำรูปเคารพอันน่าเกลียดน่าชังในเสารูปเคารพ อาสาทรงโค่นรูปเคารพของพระนางลง และบดและเผาเสียที่ลัธารซิดโรน

17 แต่ยังมีได้กำจัดปูชนียสถานสูงออกเสียจากอิสราเอล อย่างไรก็ดีพระทัยของอาสาภิบริสุทธิ์ตลอดรัชสมัยของพระองค์

18 และพระองค์ทรงนำของอุทิศถวายของราชบิดาของพระองค์ และข้าวของที่พระองค์เองทรงอุทิศถวาย มีเงิน และทองคำ

และเครื่องใช้เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้า

19 และไม่มีสงครามอีกจนปีที่สามสิบห้าในรัชกาลของอาสา

สงครามระหว่าง

อาสา กับบาอาซา

(1 พกษ 15:16-22)

16 ในปีที่สามสิบหกแห่งรัชกาลอาสา บาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอลขึ้นมาต่อสู้อับยูดาห์ และได้สร้างเมืองรามาห์ เพื่อว่าพระองค์จะมีทรงให้คนหนึ่งคนใดออกไปหรือเข้ามาหาอาสา กษัตริย์ของยูดาห์

2 แล้วอาสาทรงเอาเงินและทองคำจากคลังของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และราชสำนัก และส่งไปให้เบนฮาดัด กษัตริย์แห่งซีเรียผู้ประทับในเมืองดามัสกัสว่า

3 "ขอให้มีสัญญาไมตรีระหว่างข้าพเจ้าและท่านตั้งที่มีอยู่กับพระชนกของข้าพเจ้าและพระชนกของท่าน ดูเถิด ข้าพเจ้าได้ส่งเงินและทองคำมายังท่าน ขอเสด็จไปทำลายสัญญาไมตรีของท่านซึ่งมีกับบาอาซากษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อเขาจะถอยทัพไปจากข้าพเจ้า"

4 และเบนฮาดัดทรงเชื้ออึง กษัตริย์อาสา และส่งผู้บังคับบัญชากองทัพของพระองค์ไป

(15) 2 พศต 14:7; 15:2 (16) 1 พกษ 15:2, 10, 13

(17) 1 พกษ 15:14; 2 พศต 14:3, 5

(1) 1 พกษ 15:17-22; 2 พศต 15:9

ต่อสู้กับหัวเมืองของอิสราเอล และเขาทั้งหลายโจมตีเมืองอโยน ดาน เอบุลมาอิม และหัวเมืองคลังหลวงทั้งสิ้นของนัฟทาลี

5 และต่อมาเมื่อบาอาซาทรงได้ยินเรื่องนั้น พระองค์ทรงหยุดสร้างเมืองรามัท และให้พระราชกิจของพระองค์หยุดยั้ง

6 แล้วกษัตริย์อาสาทรงนำยูดาห์ทั้งสิ้น และเขาทั้งหลายชนหินของเมืองรามัท และเครื่องมือของเมืองนั้น ซึ่งบาอาซาใช้สร้างอยู่นั้น และเอามาสร้างเมืองเกบาและเมืองมิสปาห์

พระเจ้าทรงติเตียนอาสา

เรื่องการประนีประนอม

7 ครั้งนั้นฮานานีผู้ทำนายได้มาเฝ้าอาสา กษัตริย์ของยูดาห์ และทูลพระองค์ว่า "เพราะท่านฟังกษัตริย์ของซีเรีย และมีได้ฟังพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน เพราะฉะนั้นกองทัพของกษัตริย์ซีเรียจึงได้หลุดพ้นมือท่านไป

8 คนเอธิโอเปียและชาวลิบนีไม่เป็นที่กองทัพพม่า มีรถรบและพลม้ามากเหลือหลายหรือ แต่เพราะท่านฟังพระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่าน

9 เพราะว่าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ไปมาอยู่เหนือแผ่นดิน

โลกทั้งสิ้น เพื่อสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์โดยเห็นแก่ผู้เหล่านั้นที่มีใจจริงต่อพระองค์ ในเรื่องนี้ ท่านได้กระทำการอย่างโง่เขลา เพราะตั้งแต่นี้ไปท่านจะมีการศึกสงคราม"

10 และอาสา ก็ทรงกริ้วต่อผู้ทำนายนั้น และจับเขาจำไว้ในคุก เพราะพระองค์ทรงเกรี้ยวกราดแก่เขาในเรื่องนี้ และอาสาทรงข่มเหงประชาชนบางคนในเวลาเดียวกันนั้นด้วย

11 และดูเถิด พระราชกิจของอาสา ตั้งแต่ต้นจนสุดท้าย ได้บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล

การสิ้นพระชนม์

ของอาสา

(1 พกษ 15:23-24)

12 ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ อาสาทรงเป็นโรคที่พระบาทของพระองค์ และโรคของพระองค์ก็ร้ายแรง แม้เป็นโรคอยู่พระองค์ก็มิได้ทรงแสวงหาพระเยโฮวาห์ แต่ได้แสวงหาความช่วยเหลือจากแพทย์

13 และอาสาทรงล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ สิ้นพระชนม์ในปีที่สี่สิบเอ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์

14 เขาทั้งหลายฝังพระศพไว้ในอุโมงค์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์

(7) 1 พกษ 16:1; 2 พศต 19:2; 32:8-10 (8) 2 พศต 12:3; 13:16, 18; 14:9

(9) 1 ซมอ 13:13; 1 พกษ 15:32 (10) 2 พศต 18:26; ยรม 20:2 (11) 1 พกษ 15:23

(12) ยรม 17:5 (13) 1 พกษ 15:24 (14) ปฐก 50:2; 2 พศต 21:19; ยรม 34:5

ได้สกัดออกเพื่อพระองค์ในนครดาวิด เขาวางพระศพของพระองค์ไว้บนแท่นซึ่งมีเครื่องหอมต่างๆเต็มไปหมด ซึ่งช่างปรุงเครื่องหอมได้ปรุงไว้ และเขาทั้งหลายก็ก่อเพลิงใหญ่โตถวายพระเกียรติพระองค์

เยโฮชาฟัทครอบครอง

แท่นอาสา

(1 พกษ 15:24)

17 เยโฮชาฟัท ทโอรสของพระองค์ ครอบครองแท่นพระองค์ และทรงเสริมกำลังพลต่อสู้อิสราเอล

2 พระองค์ทรงวางกำลังพลไว้ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งปวงของยูดาห์ และทรงตั้งทหารประจำป้อมในแผ่นดินยูดาห์ และในหัวเมืองเอฟราอิม ซึ่งอาสาราชบิดาของพระองค์ได้ยึดไว้

3 พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเยโฮชาฟัท เพราะพระองค์ทรงดำเนินในทางเบื้องต้น ๆ ของดาวิดราชบิดาของพระองค์ พระองค์มิได้ทรงแสวงหาพระบาอัล

4 แต่ได้แสวงหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพระราชบิดาของพระองค์ และดำเนินในพระบัญญัติของพระองค์ มิได้ทรงดำเนินตามการกระทำของอิสราเอล

5 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรง

สถาปนาราชอาณาจักรไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ และสิ้นทั้งยูดาห์ก็นำเครื่องบรรณาการมาถวายเยโฮชาฟัท พระองค์จึงมีทรัพย์มั่งคั่งอย่างยิ่งและมีเกียรติมาก

การฟื้นฟูกันใหม่

ในสมัยเยโฮชาฟัท

6 พระทัยของพระองค์เข้มแข็งขึ้นในพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงกำจัดปุชนียสถานสูงและบรรดาเสารูปเคารพเสียจากยูดาห์

7 ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์ พระองค์ทรงใช้เจ้านายของพระองค์คือ เบนฮาอิล โอบาดีห์ เศคาริยาห์ เนอันเอล และมีคายาห์ไปสั่งสอนในหัวเมืองของยูดาห์

8 และคนเลวีไปกับเขาด้วย คือ เซไมอาห์ เนธานียาห์ เศบาดียาห์ อาสาเฮล เซมิราโมท เยโฮนาธาน อาโดเนียห์ โทบิยาห์ และโทบาโดเนียห์ คนเลวี และพร้อมกับคนเหล่านี้มี เอลีชามา และเยโฮรัม ผู้เป็นปุโรหิต

9 และเขาทั้งหลายได้สั่งสอนในยูดาห์ มีหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ไปกับเขาด้วย เขาเที่ยวไปที่หัวเมืองทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ และได้สั่งสอนประชาชน

(1) 1 พกษ 15:24; 2 พศต 20:31 (2) 2 พศต 11:5; 15:8 (4) 1 พกษ 12:28

(5) 1 ซมอ 10:27; 1 พกษ 10:25, 27; 2 พศต 18:1 (6) 1 พกษ 22:43; 2 พศต 15:17

(7) 2 พศต 15:3; 35:3 (9) พบทู 6:4-9; 2 พศต 15:3; 35:3; นหม 8:3

**พระเจ้าทรงเสริมกำลัง
ให้เยโฮซาฟัท**

10 ความหวาดกลัวอันมาจาก
พระเยโฮวาห์ตกอยู่เหนือบรรดา
ราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินต่าง ๆ
ที่อยู่รอบยูดาห์ และเขาทั้งหลาย
มิได้ทำสงครามกับเยโฮซาฟัท

11 คนฟีลิสเตียบางพวกได้นำ
ของกำนัลมาถวายเยโฮซาฟัท
และนำเงินมาเป็นบรรณาการ
และพวกอาระเบียได้นำฝงแพะ
แกะ คือแกะผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อย
ตัว และแพะผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อย
ตัวมาถวายพระองค์

12 และเยโฮซาฟัททรงเจริญ
ใหญ่ยิ่งขึ้นเป็นลำดับ พระองค์
ทรงสร้างป้อมและหัวเมืองคลัง
หลวงไว้ในยูดาห์

13 และพระองค์ทรงมีพระราช-
กิจมากมายในหัวเมืองของยู-
ดาห์ พระองค์ทรงมีทหารเป็น
ทแกล้วทหารในกรุงเยรูซาเล็ม

14 ต่อไปนี้เป็นจำนวนตามเรือน
บรรพบุรุษของเขาคือ ของยูดาห์
ผู้บังคับบัญชากองพันมี อัดนาห์
ผู้บังคับบัญชา พร้อมกับทแกล้ว
ทหารสามแสนคน

15 ถัดเขาไปคือ เยโฮฮานัน ผู้
บังคับบัญชาพร้อมกับสองแสน
แปดหมื่นคน

16 และถัดเขาไปคือ อามัสยาห์
บุตรชายศิครี เป็นคนอาสา-

สมัครเพื่อการปรนนิบัติพระเย-
โฮวาห์พร้อมกับทแกล้วทหาร
สองแสนคน

17 ของเบนยามินคือ เอลียาตา
ทแกล้วทหารพร้อมกับคนสอง
แสนสรรพด้วยธนูและโล่

18 และถัดเขาไปคือ เยโฮซา-
บาด พร้อมกับคนติดอาวุธหนึ่ง
แสนแปดหมื่นคน

19 เหล่านี้เป็นข้าราชการของ
กษัตริย์ นอกเหนือจากผู้ที่
กษัตริย์ทรงวางไว้ในหัวเมืองที่
มีป้อมทั่วตลอดแผ่นดินยูดาห์

**เยโฮซาฟัททรงเป็น
พันธมิตรกับอาหับ**

(1 พกษ 22:2)

18 ฝ่ายเยโฮซาฟัททรงมี
ทรัพย์มั่งคั่งและเกียรติ
ใหญ่ยิ่ง และพระองค์ทรงกระทำ
ให้เป็นทองแผ่นเดียวกันกับอา-
หับ

2 ครั้งล่วงมาหลายปีพระองค์
เสด็จลงไปเฝ้าอาหับในสะมาเรีย
และอาหับทรงฆ่าแกะและวัว
มากมายสำหรับพระองค์ และ
สำหรับพลที่มากับพระองค์ และ
ทรงชักชวนพระองค์ให้ขึ้นไปต่อ
สู้กับราโมทกิเลอาด

3 อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล
ตรัสกับเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่ง
ยูดาห์ว่า "ท่านจะไปกับข้าพเจ้า
ยังราโมทกิเลอาดหรือ" พระ

(10) ปฐก 35:5; 2 พศต 14:14 (11) 2 ซมอ 8:2; 2 พศต 9:14; 26:8

(16) วนฉ 5:2, 9; 1 พศต 29:9 (19) 2 พศต 17:2

(1) 1 พกษ 22:40, 44; 2 พกษ 8:18; 2 พศต 17:5 (2) อพย 23:2; 1 พกษ 22:2

องค์ทูลตอบพระองค์ว่า "ข้าพเจ้าก็เป็นอย่างที่ท่านเป็น ประชาชนของข้าพเจ้าก็เป็นดังประชาชนของท่าน เราจะอยู่กับท่านในการสงคราม"

4 และเยโฮซาฟัทตรัสกับกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า "ขอสอบถามดูพระดำรัสของพระเยโฮวาห์วันนี้เสียก่อน"

5 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียกประชุมพวกผู้พยากรณ์ประมาณสี่ร้อยคนตรัสกับเขาว่า "ควรที่เราจะไปตีราโมทกิเลอาดหรือไม่ หรือเราไม่ควรไป" และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า "ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเถิด เพราะพระเจ้าจะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์"

6 แต่เยโฮซาฟัททูลว่า "ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อีกสักคนหนึ่งหรือซึ่งเราจะสอบถามได้"

7 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลทูลเยโฮซาฟัทว่า "ยังมีชายอีกคนหนึ่ง ซึ่งเราจะให้ทูลถามพระเยโฮวาห์ได้ แต่ข้าพเจ้าขังเขา เพราะเขาพยากรณ์แต่ความร้ายเสมอ ไม่เคยพยากรณ์ความดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย คนนั้นคือมีคายาห์บุตรอิมลาห์" และเยโฮซาฟัททูลว่า "ขอ กษัตริย์อย่าตรัสตั้งนั้นเลย"

8 แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเรียกมหาดเล็กคนหนึ่งเข้ามาและตรัสสั่งว่า "ไปพามีคยาห์บุตรอิมลาห์มาเร็ว ๆ"

9 ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอลและเยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ต่างประทับบนพระที่นั่ง ทรงฉลองพระองค์ ณ ที่ว่างตรงทางเข้าประตูเมืองสะมาเรีย และผู้พยากรณ์ทั้งปวงก็พยากรณ์ถวายอยู่

10 และเศเดเคียห์บุตรชายเคนาอะนาห์ จึงเอาเหล็กทำเป็นเขา และพูดว่า "พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนินว่า ด้วยสิ่งเหล่านี้ เจ้าจะผลักคนซึ่งเรียไปจนเขาทั้งหลายถูกทำลาย"

11 และบรรดาผู้พยากรณ์ก็พยากรณ์อย่างนั้น ทูลว่า "ขอเสด็จขึ้นไปราโมทกิเลอาดเถิด และจะมีชัยชนะ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์"

ผู้พยากรณ์มีคยาห์

พยากรณ์ถึงการสิ้นพระชนม์ของอาหับ

(1 พกษ 22:13-28)

12 และผู้สื่อสารผู้ไปตามมีคยาห์ได้บอกท่านว่า "ดูเถิด ถ้อยคำของบรรดาผู้พยากรณ์ก็พูดสิ่งที่ดีแก่กษัตริย์ดุจปากเดียวกัน ขอให้ถ้อยคำของท่าน

(4) 1 ซมอ 23:2, 4, 9; 2 ซมอ 2:1

(6) 2 พกษ 3:11

(10) ศคย 1:18-21

เหมือนอย่างถ้อยคำของคนหนึ่ง
ในพวกนั้น และพูดแต่สิ่งที่ดี”

13 แต่มีคายาห์ตอบว่า “พระ
เยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่นั้น
ใด พระเจ้าของข้าพเจ้าตรัสว่า
อย่างไร ข้าพเจ้าจะพูดอย่างนั้น”

14 และเมื่อท่านมาเฝ้ากษัตริย์
กษัตริย์ตรัสถามท่านว่า “มีคายา-
ห์ ควรที่เราจะไปตีราโมท-
กิเลอาดหรือ หรือเราไม่ควรไป”
และท่านทูลตอบพระองค์ว่า
“ขอเชิญเสด็จขึ้นไปและจะมีชัย
ชนะ เขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้
ในพระหัตถ์ของพระองค์”

15 แต่กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า
“เราได้ให้เจ้าไปปฏิญาณก็ครั้งแล้ว
ว่า เจ้าจะพูดกับเราแต่ความจริง
ในพระนามของพระเยโฮวาห์”

16 และท่านทูลว่า “ข้าพระองค์
ได้เห็นคนอิสราเอลทั้งปวงกระ-
จัดกระจายอยู่บนภูเขา อย่าง
แกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระเย-
โฮวาห์ตรัสว่า ‘คนเหล่านี้ไม่มี
นาย ให้เขาต่างกลับยังเรือนของ
ตนโดยสันติภาพเถิด’”

17 กษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงทูล
เยโฮซาฟัทว่า “ข้าพเจ้ามิได้บอก
ท่านแล้วหรือว่า เขาจะไม่พยา-
กรณ์สิ่งดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย
แต่สิ่งชั่วร้ายต่างหาก”

18 และมีคายาห์ทูลว่า “ฉะนั้น
ขอสดับพระวจนะของพระเยโฮ-

วาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเย-
โฮวาห์ประทับบนพระที่นั่งของ
พระองค์ และบรรดาบริวารแห่ง
ฟ้าสวรรค์ยืนข้างๆพระองค์ข้าง
ขวาพระหัตถ์และข้างซ้าย

19 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘ผู้
ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับกษัตริย์
แห่งอิสราเอล เพื่อเขาจะขึ้นไป
และล้มลงที่ราโมทกิเลอาด’ บ้าง
ก็ทูลอย่างนี้ บ้างก็ทูลอย่างนั้น

20 แล้วมีวิญญานดวงหนึ่งมา
ข้างหน้าเฝ้าต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์ทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะ
เกลี้ยกล่อมเขาเอง’ และพระเย-
โฮวาห์ตรัสกับเขาว่า ‘จะทำ
อย่างไร’

21 และเขาทูลว่า ‘ข้าพระองค์จะ
ออกไปและจะเป็นวิญญานมุสา
อยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของ
เขาทุกคน’ และพระเยโฮวาห์
ตรัสว่า ‘เจ้าไปเกลี้ยกล่อมเขาได้
และเจ้าจะทำได้สำเร็จ จงไปทำ
เช่นนั้นเถิด’

22 เพราะฉะนั้นบัดนี้ ดูเถิด
พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาน
มุสาในปากของเหล่าผู้พยากรณ์
ของพระองค์ พระเยโฮวาห์
ทรงล้นพระวาจาเป็นความร้าย
เกี่ยวกับพระองค์”

23 แล้วเศเดคียาห์บุตรชายเค-
นาอานาห์ได้เข้ามาใกล้และตบ
แก้มมีคายาห์พูดว่า “พระวิญ-

(13) กตว 22:18-20, 35 (16) กตว 27:17; 1 พกษ 22:17; ยรม 23:1-8; 31:10

(18) อสย 6:1-5; ดนล 7:9-10 (20) โยบ 1:6; 2 ธส 2:9

(22) โยบ 12:16-17; อสย 19:12-14; อสค 14:9 (23) ยรม 20:2; มก 14:65; กจ 23:2

ญาณของพระเยโฮวาห์ไปจากข้าพวดกับเจ้าได้อย่างไร”

24 และมีคยาห์ตอบว่า “ดูเถิด เจ้าจะเห็นในวันนั้น เมื่อเจ้าเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อจะซ่อนตัวเจ้า”

25 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า “จงจับมีคยาห์ พาเขากลับไปมอบให้อาโมนผู้ว่าราชการการเมือง และแกโยอาชราชโอรส

26 และว่า “กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่าเอาคนนี้จำคุกเสีย ให้อาหารแห่งความทุกข์กับน้ำแห่งความทุกข์ จนกว่าเราจะกลับมาโดยสันติภาพ”

27 และมีคยาห์ทูลว่า “ถ้าพระองค์เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ พระเยโฮวาห์ก็มีไต่ตรัสโดยข้าพระองค์” และท่านกล่าวว่า “บรรดาชนชาติทั้งหลายเอ๋ยของฟังเถิด”

การสงครามที่ราโมทกิเลอาด

อาหับถูกฆ่า

(1 พกษ 22:29-40)

28 กษัตริย์แห่งอิสราเอลกับเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์จึงเสด็จขึ้นไปยังราโมทกิเลอาด

29 และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสกับเยโฮชาฟัทว่า “ข้าพเจ้าจะปลอมตัวเข้าทำศึก แต่ท่านจงสวมเครื่องทรงของท่าน” และ

กษัตริย์แห่งอิสราเอลก็ทรงปลอมพระองค์ แล้วทั้งสองพระองค์เข้าทำสงคราม

30 ฝ่ายกษัตริย์ประเทศซีเรียทรงบัญชาบรรดาผู้บัญชาการรถรบของพระองค์ว่า “อย่ารบกับทหารน้อยหรือใหญ่ แต่มุ่งเฉพาะกษัตริย์แห่งอิสราเอล”

31 และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรถรบแลเห็นเยโฮชาฟัท เขาทั้งหลายก็ว่า “เป็นกษัตริย์อิสราเอลแล้ว” เขาจึงหันเข้าไปจะสู้รบกับพระองค์ และเยโฮชาฟัททรงร้องขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงช่วยพระองค์ พระเจ้าทรงให้เขาทั้งหลายออกไปเสียจากพระองค์

32 และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรถรบเห็นว่าไม่ใช่กษัตริย์อิสราเอล ก็หันรถกลับจากไล่ตามพระองค์

33 แต่มีชายคนหนึ่งโง่งนยังเดาไป ถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้าระหว่างเกล็ดเกราะและแผ่นบังพระอุระ พระองค์จึงรับสั่งคนขับรถรบว่า “หันกลับเถอะ พาเราออกจากการรบ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว”

34 วันนั้นการรบก็ดูเดือดขึ้น และกษัตริย์อิสราเอลก็พยุ่งพระองค์เองขึ้นไปในรถรบของพระองค์หันพระพักตร์เข้าสู่ชนซีเรีย

(26) 2 พศต 16:10 (27) พบญ 18:22

(29) 2 พศต 35:22

(31) 2 พศต 13:14-15

จนถึงเวลาเย็น แล้วประมาณ
เวลาดวงอาทิตย์ตกพระองค์ก็
สิ้นพระชนม์

ผู้พยากรณ์เยชู

ติเตียนเยโฮชาฟัท

19 เยโฮชาฟัททกษัตริย์แห่ง
ยูดาห์เสด็จกลับไปโดย
สวัสดิภาพถึงพระราชวังของพระ
องค์ในกรุงเยรูซาเล็ม

2 แต่เยชูบุตรชายसानานีผู้ทำ-
นายได้ออกไปเฝ้าพระองค์ ทูล
ทกษัตริย์เยโฮชาฟัทว่า "ควรที่
พระองค์จะช่วยคนอธรรมและ
รักผู้ที่เกลียดชังพระเยโฮวาห์
หรือ เพราะเรื่องนี้พระพิโรธของ
พระเยโฮวาห์ได้ออกมาถึงพระ
องค์

3 อย่างไรก็ตามก็ดี พระองค์ทรงพบ
ความดีในพระองค์บ้าง เพราะ
พระองค์ได้ทำลายบรรดาเสารูป
เคารพเสียจากแผ่นดิน และได้
มุ่งพระทัยแสวงหาพระเจ้า"

เยโฮชาฟัททรงตั้งผู้วินิจฉัย

และคนเลวีในแผ่นดิน

4 เยโฮชาฟัทประทับที่เยรูซาเล็ม
และพระองค์ทรงออกไปท่าม-
กลางประชาชนอีก ตั้งแต่เบ-
เออร์เซบาถึงถิ่นเทือกเขาเอฟ-
ราอิม และนำเขาทั้งหลายกลับ
มายังพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของเขา

5 พระองค์ทรงตั้งผู้วินิจฉัยใน

แผ่นดินนั้น ในหัวเมืองที่มีป้อม
ทงสั้นของยูดาห์ ที่ละหัวเมือง
6 และตรัสกับผู้วินิจฉัยเหล่านั้น
ว่า "จงพิจารณาสิ่งที่ท่านทั้ง
หลายจะกระทำ เพราะท่านมิได้
พิพากษาเพื่อมนุษย์แต่เพื่อพระ
เยโฮวาห์ พระองค์ทรงสถิตกับ
ท่านในการพิพากษา

7 ฉะนั้นจงให้ความยำเกรงพระ
เยโฮวาห์อยู่เหนือท่าน จงระมัด
ระวังสิ่งที่ท่านกระทำ เพราะ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราไม่
มีความชั่วช้า ไม่เห็นแก่หน้าคน
ใด และไม่มีกำบังรับสินบน"

8 ยิ่งกว่านั้นอีก ในเยรูซาเล็ม
เยโฮชาฟัททรงตั้งคนเลวี และ
ปุโรหิตบ้าง กับประมุขของ
บรรพบุรุษแห่งอิสราเอลบ้าง
เพื่อจะให้การพิพากษาแห่งพระ
เยโฮวาห์ และวินิจฉัยคดีที่โต้
แย้งกัน เขาทั้งหลายมีตำแหน่ง
ในเยรูซาเล็ม

9 และพระองค์ทรงกำชับเขาทั้ง
หลายว่า "ท่านทั้งหลายจงกระ-
ทำการนี้ด้วยความยำเกรงพระ
เยโฮวาห์ ด้วยความสัตย์ซื่อและ
ด้วยสิ้นสุดใจของท่าน

10 เมื่อมีคดีมาถึงท่านจากที่
นอของท่านผู้อาศัยอยู่ในหัว
เมืองของเขาทั้งหลาย เกี่ยวกับ
เรื่องฆ่าฟันกัน พระราชบัญญัติ
หรือพระบัญญัติ กฎเกณฑ์หรือ

(2) 1 ซมอ 9:9; 1 พกษ 16:1 (3) 2 พศต 17:4, 6; 30:19 (4) 2 พศต 15:8-13

(5) พบทย 16:18-20 (6) ลนต 19:15; พบทย 1:17 (7) ปฐก 18:25; พบทย 32:4

(8) พบทย 16:18; 2 พศต 17:8 (9) 2 ซมอ 23:3 (10) กตว 16:46; พบทย 17:8

คำตัดสิน ท่านทั้งหลายก็ควรจะ
ตัดเตือนเขา เพื่อเขาจะไม่ละ-
เมิดต่อพระเยโฮวาห์ พระพิโรธ
จึงจะไม่มาเหนือท่านและพี่น้อง
ของท่าน ท่านจงกระทำเช่นนี้
และท่านจะไม่ละเมิด

11 และดูเถิด อามาริยาห์ปุโร-
หิตใหญ่ก็อยู่เหนือท่านในสรรพ
กิจของพระเยโฮวาห์ และเศบา-
ดียาห์บุตรชายอิสมาเอลเจ้านาย
ของวงศ์วานยูดาห์ก็อยู่เหนือ
ท่านในสรรพกิจของกษัตริย์และ
เลวีจะเป็นเจ้าหน้าที่ปรนนิบัติ
ท่าน จงประกอบกิจอย่างแล้ว
กล้า และขอพระเยโฮวาห์ทรง
สถิตอยู่กับผู้เที่ยงธรรม”

คนโมอับบุกรุกยูดาห์

20 และอยู่มาภายหลัง คน
โมอับและคนอัมโมน
และพร้อมกับเขามีคนอื่นนอก
จากคนอัมโมนนั้นได้ขึ้นมาทำ
สงครามกับเยโฮซาฟัท

2 มีคนมาทูลเยโฮซาฟัทว่า “มี
คนหมู่ใหญ่มาสู้รบกับพระองค์
จากซีเรียข้างนี้ จากฟากทะเล
ข้างนั้น และดูเถิด เขาทั้งหลาย
อยู่ในฮาซาโซนทามาร์ คือเอน-
กาดี”

3 และเยโฮซาฟัทก็กลัว และมุ่ง
แสวงหาพระเยโฮวาห์ และได้
ทรงประกาศให้อัดอาหารทั่วยู-
ดาห์

4 และยูดาห์ได้ชุมนุมกันแสวง
หาความช่วยเหลือจากพระเย-
โฮวาห์ เขาทั้งหลายพากันมา
จากหัวเมืองทั้งสิ้นแห่งยูดาห์
เพื่อแสวงหาพระเยโฮวาห์

5 และเยโฮซาฟัทประทับยืนอยู่
ในที่ประชุมของยูดาห์และเยรู-
ซาเล็ม ในพระนิเวศของพระเย-
โฮวาห์ ข้างหน้าลานใหม่

6 และตรัสทูลว่า “โอ ข้าแต่พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษ
ของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์มี
ได้เป็นพระเจ้าในฟ้าสวรรค์หรือ
พระองค์มีได้ปกครองเหนือ
บรรดาราชอาณาจักรของประ-
ชาชาติหรือ ในพระหัตถ์ของ
พระองค์มีฤทธิ์และอำนาจ จึงไม่
มีผู้ใดต่อต้านพระองค์ได้

7 พระองค์เป็นพระเจ้าของข้า
พระองค์ทั้งหลายมิใช่หรือ ผู้
ทรงขับไล่ชาวแผ่นดินนี้ออกไป
เสียให้พ้นหน้าอิสราเอลประชา
ชนของพระองค์ และทรงมอบไว้
แก่เชื้อสายของอับราฮัมมิตร
สหายของพระองค์เป็นนิตย์

8 และเขาทั้งหลายได้อาศัยอยู่ใน
นั้น และได้สร้างสถานบริสุทธิ์
แห่งหนึ่งในนั้นถวายพระองค์
เพื่อพระนามของพระองค์ ทูลว่า
9 ถ้าเหตุชั่วร้ายขึ้นมาเหนือข้า
พระองค์ทั้งหลาย จะเป็นดาบ
การพิพากษา หรือโรคระบาด

(11) 1 พศต 26:30; 28:28; 2 พศต 15:2 (1) 1 พศต 18:2; 19:15; 2 พศต 26:7

(2) ปฐม 14:7; ยชว 15:62 (3) 1 ซมอ 7:6; 2 พศต 19:3; อสร 8:21 (4) 2 พศต 14:11

(6) พญ 4:39; ยชว 2:11 (7) ปฐม 13:14-17; 17:7 (9) 1 พกษ 8:33; 2 พศต 6:20

หรือการกินอาหาร ข้าพระองค์ทั้งหลายจะยืนอยู่ต่อหน้าพระนิเวศนี้ และต่อพระพักตร์พระองค์ (เพราะพระนามของพระองค์อยู่ในพระนิเวศนี้) และร้องทูลต่อพระองค์ในความทุกข์ใจของข้าพระองค์ทั้งหลาย และพระองค์จะทรงฟังและช่วยให้รอด'

10 ดูเถิด บัดนี้คนอัมโมนและโมอับ และภูเขาเสอีร์ ผู้ซึ่งพระองค์ไม่ทรงยอมให้คนอิสราเอลบุกรุก เมื่อเขามาจากแผ่นดินอียิปต์ และผู้ซึ่งเขาได้หลีกไปมิได้ทำลายเสีย

11 ดูเถิด เขาทั้งหลายได้ให้บำเหน็จแก่เราอย่างไร ด้วยมาฆบเราออกเสียจากแผ่นดินกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นมรดก

12 โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์จะไม่ทรงกระทำการพิพากษาเหนือเรา หรือ เพราะว่าข้าพระองค์ทั้งหลายไม่มีฤทธิ์ที่จะต่อสู้คนหมู่มิมานี่ ซึ่งกำลังมาต่อสู้กับข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ทราบว่าจะกระทำประการใด แต่ดวงตาของข้าพระองค์ทั้งหลายเพ่งที่ พระองค์"

13 ในระหว่างนั้นคนทั้งปวงของยูดาห์ก็ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พร้อมกับภรรยาและลูกหลานของเขา

**ผู้พยากรณ์ของพระเจ้า
คือยาฮาซีเอลให้คำตอบ**

14 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตกับยาฮาซีเอลบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเบไนยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเยอเอล ผู้เป็นบุตรชายมีทาธานิยาห์ เป็นคนเลวี ลูกหลานของอาสาฟ เมื่อท่านอยู่ท่ามกลางที่ประชุมนั้น

15 และเขาได้พูดว่า "ยูดาห์ทั้งปวง และชาวเยรูซาเล็มทั้งหลายกับกษัตริย์เยโฮชาฟัทของจงฟังพระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แก่ท่านทั้งหลายว่า 'อย่ากลัวเลย และอย่าทอดอวดด้วยคนหมู่มิมานี่เลย เพราะว่าการสงครามนั้นไม่ใช่ของท่าน แต่เป็นของพระเจ้า 16 พรุ่งนี้ท่านทั้งหลายจงลงไปต่อสู้กับเขา ดูเถิด เขาจะขึ้นมาทางขึ้นที่ตำบลคิส ท่านจะพบเขาที่ปลายลำธาร ช้างหน้าถิ่นทุรกันดารเยรูเอล

17 ไม่จำเป็นที่ท่านจะต้องสู้รบในสงครามครั้งนี้ โอ ยูดาห์และเยรูซาเล็ม จงเข้าประจำที่ ยืนนิ่งอยู่และดูชัยชนะของพระเยโฮวาห์เพื่อท่าน' อย่ากลัวเลย อย่า

(10) กตว 20:21; พบญ 2:4, 9, 19 (11) สดต 83:1-18

(12) วนฉ 11:27; 1 ซมอ 3:13; สดต 25:15 (14) กตว 11:25-26; 24:2; 2 พศด 15:1

(15) อพย 14:13-14; พบญ 1:29-30; 31:6 (17) อพย 14:13-14; กตว 14:9

ท้อถอย พຽ່ງนี้จึงออกไปสู้กับ
เขา เพราะพระเยโฮวาห์จะทรง
สถิตอยู่กับท่าน”

18 แล้วเยโฮซาฟัทโน้มนพระ
เศียรก้มพระพักตร์ของพระองค์
ลงถึงดิน และยูดาห์ทั้งปวงกับ
ชาวเยรูซาเล็มได้กราบลงต่อ
พระพักตร์พระเยโฮวาห์ นมัส-
การพระเยโฮวาห์

19 และคนเลวี จากลูกหลานคน
โคธาท และลูกหลานคนโคราห์
ได้ยืนขึ้นถวายสรรเสริญแด่พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ด้วยเสียงอันดังในที่สูง

พระเจ้าทรงประหาร

พวกทหารที่บุกรุกอิสราเอล

20 และเขาทั้งหลายได้ลุกขึ้นแต่
เช้า และออกไปในถิ่นทุรกันดาร
แห่งเทโคอา และเมื่อเขาออกไป
เยโฮซาฟัทประทับยืนและตรัส
ว่า “โอ ยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม
เอ๋ย จงฟังข้าพเจ้า จงเชื่อพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และ
ท่านจะตั้งมั่นคงอยู่ จงเชื่อบรร-
ดาผู้พยากรณ์ของพระองค์ และ
ท่านจะสำเร็จผล”

21 และเมื่อพระองค์ได้ปรึกษ
ากับประชาชนแล้ว พระองค์ได้
ทรงแต่งตั้งบรรดาผู้ที่ จะร้อง
เพลงถวายพระเยโฮวาห์ ให้
สรรเสริญพระองค์ด้วยเครื่อง
ประดับแห่งความบริสุทธิ์ ขณะ

เมื่อเขาเดินออกไปหน้าศัตรูและ
ว่า “จงถวายไมทนาแด่พระเย-
โฮวาห์ เพราะความเมตตาของ
พระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์”

22 และเมื่อเขาทั้งหลายตั้งต้น
ร้องเพลงสรรเสริญ พระเยโฮ-
วาห์ทรงจัดกองข่มคอยต่อสู้กับ
คนอัมโมน โมอับ และชาวภูเข
เสอีร์ ผู้ได้เข้ามาต่อสู้กับยูดาห์
ตั้งนั้นเขาทั้งหลายจึงแตกพ่าย
ไป

23 เพราะว่าคนของอัมโมนและ
ของโมอับได้ลุกขึ้นต่อสู้กับชาว
ภูเขเสอีร์ ทำลายเขาเสีย
อย่างสิ้นเชิง และเมื่อเขาทั้ง
หลายทำลายชาวเสอีร์หมดแล้ว
เขาทั้งหลายช่วยกันทำลายซึ่งกัน
และกัน

24 เมื่อยูดาห์ขึ้นไปอยู่ที่หอคอย
ที่ในถิ่นทุรกันดาร เขามองตรง
ไปที่คนหมู่นั้น และดูเถิด
มีแต่ศพนอนอยู่บนแผ่นดิน ไม่
มีสักคนเดียวที่รอดไปได้

25 เมื่อเยโฮซาฟัทและประชา
ชนของพระองค์มาเก็บของที่ริบ
จากเขาทั้งหลาย พร้อมกับศพ
ทั้งหลายนั้นเขาพบสิ่งของเป็น
จำนวนมาก ทั้งทรัพย์สมบัติและ
เพชรพลอยต่างๆ ซึ่งเขาเก็บมา
มากสำหรับตัวจนขนไปไม่ไหว
เขาเก็บของที่ริบได้เหล่านั้นสาม
วัน เพราะมากเหลือเกิน

(18) อพย 4:31; 2 พศต 7:3; 29:28 (20) อสย 7:9

(21) 1 พศต 16:29, 34, 41; 2 พศต 5:13; สดต 29:2; 90:17; 96:9; 110:3; 136:1

(22) วนล 7:22; 1 ซมอ 14:20 (23) วนล 7:22; 1 ซมอ 14:20

**เยโฮชาฟัทเสด็จกลับไปยัง
เยรูซาเล็มอย่างมีชัย**

26 ในวันที่สี่ เขาทั้งหลายได้
ชุมนุมกันที่ หุบเขาเบราคาห์
ด้วยที่นั่นเขาสรรเสริญพระเย-
โฮวาห์ เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียก
ที่นั่นว่า หุบเขาเบราคาห์ จนถึง
ทุกวันนี้

27 แล้วเขาทั้งหลายกลับไปคน
ยูดาห์และเยรูซาเล็มทุกคน และ
เยโฮชาฟัททรงนำหน้ากลับไปยัง
เยรูซาเล็มด้วยความชื่นบาน
เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระ-
ทำให้เขาเปรมปรีดิ์เย้ยศัตรูของ
เขา

28 เขาทั้งหลายมายังเยรูซาเล็ม
ด้วยพิณใหญ่ พิณเขาคู่ และแตร
ยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

29 และความกลัวพระเจ้ามาอยู่
เหนือบรรดาราชอาณาจักรของ
ประเทศทั้งปวง เมื่อเขาได้ยินว่า
พระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้ศัตรูของ
อิสราเอล

30 แดนดินของเยโฮชาฟัทจึง
สงบเงียบ เพราะว่าพระเจ้าของ
พระองค์ทรงประทานให้พระ
องค์มีการหยุดพักสงบอยู่รอบ
ด้าน

31 ดังนั้นแหละ เยโฮชาฟัททรง
ครอบครองอยู่เหนือยูดาห์ เมื่อ
พระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น
มีพระชนมายุสามสิบห้าพรรษา

และพระองค์ทรงครอบครองใน
เยรูซาเล็มยี่สิบห้าปี พระราช
มารดาของพระองค์ทรงพระ
นามว่า อาซูบาห์ บุตรสาวซิลิ
32 พระองค์ทรงดำเนินตาม
มรรคาของอาสाराชบิดาของ
พระองค์ และมีได้ทรงพรากไป
จากทางนั้น พระองค์ทรงกระทำ
สิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตร
ของพระเยโฮวาห์

33 อย่างไรก็ตามก็ดี ปุชนีย์สถานสูง
ยังไม่ได้ถูกกำจัดออกไป ประ-
ชาชนยังมีได้ปักใจในพระเจ้า
แห่งบรรพบุรุษของตน

34 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของ
เยโฮชาฟัท ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด
ดูเถิด ได้มีบันทึกไว้ในหนังสือ
ของเยฮูบุตรชายฮานานี ซึ่งรวม
เข้าในหนังสือของกษัตริย์แห่ง
อิสราเอล

**เยโฮชาฟัททรงเป็นพันธมิตร
กับอาหัสยาห์กษัตริย์ของ
อิสราเอลที่ชั่ว**

35 ต่อมาภายหลัง เยโฮชาฟัท
กษัตริย์ของยูดาห์ได้ทรงร่วม
งานกับอาหัสยาห์กษัตริย์ของ
อิสราเอลผู้ทรงกระทำกรอย่าง
ชั่วร้ายมาก

36 พระองค์ทรงร่วมงานในเรื่อง
การสร้างเรือไปยังเมืองทารซิช
และเขาทั้งหลายสร้างเรือในเอ-
ซีโอนเกเบอร์

(27) นทม 12:43 (29) 2 พศต 14:14; 17:10 (30) 2 พศต 14:6-7; 15:15

(31) 1 พกษ 15:24; 22:41-43 (32) 2 พศต 14:2 (33) 2 พศต 12:14; 15:17; 17:6

(34) 1 พกษ 16:1, 7 (35) 1 พกษ 22:48-53; 2 พศต 18:1; 19:2 (36) 1 พกษ 9:26

37 แล้วเอลีเยเซอร์บุตรชายโด-ดาว่าห์แห่งเมืองมาเรซาห์ได้พยากรณ์ถึงเยโฮชาฟัทว่า "เพราะพระองค์ทรงร่วมงานกับอาหับสยาห์ พระเยโฮวาห์จะทรงทำลายสิ่งที่ท่านกระทำ" เรือก็แตกไม่สามารถไปเมืองทารซิชได้

เยโฮรัมครอบครองเหนือยูดาห์
21 เยโฮชาฟัทก็ล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนครดาวิด และเยโฮรัมโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

2 พระองค์ทรงมีพระอนุชา ผู้เป็นโอรสของเยโฮชาฟัท คือ อาชาเรียนาห์ เยฮีเอล เศคาริยาห์ อาชาเรียนาห์ มีคาเอล เซฟาเทียน เหล่านี้ทั้งสิ้นเป็นโอรสของเยโฮชาฟัททกษัตริย์ของอิสราเอล
3 พระราชบิดาของเขาทั้งหลายประทานเงิน ทองคำ และของอันมีค่ามากมาย พร้อมกับหัวเมืองที่มีป้อมในยูดาห์ แต่พระองค์ประทานราชอาณาจักรแก่เยโฮรัม เพราะว่าท่านเป็นโอรสหัวปี

4 เมื่อเยโฮรัมได้ขึ้นครอบครองราชอาณาจักรของราชบิดาของพระองค์และได้สถาปนาไว้แล้ว

พระองค์ทรงประหารพระอนุชาของพระองค์เสียหมดด้วยดาบ ทั้งเจ้านายบางคนของอิสราเอลด้วย

5 เมื่อเยโฮรัมทรงเริ่มครอบครองนั้นพระองค์มีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี

6 และพระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของกษัตริย์ทั้งหลายแห่งอิสราเอล ตามอย่างที่ราชวงศ์อาหับกระทำ เพราะว่าธิดาของอาหับเป็นนมहेสีของพระองค์ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์

7 อย่างไรก็ตามพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายราชวงศ์ของดาวิด เพราะเหตุพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับดาวิด และเหตุที่พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานพระที่นั่งแก่ดาวิดและแก่ลูกหลานของพระองค์เป็นนิตย์
คนเอโดมได้ก่อการกบฏ

(2 พกษ 8:20-22)

8 ในรัชกาลของพระองค์เอโดมได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน

9 แล้วเยโฮรัมก็เสด็จออกไปพร้อมกับบรรดาเจ้านายและรถ

(37) 1 พกษ 22:48; 2 พศต 9:21 (1) 1 พกษ 15:24; 22:50

(5) 2 พกษ 8:17-22 (6) 2 พศต 22:2

(7) 2 ซมอ 7:8; 1 พกษ 11:36; 2 พกษ 8:19 (8) 2 พกษ 8:20; 14:7; 2 พศต 25:14

รบทั้งสี่ของพระองค์ และพระองค์ทรงลุกขึ้นในกลางคืนโจมตีคนเอโดม ซึ่งมาล้อมพระองค์และผู้บังคับบัญชาทรบไว้

10 เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ ครั้นนั้นลิบนาก็ได้กบฏออกห่างจากการปกครองของพระองค์ด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์

11 ยิ่งกว่านั้นอีก พระองค์ทรงสร้างปุษนียสถานสูงในถิ่นเทือกเขาของยูดาห์ และทรงนำชาวเยรูซาเล็มไปทำการผิดประเวณี และทรงกระทำให้ยูดาห์ทำเช่นกัน

ก่อนเอลีอาห์ขึ้นสวรรค์
ท่านได้เขียนคำพยากรณ์
ถึงเยโฮรัม

12 และจดหมายฉบับหนึ่งมาถึงพระองค์จากเอลีอาห์ผู้พยากรณ์ว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ ตรัสตั้งนี้ว่า `เพราะเจ้ามิได้ดำเนินในบรรดามรรคาของเยโฮซาฟัทบิดาของเจ้า หรือในบรรดามรรคาของอาสาหัสตรียของยูดาห์

13 แต่ได้เดินในมรรคาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล

และได้นำยูดาห์กับชาวเยรูซาเล็มในการแพศยา อย่างกับการแพศยาแห่งราชวงศ์อาหับ และเจ้าได้ฆ่าพวกน้องชายของเจ้าเสียด้วย ผู้เป็นเชืวงศ์บิดาของเจ้า และพวกเขาดีกว่าเจ้า

14 ดูเถิด พระเยโฮวาห์จะทรงนำภัยพิบัติอันยิ่งใหญ่มาเหนือชนชาติของเจ้า ลูกหลานของเจ้าเมียของเจ้า และข้าของทั้งสี่ของเจ้า

15 และตัวเจ้าเองจะมีความเจ็บป่วยสาหัสด้วยโรคไล่ของเจ้า จนกว่าไล่ของเจ้าจะออกมา เพราะเหตุโรคนี้ ในวันแล้ววันเล่า"

16 ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์ทรงเร้าให้ความโกรธของคนฟีลิสเตีย และของคนอาระเบีย ผู้อยู่ใกล้กับคนเอธิโอเปีย มีต่อเยโฮรัม

17 และเขาทั้งหลายยกมาต่อสู้กับยูดาห์ และบุกรุกเข้าไปในนั้น และชนข้าของทั้งสี่ซึ่งมีในราชสำนัก ทั้งบรรดาโอรสและมเหสีของพระองค์ จึงไม่มีโอรสเหลือไว้ให้แก่พระองค์ นอกจากเยโฮอาหัสโอรสองค์สุดท้ายของพระองค์

เยโฮรัมเป็นโรคซึ่งรักษาไม่ได้

18 ภายหลังเรื่องเหล่านี้ พระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ไล่ของ

(11) ลนต 20:5 (13) อพย 34:15; พบญ 31:16; 1 พกษ 2:32; 16:31; 2 พกษ 9:22

(15) ปฐก 47:13; 2 พศต 21:18-19 (16) 1 พกษ 11:14, 23; 2 พศต 17:11; 33:11

(17) 2 พศต 22:1; 24:7 (18) 2 พศต 13:20; 21:15; กจ 12:23

เยโฮรัมเป็นโรคซึ่งรักษาไม่ได้ 19 ต่อมาเป็นเวลาสิ้นสองปีลา-
ไส้ของพระองค์ก็ออกมาเพราะ
โรคนั้น และพระองค์ก็สิ้นพระ
ชนม์ด้วยความทรมานทรมานอย่าง
ยิ่ง ประชาชนของพระองค์มิได้
ก่อเพลิงถวายเกียรติแก่พระ
องค์ อย่างกับก่อเพลิงให้กับ
บรรพบุรุษของพระองค์
20 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบ
ครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุ
สามสิบสองพรรษา และทรง
ครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี
และพระองค์ได้ทรงจากไปโดย
ไม่มีใครอาลัย เขาก็ฝังพระศพ
ไว้ในนครดาวิด แต่ไม่ใช่ใน
อุโมงค์ของบรรดากษัตริย์

อาหัสยาห์เป็นกษัตริย์

เหนือยูดาห์

(2 พกษ 8:24-26)

22 และชาวเยรูซาเล็มได้
ให้อาหัสยาห์โอรสองค์
สุดท้ายของพระองค์เป็นกษัตริย์
แทนพระองค์ เพราะคนหมั้น
มาถึงค่ายกับคนอาระเบียได้ฆ่า
โอรสผู้พี่เสียทั้งหมด ดังนั้นอา-
หัสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์
ของยูดาห์จึงครอบครอง
2 เมื่ออาหัสยาห์เริ่มครอบครอง
นั้น พระองค์มีพระชนมายุสี่สิบ
สองพรรษา และพระองค์ทรง
ครอบครองในเยรูซาเล็มหนึ่งปี

พระมารดาของพระองค์ทรงพระ
นามว่า อาธาเลียห์หลานหญิง
ของอมรี

3 พระองค์ทรงดำเนินในทางทั้ง
หลายของราชวงศ์ของอาหับด้วย
เพราะว่าพระมารดาของพระ
องค์เป็นที่ปรึกษาในการกระทำ
ความชั่วร้ายของพระองค์

4 ดังนั้นพระองค์จึงทรงกระทำ
ชั่วในสายพระเนตรของพระเย-
โฮวาห์อย่างราชวงศ์ของอาหับ
ได้กระทำ เพราะว่าหลังจาก
ราชบิดาของพระองค์สิ้นพระ
ชนม์แล้ว เขาทั้งหลายเป็นที่
ปรึกษาของพระองค์ นำไปสู่
ความพินาศของพระองค์

อาหัสยาห์เข้าร่วมกับเยโฮรัม

ในการสู้รบที่

เมืองราโมทกิเลอาด

(2 พกษ 8:28)

5 พระองค์ทรงดำเนินตามคำ
ปรึกษาของเขาทั้งหลายด้วยและ
เสด็จไปกับเยโฮรัมโอรสของ
อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอล
เพื่อทำสงครามกับฮาซาเอล
กษัตริย์ของซีเรียที่เมืองราโมท-
กิเลอาด และคนซีเรียได้กระทำ
ให้โยรัมบาดเจ็บ

6 และพระองค์ ทรงกลับมาที่
ยิสเรเอลเพื่อรักษาบาดแผลซึ่ง
พระองค์ได้รับที่ เมืองรามัท
เมื่อพระองค์ทรงต่อสู้กับฮาซา-

(19) 2 พศต 16:14 (1) 2 พศต 21:16-17; 22:6

(2) 2 พกษ 8:26; 2 พศต 21:6 (5) 2 พกษ 8:16, 28

(6) 2 พกษ 9:15

เอลกษัตริย์ของซีเรีย และอาหัทสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์ของยูดาห์เสด็จลงไปเฝ้าเยโฮรัมโอรสของอาหัทในเมืองยิสเรเอล เพราะว่าพระองค์ประหาร 7 แต่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เสียแล้วว่า ความลุ่มจมของอาหัทสยาห์จะมาโดยที่พระองค์เสด็จลงไปเยี่ยมเยโฮรัม เพราะเมื่อพระองค์เสด็จไปที่นั่น พระองค์เสด็จออกไปกับเยโฮรัมเพื่อจะปะทะกับเยชูบุตรชายนิมซี ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งให้ตัดราชวงศ์ของอาหัทออกเสีย 8 และอยู่มาเมื่อเยชูกำลังสำเร็จโทษราชวงศ์ของอาหัท ท่านได้พบเจ้านายของยูดาห์ และบรรดาโอรสพระเชษฐาของอาหัทสยาห์ ผู้มาปรนนิบัติอาหัทสยาห์ และท่านก็ได้ประหารเขาทั้งหลายเสีย 9 ท่านได้ค้นหาอาหัทสยาห์ และพระองค์ก็ถูกจับ (เมื่อซ่อนพระองค์อยู่ในสระมาเรีย) และเขาพาพระองค์มาหาเยชู และประหารชีวิตพระองค์เสีย เขาทั้งหลายก็ฝังพระศพไว้ เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า "พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหลานเธอของเยโฮซาฟัท ผู้แสวงหาพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดพระทัยของพระองค์" และราชวงศ์ของอาหัทสยาห์ไม่มีผู้ใด

สามารถปกครองราชอาณาจักรได้

เชื้อพระวงศ์แห่งยูดาห์ ถูกทำลายเสียสิ้น เว้นแต่โยอาช

(2 พกษ 11:1-3)

10 เมื่ออาธาเลียห์พระมารดาของอาหัทสยาห์เห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์แล้ว พระนางก็ลุกขึ้นทำลายเชื้อพระวงศ์แห่งราชวงศ์ของยูดาห์เสียสิ้น

11 แต่พระนางเยโฮชาเบอาทิตาของกษัตริย์ได้นำโยอาชโอรสของอาหัทสยาห์ลักพาไปเสียจากท่ามกลางบรรดาโอรสของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะต้องถูกประหาร และพระนางก็เก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทม ดังนั้นแหละเยโฮชาเบอาทิตาของกษัตริย์เยโฮรัม และภรรยาของเยโฮยาตาปุโรหิต (เพราะว่าพระนางเป็นพระชนิษฐาของอาหัทสยาห์) ได้ซ่อนเธอให้พ้นพระนางอาธาเลียห์ เพื่อมิให้พระนางประหารเธอได้

12 และเธอได้อยู่กับเขาในพระนิเวศของพระเจ้าซ่อนตัวอยู่หกปี ฝ่ายพระนางอาธาเลียห์ก็ได้ครอบครองแผ่นดิน

โยอาชเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ 23 แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาตาได้กล้าแข็งขึ้น และให้

(7) วนฉ 14:4; 1 พกษ 12:15; 2 พกษ 9:6-7 (8) 2 พกษ 9:22-24; 10:10-11, 13-14 (9) 1 พกษ 15:24; 2 พกษ 9:27; 2 พศด 17:4; 20:3-4 (10) 2 พกษ 11:1-3 (11) 2 พกษ 11:2; 12:18 (1) 2 พกษ 11:4; 12:2; 1 พศด 2:37-38

พวกนายร้อยกระทำพันธสัญญากับท่าน มีอาซาริยาห์บุตรชายเยโรฮัม อิซมาเอลบุตรชายเยโฮธานัน อาซาริยาห์บุตรชายโอเบด มาอาเสอาห์บุตรชายอาดายาห์ และเอลีซาฟบุตรชายคีคีรี

2 และเขาทั้งหลายเที่ยวไปทั่วยูดาห์และรวบรวมคนเลวีมาจากทุกหัวเมืองของยูดาห์ ทั้งบรรดาหัวประมุขของบรรพบุรุษของอิสราเอล และเขาทั้งหลายมายังเยรูซาเล็ม

3 และบรรดาชุมนุมชนทั้งสิ้นก็ทำพันธสัญญากับกษัตริย์ในพระนิเวศของพระเจ้า และเยโฮยาดากล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "ดูเถิด โอโรสของกษัตริย์จะครอบครองตามที่พระเยโฮวาห์ตรัสเกี่ยวกับบรรดาโอโรสของดาวิด

4 ท่านทั้งหลายจงกระทำอย่างนี้คือท่านเป็นผู้เป็นปุโรหิตและคนเลวีผู้ออกเวรในวันสะบาโตหนึ่งในสาม ให้เป็นคนเฝ้าประตู

5 และหนึ่งในสามให้อยู่ที่พระราชสำนัก และหนึ่งในสามให้อยู่ที่ประตูเชิงราก และให้ประชาชนทั้งปวงอยู่ในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

6 แต่อย่าให้สักคนหนึ่งเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์นอกจากปุโรหิตและคนเลวีที่

ปรนนิบัติอยู่ เขาทั้งหลายเข้าไปได้ เพราะเขาทั้งหลายบริสุทธิ์ แต่ประชาชนทั้งปวงจะต้องรักษาการบังคับบัญชาของพระเยโฮวาห์

7 ให้คนเลวีล้อมกษัตริย์ไว้ แต่ละคนให้ถืออาวุธ และผู้ใดเข้าไปในพระนิเวศนั้นจะต้องถูกประหาร จงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จเข้ามา และเมื่อพระองค์เสด็จออกไป"

8 คนเลวีและคนยูดาห์ทั้งปวงได้กระทำทุกสิ่งที่ยะโฮยาดاپุโรหิตได้บัญชาไว้ เขาทั้งหลายต่างก็นำคนของเขามา คือทั้งคนที่ออกเวรในวันสะบาโต และบรรดาคนเหล่านั้นที่จะเข้าเวรในวันสะบาโต เพราะเยโฮยาดاپุโรหิตมิได้ปล่อยกองเวร

9 และเยโฮยาดاپุโรหิตได้มอบหอกกับดั่งและโล่ซึ่งเป็นของกษัตริย์ดาวิดนั้น ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าให้ผู้บังคับบัญชากองร้อย

10 และท่านได้ตั้งประชาชนทั้งสิ้นให้ล้อมกษัตริย์ไว้ ทุกคนถืออาวุธตั้งแต่ด้านขวาของพระวิหารถึงด้านซ้ายของพระวิหาร รอบแท่นบูชาและพระวิหาร

11 แล้วเขานำโอโรสของกษัตริย์ออกมา และสวมมงกุฎให้ท่าน มอบพระโอวาทให้แก่ท่าน และ

(2) อสร 1:5 (3) 2 ซมอ 7:12; 1 พกษ 2:4; 9:5; 2 พศต 6:16; 7:18; 21:7

(4) 1 พศต 9:25 (6) 1 พศต 23:28-32 (8) 1 พศต 24:1-31

(9) 2 ซมอ 8:7 (11) อพย 25:16; 31:18; พญ 17:18

เขาทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็น
กษัตริย์ เยโฮยาดากับบุตรชาย
ของท่านก็เจิมพระองค์ และเขา
ทั้งหลายร้องว่า "ขอ กษัตริย์ทรง
พระเจริญ"

**การประหารชีวิตของ
พระนางอาธาเลียห์ผู้ชั่วร้าย**
(2 พกษ 11:13-16)

12 เมื่ออาธาเลียห์ได้ยินเสียง
ประชาชนวิงและสรรเสริญ
กษัตริย์ พระนางก็เสด็จเข้าไป
หาประชาชนในพระนิเวศของ
พระเยโฮวาห์

13 และเมื่อพระนางทอดพระ
เนตร ดูเถิด มีกษัตริย์ประทับ
ยืนอยู่ที่เสาของพระองค์ตรงที่
ทางเข้า บรรดาผู้บังคับกองและ
พลตรอกก็อยู่ข้างกษัตริย์และ
ประชาชนทั้งปวงแห่งแผ่นดินก็
เปรมปรีดีและเป่าแตร บรรดา
นักร้องพร้อมกับเครื่องดนตรี
ของเขาก็นำการสรรเสริญ พระ
นางอาธาเลียห์ก็นึกฉลองพระ
องค์ของพระนาง ทรงร้องว่า
"กบฏ กบฏ"

14 แล้วเยโฮยาดาปุโรหิตจึงนำ
บรรดานายร้อยผู้บัญชาการกอง
ทัพออกมา สั่งเขาว่า "จงคุมพระ
นางออกมาระหว่างแถวทหาร ผู้
ใดก็ตามพระนางไปก็ให้ประ
หารชีวิตเสียด้วยดาบ" เพราะ
ปุโรหิตกล่าวว่า "อย่าประหาร

พระนางในพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์"

15 เขาจึงจับพระนาง แล้วพระ
นางก็เสด็จไปที่ทางเข้าประตูม้
าณ พระราชวังและเขาทั้งหลายก็
ประหารพระนางเสียที่นั่น

**เยโฮยาดาทรงโยอาช
เป็นกษัตริย์**

(2 พกษ 11:17-20)

16 เยโฮยาดาได้กระทำพันธ-
สัญญาระหว่างท่านเองกับประ
ชาชนทั้งปวงและกษัตริย์ว่า เขา
ทั้งหลายจะเป็นประชาชนของ
พระเยโฮวาห์

17 แล้วประชาชนทั้งปวงก็ไปที่
นิเวศของพระบาอัล และพังลง
เสีย และเขาทุบแท่นบูชาและ
รูปเคารพของพระบาอัลนั้นให้
เป็นชิ้น ๆ และเขาประหารมัท-
ธานปุโรหิตของพระบาอัลเสียที่
หน้าแท่นบูชา

18 เยโฮยาดาวางยามไว้ดูแล
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ภาย
ใต้การควบคุมของปุโรหิตแห่ง
คนเลวี ผู้ซึ่งดาวิดทรงจัดตั้งให้
ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
ให้ถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระ
เยโฮวาห์ ตามที่บันทึกไว้ในพระ
ราชบัญญัติของโมเสส ด้วย
ความเปรมปรีดี และการร้อง
เพลง ตามพระราชดำรัสสั่งของ
ดาวิด

(12) 2 พศต 22:10 (13) 2 พกษ 9:23; 1 พศต 25:8

(15) นหม 3:28; ยรม 31:40 (16) ยชว 24:24-25; 2 พศต 15:12-15

(17) พบทย 13:6-9; 1 พกษ 18:40 (18) กตว 28:2; 1 พศต 23:6, 30-31; 24:1

19 ท่านได้ตั้งผู้เฝ้าประตูไว้ที่ประตูรั้วพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพื่อมิให้ผู้มีมลทินด้วยประการหนึ่งประการใดเข้าไป 20 ท่านได้นำผู้บังคับกองร้อยขุนนาง ผู้ปกครองประชาชน และบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน และท่านได้เชิญกษัตริย์ลงมาจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไปทางประตูบนไปสู่พระราชสำนัก และเขาก็เชิญกษัตริย์ประทับบนพระราชบัลลังก์แห่งราชอาณาจักร

21 บรรดาประชาชนแห่งแผ่นดินก็เปรมปรีดิ์ และกรุงก็สงบเงียบหลังจากที่เขาได้ประหารพระนางอาธาเลียห์เสียด้วยดาบแล้ว

โยอาช (เยโฮอาช)

ครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พกษ 12:1-3)

24 เมื่อโยอาชได้เริ่มครอบครองมีพระชนมายุเจ็ดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มสี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า คีบียาห์แห่งเมืองเบเออร์เซบา 2 และโยอาชทรงกระทำสิ่งที่ชอบในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ตลอดชั่วอายุของเยโฮยาดาปุโรหิต

3 เยโฮยาดาห้ามเหลือให้พระองค์สององค์ และพระองค์ก็ให้กำเนิดโอรสและธิดาหลายองค์

พวกปุโรหิตที่ไม่มี

ประสิทธิภาพและ

ไม่เอาใจใส่ในงานของพระเจ้า

(2 พกษ 12:4-8)

4 ต่อมาภายหลังโยอาชทรงตั้งพระทัยที่จะซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

5 พระองค์ทรงประชุมปุโรหิตและคนเลวี และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "จงออกไปตามหัวเมืองยูดาห์ และเก็บเงินจากอิสราเอลทั้งปวง เพื่อซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้าของเจ้าเป็นปีๆไป และจงรีบทำงานนั้น" แต่คนเลวีไม่เร่งรีบ

6 แล้วกษัตริย์จึงตรัสเรียกเยโฮยาดาผู้เป็นหัวหน้า และตรัสกับท่านว่า "ไฉนท่านไม่เรียกร้องให้คนเลวีนำเงินส่วยเข้ามาจากยูดาห์และเยรูซาเล็ม ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์กำหนดไว้ ให้ชุมนุมชนอิสราเอลนำมาเพื่อพลับพลาพระโอวาท"

7 เพราะบรรดาโอรสของพระนางอาธาเลียห์หญิงชั่วร้ายคนนั้นได้ปล้นพระนิเวศของพระเจ้า และได้เอาสิ่งของที่มอบถวายทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์มอบให้แก่พระ

(19) 1 พศต 26:1-9 (20) 1 พกษ 9:22; 2 พกษ 11:19

(1) 2 พกษ 11:21; 12:1-15 (2) 2 พศต 26:4-5 (5) 2 พกษ 12:4

(6) อพย 30:12-16; กตว 1:50; พบญ 34:5 (7) 2 พกษ 12:4; 2 พศต 21:17

บาล

การซ่อมแซมพระวิหาร

(2 พกษ 12:9-16)

8 กษัตริย์จึงทรงบัญชาและเขาได้ทำที่บลุกหนึ่งวางไว้นอกประตูพระนิเวศของพระเยโฮสวาห์

9 และมีคำประกาศไปทั่วยูดาห์และเยรูซาเล็มให้นำส่วย ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้ากำหนดแก่อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร เข้ามาถวายพระเยโฮสวาห์

10 บรรดาเจ้านายทั้งสี่และประชาชนทั้งปวงก็เปรมปรีดีและนำส่วยของเขาทั้งหลายมาหย่อนลงในหีบจนครบ

11 และต่อมาเมื่อคนเลวีนำหีบเข้ามายังเจ้าพนักงานของกษัตริย์เมื่อไร และเมื่อเขาทั้งหลายเห็นว่าเงินมาก ราชเลขาและเจ้าหน้าที่ของมหาปุโรหิตจะเข้ามาเทหีบออกและนำหีบกลับไปยังที่เดิม เขาทั้งหลายทำอย่างนี้วันแล้ววันเล่า และเก็บเงินได้เป็นอันมาก

12 กษัตริย์และเยโฮยาดาก็ให้แก่บรรดาผู้ดูแลกิจการของพระนิเวศของพระเยโฮสวาห์ และเขาทั้งหลายจ้างช่างก่อและช่างไม้ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮสวาห์ ทั้งคนงานช่างเหล็กและช่างทองสัมฤทธิ์ ให้ซ่อม

แซมพระนิเวศของพระเยโฮสวาห์ 13 บรรดาคนที่รับจ้างทำงานจึงได้ทำงาน และงานซ่อมแซมก็ดำเนินก้าวหน้าในมือของเขาและเขาได้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้าตามขนาดเดิมและเสริมให้แข็งแรงขึ้น

14 และเมื่อเขาได้กระทำสำเร็จแล้วเขาก็นำเงินที่เหลืออยู่มาหน้าพระพักตร์กษัตริย์และเยโฮยาดา และเขาเอาเงินนั้นทำเครื่องใช้สำหรับพระนิเวศแห่งพระเยโฮสวาห์ คือเครื่องใช้สำหรับการปรนนิบัติ ทั้งสำหรับการถวายเครื่องบูชาและช้อนและภาชนะทองคำและเงิน และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องเผาบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮสวาห์เสมอตลอดชั่วอายุของเยโฮยาดา

เยโฮยาดาปุโรหิตที่ดีเสียชีวิต 15 แต่เยโฮยาดาก็ชราลงและห่อหมแล้วก็สิ้นชีวิต เมื่อสิ้นชีวิตนั้นท่านมีอายุหนึ่งร้อยสามสิบปี

16 เขาก็ฝังศพท่านไว้ในนครของดาวิด ท่ามกลางบรรดากษัตริย์ เพราะท่านได้กระทำการดีในอิสราเอล และต่อพระเจ้าและพระนิเวศของพระองค์

17 หลังจากที่ยโฮยาดาสิ้นชีวิตแล้วบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ได้

(8) 2 พกษ 12:9; 2 พศต 30:12

(9) 2 พศต 24:6 (11) 2 พกษ 12:10

(12) 2 พศต 30:12 (14) 2 พกษ 12:13

เข้ามาถวายบังคมต่อกษัตริย์ แล้วกษัตริย์ทรงฟังคำทูลของเขา

18 และเขาได้ทอดทิ้งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และปรนนิบัติบรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพ และพระพิโรธได้ลงมาเหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม เพราะการละเมิดของเขานี้

19 แต่พระองค์ยังทรงใช้ผู้พยากรณ์มาท่ามกลางเขานำเขาให้กลับมายังพระเยโฮวาห์ คนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำเขา แต่เขาไม่ยอมเงี่ยหูฟัง

ประชาชนเอาหินขว้าง

เศคาริยาห์ปุโรหิตที่ดี

20 แล้วพระวิญญูณของพระเจ้าได้สวมทับเศคาริยาห์บุตรชายเยโฮยาดาปุโรหิต และท่านได้ยืนเหนือประชาชน และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า `ทำไมท่านทั้งหลายจึงละเมิดพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์อันเป็นเหตุให้ท่านเจริญขึ้นไม่ได้' เพราะท่านทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทอดทิ้งท่าน"

21 แต่เขาทั้งหลายคิดร้ายต่อท่าน และโดยบัญชาของกษัตริย์ เขาทั้งหลายจึงขว้างท่านด้วยหินในลานพระนิเวศของพระเยโฮ-

วาห์

22 ดังนี้แหละกษัตริย์โยอาซจึงมิได้ทรงระลึกถึงความกรุณาซึ่งเยโฮยาดาบิดาของเศคาริยาห์ได้สำแดงต่อพระองค์ แต่ได้ทรงประหารบุตรชายของท่านเสีย และเมื่อเขากำลังจะตาย เขาพูดว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงทอดพระเนตรและแก้แค้น"

23 ต่อมาพอปลายปีกองทัพอของคนที่เรียกมีมาต่อสู้กับโยอาซ เขามายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม และได้ทำลายบรรดาเจ้านายของประชาชนจากหมู่ประชาชน และส่งของที่ ธิบได้ ทั้งสิ้นไปยังกษัตริย์แห่งดามัสกัส

24 แม้ว่ากองทัพคนซีเรียมาแต่น้อยคน พระเยโฮวาห์ทรงมอบกองทัพใหญ่ไว้ในมือของเขา เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ดังนี้แหละคนซีเรียได้ทำโทษโยอาซ

โยอาซสิ้นพระชนม์

(2 พกษ 12:19-21)

25 เมื่อเขาทั้งหลายจากพระองค์ไป (เขาละพระองค์ไว้บาดเจ็บอย่างสาหัส) ข้าราชการของพระองค์ก็คิดร้ายต่อพระองค์ เพราะโลหิตของบุตรชายเยโฮยาดาปุโรหิต และได้ประหารพระองค์เสียที่บนแท่นบรรทม

(18) อพย 34:12-14; วนฉ 5:8; 1 พกษ 14:23 (19) 2 พกษ 17:13; 21:10-15

(20) กตว 14:41; 2 พศด 15:2 (21) นนม 9:26; มธ 23:35; กจ 7:58 (22) ปฐก 9:5

(23) 2 พกษ 12:17; อสย 7:2 (24) ลนต 26:8, 25; พบญ 28:25 (25) 2 พกษ 12:20

พระองค์ก็สิ้นพระชนม์ และเขาทั้งหลายฝังพระศพไว้ในนครดาวิด แต่เขาทั้งหลายมิได้ฝังพระศพไว้ในอุโมงค์ของบรรดากษัตริย์

26 คนเหล่านั้นที่คิดร้ายต่อพระองค์ คือศบาตบุตรชายนางซิเมอัทคนอัมโมน และเยโฮศบาตบุตรชายนางชิมริทคนโมอับ

27 เรื่องราวแห่งโอรสของพระองค์ และภาระหนักมากมายที่ตกอยู่แก่พระองค์ และการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้าดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือเรื่องราวของกษัตริย์ และอามาซียาห์โอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

อามาซียาห์ครอบครอง

เหนือยูดาห์

(2 พกษ 14:1-2)

25 เมื่ออามาซียาห์เริ่มครอบครองนั้น มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า เยโฮอัดตาน ชาวเยรูซาเล็ม

2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ แต่มิใช่ด้วยพระทัยที่เพียบพร้อม

3 และอยู่มาพอราชาอามาจกรอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ ผู้ที่ฆ่าพระราชบิดาของพระองค์

4 แต่พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของเขา แต่ได้ทรงกระทำตามที่ มีบันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ นั่นว่า "อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของคนนั่นเอง"

ยูดาห์บุกรุกเอโดม

5 แล้วอามาซียาห์ได้ประชุมพวกยูดาห์ และให้เขาอยู่ภายใต้ผู้บังคับกองพันและผู้บังคับกองร้อยตามเรือนบรรพบุรุษของเขา คือยูดาห์และเบนยามิน ทั้งสิ้น พระองค์ได้ทรงนับคนที่มีอายุยี่สิบปีขึ้นไปและทรงเห็นว่าชายฉกรรจ์สามแสนคน สามารถเข้าทำสงคราม สามารถถือหอกและโล่

6 นอกจากนั้นพระองค์ทรงจ้างทแกล้วทหารจากอิสราเอลหนึ่งแสนคนเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์

7 แต่คนของพระเจ้าคนหนึ่งมาเฝ้าพระองค์ทูลว่า "โอ ข้าแต่

(27) 2 พกษ 12:18, 21 (1) 2 พกษ 14:1-6 (2) 2 พกษ 14:4; 2 พศด 25:14

(3) 2 พกษ 14:5; 2 พศด 24:25 (4) พกษ 24:16; 2 พกษ 14:6; ยรม 31:30

(5) กตว 1:3 (7) 2 พศด 11:2

กษัตริย์ ขออย่าให้กองทัพอิสราเอลไปกับพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสถิตอยู่กับอิสราเอล คือกับคนเอฟราอิมเหล่านี้ทั้งสิ้น

8 แต่ถ้าวพระองค์คาดหมายว่าโดยวิธีนี้ พระองค์จะเข้มแข็งพอที่จะเข้าสงคราม พระเจ้าจะทรงเหยียดพระองค์ลงต่อหน้าศัตรู เพราะว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ที่จะช่วยไว้หรือทิ้งไปได้”

9 และอามาซิยาห์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า “แต่เราจะกระทำประการใดเรื่องเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ซึ่งเราได้ให้แก่กองทัพอิสราเอลไปแล้วนั้น” แล้วคนของพระเจ้าทูลตอบว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสามารถที่จะประทอนแก่พระองค์ยิ่งกว่านี้อีกมาก”

10 และอามาซิยาห์ก็ทรงปลดปล่อยกองทัพซึ่งมายังพระองค์จากเอฟราอิมให้กลับไปบ้านอีก เขาทั้งหลายจึงโกรธยูดาห์ยิ่งนัก และได้กลับบ้านด้วยความโกรธอย่างรุนแรง

11 แต่อามาซิยาห์ทรงกล้าแข็งขึ้น และทรงนำพลของพระองค์ออกไปยังหุบเขาเกลีอและโจมตีคนเสอีร์หนึ่งหมื่นคน

12 คนยูดาห์จับเป็นได้หนึ่งหมื่นคน และพาเขาไปที่ยอดหิน และทิ้งเขาทั้งหลายลงมาจาก

ยอดหินนั้น เขาก็ตกมาแหลกเป็นชิ้นๆ

13 แต่คนของกองทัพซึ่งอามาซิยาห์ทรงปลดให้กลับไป และไม่让他ไปรบด้วยนั้น เขาตลบเข้าโจมตีหัวเมืองของยูดาห์ ตั้งแต่สะมาเรียถึงเบธโฮโรน และฆ่าประชาชนเสียสามพันคนและริบข้าวของไปเป็นอันมาก

14 และอยู่มาเมื่ออามาซิยาห์เสด็จกลับจากการฆ่าฟันคนเอโดม พระองค์ทรงนำรูปเคารพของคนชาวเสอีร์มาตั้งไว้เป็นพระของพระองค์ และกราบนมัสการพระเหล่านั้น ทรงเผาเครื่องหอมถวาย

15 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่ออามาซิยาห์ และทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งไปหา ทูลพระองค์ว่า “ทำไมเจ้าจึงแสวงหาพระของชนชาติหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถช่วยชนชาติของตนเองให้พ้นจากมือของเจ้าได้”

16 อยู่มาขณะที่เขากำลังทูลอยู่ กษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์หรือ หยุด ทำไมเจ้าจะต้องตายเล่า” ผู้พยากรณ์นั้นจึงหยุด แต่ทูลว่า “ข้าพระองค์ทราบที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยจะทำลายพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำเช่นนี้ และมีได้

(8) 2 พศต 14:11; 20:6 (9) พบญ 8:18; สภข 10:22

(11) 2 พกษ 14:7 (14) อพย 20:3, 5; 2 พศต 28:23

(15) 2 พศต 25:11; สดต 96:5 (16) 1 ซมอ 2:25

ทรงฟังคำปรึกษาของข้าพระองค์”

สงครามระหว่าง

**ยูดาห์กับ
อิสราเอล**

(2 พกษ 14:8-14)

17 แล้วอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงรับคำปรึกษา และทรงใช้ให้ไปเฝ้าโยอาชโอรสของเยโฮอาหาส โอรสของเยชูกษัตริย์ของอิสราเอลทูลว่า “มาเถิด ให้เราทั้งสองมาเผชิญหน้ากัน”

18 และโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงใช้ไปยังอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า “ต้นผักหนามบนเลบานอนส่งข่าวให้หาต้นสนสีดาร์บนเลบานอนว่า ‘จงยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา’ และสัตว์ป่าทุ่งตัวหนึ่งแห่งเลบานอนผ่านมาและย่ำต้นผักหนามลงเสีย

19 ท่านว่า ‘ดูซิ ข้าพเจ้าได้โจมตีเอโดม’ และจิตใจของท่านก็ผยองขึ้นในความโอ้อวด แต่จงอยู่กับบ้านเถิด เพราะไฉนท่านจึงเร้าใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อันจะให้ท่านล้มลง ทั้งท่านและยูดาห์กับท่าน”

20 แต่อามาซียาห์หาทรงฟังไม่ เพราะเป็นมาจากพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะทรงมอบเขาทั้ง

หลายไว้ในมือของศัตรูของเขา เพราะเขาทั้งหลายได้เสาะหาพระแห่งเอโดม

21 โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จขึ้นไป พระองค์และอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เผชิญหน้ากันที่เบธเชเมช ซึ่งเป็นของยูดาห์

22 และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุกคนก็หนีกลับไปถิ่นที่ของตน

23 โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงจับอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์โอรสของโยอาช โอรสของเยโฮอาหาสที่เบธเชเมช และนำพระองค์มายังเยรูซาเล็ม และทรงฟังกัมแพงเยรูซาเล็มลงสี่ร้อยศอก ตั้งแต่ประตูเอฟราอิมถึงประตูมูม

24 และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งพบในพระนิเวศของพระเจ้า ในความอารักขาของโอบีเดเอโดม ทั้งคลังทรัพย์ของสำนักพระราชวัง พร้อมกับคนประกันด้วย และพระองค์เสด็จกลับไปยังสะมาเรีย

25 อามาซียาห์ โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์อยู่สิบห้าปี หลังจากสวรรคตของโยอาช โอรสของเยโฮอาหาสกษัตริย์แห่งอิสราเอล

(17) 2 พกษ 14:8-14 (19) 2 พศต 26:16; 32:25; สกษ 16:18

(20) 1 พกษ 12:15; 2 พศต 22:7; 25:14 (21) ยชว 19:38

(23) 2 พศต 21:17; 22:1, 6 (24) 1 พศต 26:15 (25) 2 พกษ 14:17-22

**การสิ้นพระชนม์
ของอามาซิยาห์**

(2 พกษ 14:17-20)

26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอามาซิยาห์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูเถิด มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอลหรือ

27 นับแต่เวลาเมื่ออามาซิยาห์ทรงหันไปจากการติดตามพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายก็คิดกบฏต่อพระองค์ในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงหนีไปที่ลาคีซ แต่เขาใช้ไปตามพระองค์ที่ลาคีซ และประหารพระองค์เสียที่นั่น

28 และเขาทั้งหลายนำพระศพใส่หลังม้ากลับมา และฝังไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในเมืองแห่งยูดาห์

**อูสซียาห์เป็นกษัตริย์
แทนอามาซิยาห์**

(2 พกษ 14:21)

26 ประชาชนทั้งสิ้นแห่งยูดาห์จึงตั้งอูสซียาห์ผู้ซึ่งมีพระชนมายุสิบหกพรรษา ให้เป็นกษัตริย์แทนอามาซิยาห์ราชบิดาของพระองค์

2 พระองค์ทรงสร้างเมืองเอโลทและให้กลับขึ้นแก่ยูดาห์ หลังจากที่ถูกกษัตริย์ทรงลวงกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์

3 เมื่ออูสซียาห์ทรงเริ่มครอบ

ครองนั้น มีพระชนมายุสิบหกพรรษาและพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มห้าสิบสองปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า เยโคเลียห์ ชาวเยรูซาเล็ม

4 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามที่อามาซิยาห์ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ

5 และพระองค์ทรงแสวงหาพระเจ้าในสมัยของเศคาริยาห์ ผู้เข้าใจในนิมิตต่างๆจากพระเจ้าและตราบไต่ที่พระองค์แสวงหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงกระทำให้พระองค์เจริญ

**อูสซียาห์รับพระพรทั้งด้าน
สงครามและพระราชกิจ**

6 พระองค์เสด็จออกไปทำสงครามต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย และพังกำแพงเมืองกัท และกำแพงเมืองอิชโดด และพระองค์ทรงสร้างหัวเมืองในเขตแดนอิชโดด และที่อื่น ๆอีกท่ามกลางคนฟีลิสเตีย

7 พระเจ้าทรงช่วยพระองค์ในการต่อสู้คนฟีลิสเตีย และต่อสู้อัคนอาระเบียซึ่งอาศัยอยู่ในกูร์บาอัล และต่อสู้กับคนเมอูนิม

8 ชนอัมโมนได้ถวายบรรณาการแก่อูสซียาห์ และพระนามของ

(1) 2 พกษ 14:21-22; 15:1 (4) 2 พศต 24:2

(5) ปฐก 41:15; 2 พศต 15:2; 20:20; 24:2; 31:21; ดนล 1:17; 10:1

(6) อสย 14:29 (7) 2 พศต 21:16 (8) 2 ซมอ 8:2; 2 พศต 17:11

พระองค์ก็แผ่แพร่ออกไปถึงเขตแดนอียิปต์ เพราะพระองค์ทรงเข้มแข็งขึ้นยิ่งนัก

9 ยิ่งกว่านั้นอีก อัสซียาห์ทรงสร้างป้อมในเยรูซาเล็มที่ประตูมุม ที่ประตูหุบเขาและที่หัวเลี้ยว และป้องกันไว้แข็งแรง

10 และพระองค์ทรงสร้างป้อมในถิ่นทุรกันดาร ทรงขุดบ่อน้ำหลายแห่ง เพราะพระองค์ทรงมีฝูงสัตว์ใหญ่โต ทั้งในหุบเขาและในที่ราบ และทรงมีชาวนาและคนแต่งต้นองุ่นในเนินเขา และในคารเมล เพราะพระองค์ทรงรักเกษตรกรรม

11 ยิ่งกว่านั้นอีกอัสซียาห์ทรงมีกองทหาร ซึ่งออกไปทำศึกเป็นกองๆตามจำนวนที่เยอียูเอลราชเลขาได้รวบรวมไว้ด้วยกันกับมาอาเสอาห์เจ้าหน้าที่ ภายใต้การควบคุมของฮานันยาห์ผู้บังคับกองพลคนหนึ่งของกษัตริย์

12 จำนวนประมุขของบรรพบุรุษทั้งหมดแห่งพวกทแกลัwthทหารคือ สองพันหกร้อยคน

13 ได้บังคับบัญชาของคนเหล่านี้ มีกองทัพพลสามแสนเจ็ดพันห้าร้อยคน ผู้ทำสงครามได้ด้วยกำลังมาก เพื่อช่วยกษัตริย์ให้ต่อสู้กับศัตรู

14 และอัสซียาห์ทรงเตรียมโล่

หอก หมวกเหล็ก เสื้อเกราะ ธนู และก้อนหินสำหรับสลิงไว้สำหรับกองทัพ

15 ในเยรูซาเล็มพระองค์ทรงกระทำเครื่องกลไกโดยคนช่างประดิษฐ์ทำขึ้น ไว้บนป้อมและตามมุม เพื่อยิงลูกธนูและโยนก้อนหินใหญ่ๆ และพระนามของพระองค์ก็ลือไปไกล เพราะพระองค์ทรงรับความช่วยเหลืออย่างมหัศจรรย์จนพระองค์เข้มแข็ง

อัสซียาห์ทรงกระทำหน้าที่ของปุโรหิตแล้วถูกลงโทษ

16 แต่เมื่อพระองค์ทรงเข้มแข็งแล้ว พระองค์ก็มีพระทัยผยองขึ้นจึงทรงกระทำความเสียหาย เพราะพระองค์ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ และเข้าไปในพระวิหารของพระเยโฮวาห์เพื่อเผาเครื่องหอมบนแท่นเครื่องหอม

17 แต่อาซาริยาห์ปุโรหิตได้เข้าไปติดตามพระองค์พร้อมกับปุโรหิตของพระเยโฮวาห์แปดสิบคนผู้ซึ่งเก่งกล้า

18 และเขาทั้งหลายได้ขัดขวางกษัตริย์อัสซียาห์และทูลพระองค์ว่า "ข้าแต่อัสซียาห์ มิใช่หน้าที่ของพระองค์ที่จะเผาเครื่องหอมถวายแด่พระเยโฮวาห์ แต่เป็นหน้าที่ของปุโรหิต

(9) 2 พกษ 14:13; 2 พศด 25:23; นม 3:13, 19, 32; ศคย 14:10 (15) อพย 39:3, 8

(16) พบญ 8:14; 32:15; 1 พกษ 13:1-4; 2 พกษ 16:12-13; 2 พศด 25:19

(17) 1 พศด 6:10 (18) อพย 30:7-8; กฉว 3:10; 16:39-40; 18:7; สบ 7:14

ลูกหลานของอาโรน ผู้ซึ่งชำระไว้ให้บริสุทธิ์เพื่อเผาเครื่องหอม ขอเชิญพระองค์เสด็จออกไปจากสถานบริสุทธิ์นี้ เพราะพระองค์ได้ทรงล่วงเกิน และพระองค์จะไม่ได้รับเกียรติอันใดจากพระเยโฮวาห์พระเจ้าเลย”

19 แล้วอัสซียาห์ทรงกริ้ว พระองค์มีกระถางไฟอยู่ในพระหัตถ์ จะทรงเผาเครื่องหอม และเมื่อพระองค์ทรงกริ้วต่อพวกปุโรหิต โรคเรื้อนก็เกิดขึ้นมาที่พระนลาฏต่อหน้าปุโรหิตในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ข้างแท่นเผาเครื่องหอม

20 และอาซาริยาห์ปุโรหิตใหญ่ และบรรดาปุโรหิตทั้งปวงมองดูพระองค์ และดูเถิด พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อนที่พระนลาฏ และเขาทั้งหลายก็ผลัดพระองค์ออกไปจากที่นั่น และพระองค์เองก็ทรงรีบเสด็จออกไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษพระองค์แล้ว

21 และกษัตริย์อัสซียาห์ก็ทรงเป็นโรคเรื้อนจนวันสิ้นพระชนม์ และเพราะเป็นโรคเรื้อนก็ทรงประทับในวังต่างหาก เพราะพระองค์ทรงถูกตัดขาดจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และโยธามโอรสของพระองค์เป็นผู้ดูแลราชสำนักปกครองประชาชน

แห่งแผ่นดินนั้น
การสิ้นพระชนม์ของอัสซียาห์
โยธามครอบครอง
แทนพระองค์

(2 พกษ 15:32)

22 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของอัสซียาห์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย อัสยาห์ผู้พยากรณ์ บุตรชายอามอส ได้บันทึกไว้

23 และอัสซียาห์ก็ทรงล่วงกลับไปอยู่ กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้กับบรรพบุรุษของพระองค์ในนาที่ฝังศพอันเป็นของกษัตริย์เพราะเขาทั้งหลายว่า “พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อน” และโยธามโอรสของพระองค์ก็ครอบครองแทนพระองค์

โยธามทรงครอบครอง
เหนือยูดาห์

(2 พกษ 15:32-38)

27 เมื่อโยธามทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยรูซาห์ บุตรสาวของศาโดก

2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งอัสซียาห์ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำ

(19) ลนต 13:42; กตว 12:10; 2 พกษ 5:25-27 (20) อสธ 6:12

(21) ลนต 13:46; กตว 5:2; 2 พกษ 15:5 (22) 2 พกษ 20:1; 2 พศต 32:20; อสย 1:1

(23) 2 พกษ 15:7; 2 พศต 21:20 (1) 2 พกษ 15:5, 32-35 (2) 2 พกษ 15:35

ทุกประการ เว้นแต่พระองค์มิได้เข้าไปในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ แต่ประชาชนยังประพฤติอย่างเลวทราม

3 พระองค์ทรงสร้างประตูบนของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และทรงกระทำการก่อสร้างมากที่กำแพงตำบลโอเฟล

4 ยิ่งกว่านั้น อีกรูปพระองค์ทรงสร้างหัวเมืองในถิ่นเทือกเขาแห่งยูดาห์ และสร้างป้อมกับหอคอยตามป่าไม้

5 และพระองค์ทรงสู้รบกับกษัตริย์คนอัมโมนและทรงชนะ และในปีนั้นคนอัมโมนได้ถวายเงินแก่พระองค์หนึ่งร้อยตะลันต์ และข้าวสาลีหนึ่งหมื่นโคระกับข้าวบาร์เลย์หนึ่งหมื่น คนอัมโมนได้ถวายเท่ากันในปีที่สอง และในปีที่สาม

6 โยธามจึงทรงมีกำลังมากขึ้น เพราะพระองค์ทรงเตรียมทางทั้งหลายของพระองค์ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์

7 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยธาม และการสงครามทั้งสิ้นของพระองค์ และพระราชวัตรของพระองค์ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์

8 เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบ

ครองมี พระชนมายุยี่สิบห้า พรรษาและพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี

9 และโยธามล่องหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาหัสโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

อาหัสครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พกษ 16:1)

28 เมื่ออาหัสทรงเริ่มครอบครองราชย์มี พระชนมายุยี่สิบพรรษา และพระองค์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็มสิบหกปี แต่พระองค์มิได้ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างกับดาวิด บรรพบุรุษของพระองค์

2 แต่ทรงดำเนินตามทางของกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระองค์ถึงกับทรงสร้างรูปเคารพหล่อสำหรับพระบาอัล

3 ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงเผาเครื่องหอมในหุบเขาบุตรชายของสินโนม และทรงเผาโอรสทั้งหลายของพระองค์ในไฟ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงขับไล่ออกไปให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล

4 พระองค์ทรงถวายสัตว์บูชา และทรงเผาเครื่องหอมที่ปูช-

(3) 2 พศต 33:14; นมท 3:26 (5) 2 พศต 26:8 (6) 2 พศต 26:5

(9) 2 พกษ 15:38; อสย 1:1; มคา 1:1; ฮชย 1:1 (1) 2 พกษ 16:2-4, 10-11

(2) อพย 34:17; ลนต 19:4; วนฉ 2:11 (3) ลนต 18:21; ยชา 15:8; 2 พกษ 16:3

นียสถานสูง และบนเนินเขาและ
ใต้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น
อาห้สกับเปคาห์สู้รบกัน

(2 พกษ 16:5-6)

5 เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์จึงทรงมอบพระองค์ไว้โนพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งซีเรียผู้ทรงชนะพระองค์และจับประชาชนของพระองค์เป็นเชลยจำนวนมากนำมาฝังตามัสกัส และพระองค์ทรงถูกมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ชนะพระองค์ด้วยการฆ่าฟันอย่างใหญ่หลวง

6 เพราะว่าเปคาห์บุตรชายเรมา-เลียห์ได้ฆ่าเสียหนึ่งแสนสองหมื่นคนในยูดาห์ในวันเดียว ทั้งสิ้นเป็นทหารกล้าแข็ง เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย

7 และคีครีทแก้วทหารของเอเฟราอิมได้สังหารมาอาเสอาห์โอรสของกษัตริย์ และอัสรัดมอธิบดีกรมวังและเอลคานาห์อุปราช

8 คนอิสราเอลได้จับญาติพี่น้องของตนเป็นเชลยสองแสนคน มีผู้หญิง บุตรชาย และบุตรสาว และได้รับของเป็นอันมากมาจากเขานำมายังสะมาเรีย

9 แต่ผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระ

เยโฮวาห์อยู่ที่นั่นชื่อว่าโอดเดต ท่านออกไปพบกองทัพซึ่งมายังสะมาเรีย และพูดกับเขาทั้งหลายว่า "ดูเถิด เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านทั้งหลายทรงกริ้วต่อยูดาห์ พระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่าน แต่ท่านทั้งหลายได้สังหารเขาเสียด้วยความเกรี้ยวกราดซึ่งขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์

10 และบัดนี้ท่านทั้งหลายเจตนาจะข่มขี่ประชาชนแห่งยูดาห์และเยรูซาเล็มให้เป็นทาสชายและทาสหญิงของท่าน ตัวท่านเองไม่มีบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านหรือ

11 บัดนี้ขอฟังข้าพเจ้า และขอส่งเชลยซึ่งท่านได้นำมาจากญาติพี่น้องของท่านกลับไป เพราะว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือท่านทั้งหลาย"

12 บางคนในหัวหน้าคนเอเฟราอิมคือ อาซาริยาห์บุตรชายโยฮานัน เบเรคิยาห์บุตรชายเมซิลเลโมท เยฮิสศิยาห์บุตรชายซัลลุมและอามาสาบุตรชายหัตลัย ได้ยื่นขึ้นขัดขวางบรรดาผู้ที่กลับมาจากสงคราม

13 พูดกับเขาทั้งหลายว่า "เจ้าอย่านำเชลยเข้ามาที่นี่ เพราะเจ้ามุ่งหมายที่จะนำโทษบาปมา

(5) 2 พกษ 16:5-6; 2 พศต 24:24; อสย 7:1, 17 (6) 2 พกษ 15:27; 2 พศต 29:8

(8) พบญ 28:25, 41; 2 พศต 11:4 (9) 2 พศต 25:15; อสร 9:6; สดต 69:26

(10) ลนต 25:39, 42-43, 46 (11) สดต 78:49; ยก 2:13

เหนือเราต่อพระเยโฮวาห์ เพิ่มเข้ากับบาปและการละเมิดในปัจจุบันของเรา เพราะว่าการละเมิดของเราที่ใหญ่โตอยู่ พระพิโรธอันแรงกล้าต่ออิสราเอลมีอยู่แล้ว”

14 เพราะฉะนั้น ผู้ถืออาวุธจึงทิ้งเชลยและของที่รับมาต่อหน้าเจ้านายและชุมนุมชนทั้งปวง

15 และผู้ชายซึ่งถูกระบือชื่อนั้น ได้ลุกขึ้นเอาเสื้อผ้านั้นเป็นของที่รับมาให้แก่คนที่เปลือยกายอยู่ในพวกเชลยและเขาก็นุ่งห่มให้เขาไว้ และให้รองเท้า และจัดหาอาหารและเครื่องดื่มให้ และชโลมเขา และนำคนที่อ่อนเปลี้ยในพวกเขาขึ้นมา นำเขากลับมายังญาติพี่น้องของเขาที่เมืองเยรีโค คือเมืองต้นอินทผลัม และเขาทั้งหลายก็กลับไปยังสะมาเรีย

คนเอโดมกับคนฟีลิสเตีย

บุกรุกยูดาห์

16 ครั้งนั้นกษัตริย์อาหัทสทรงใช้ให้ไปหากษัตริย์แห่งอัสซีเรีย เพื่อขอความช่วยเหลือ

17 เพราะคนเอโดมได้บุกรุกเข้ามาอีก และโจมตียูดาห์ และจับไปเป็นเชลยบ้าง

18 และคนฟีลิสเตียได้เข้าปล้นหัวเมืองในหุบเขาและที่ภาคใต้ของยูดาห์ และได้ยึดเมืองเบธ-

เซเมช อัยยาโลน เกเดโรท และโสโคกับชนบท ทิมนากับชนบท และทั้งกิมโซกับชนบท และเขาก็ตั้งอยู่ที่นั่น

19 เพราะพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้ยูดาห์ต่ำลงด้วยเหตุอาหัทสทรงกระทำให้ยูดาห์เปลือยเปล่าไปแล้วและได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์อย่างร้ายแรง

20 ฉะนั้น ทิกลัทปีเลเสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และกระทำให้พระองค์ทุกข์พระทัยแทนที่จะสนับสนุนพระองค์ให้เข้มแข็ง

21 เพราะอาหัทสทรงเอาของส่วนหนึ่งจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และจากราชสำนัก และจากเจ้านายถวายเป็นบรรณาการแก่กษัตริย์ของอัสซีเรีย แต่หาเป็นประโยชน์แก่พระองค์ไม่

22 ในคราวทุกข์ยากนั้น พระองค์ยังละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ คือกษัตริย์อาหัทสองค์เดียวกันนี้แหละ

23 เพราะพระองค์ทรงถวายสัตวบูชาแก่พระของเมืองดามัสกัสซึ่งได้ให้พระองค์พ่ายแพ้และตรัสว่า “เพราะว่าพระแห่งกษัตริย์ของซีเรียได้ช่วยเขาทั้งหลาย เราจึงจะถวายสัตวบูชาแก่

(15) พบย 34:3; วนฉ 1:16; 1 พกษ 6:22; 2 พศต 28:12; สภช 25:21-22; ลก 6:27

(16) 2 พกษ 16:7 (17) 2 พศต 21:10; อบต 10-14 (18) 2 พศต 21:16; อสค 16:27

(19) อพย 32:25; 2 พกษ 16:2 (20) 2 พกษ 15:29; 16:7-9 (23) 2 พศต 25:14

พระเหล่านั้นเพื่อจะช่วยเหลือเรา” แต่พระเหล่านั้นเป็นเครื่องทำลายพระองค์ และทั้งอิสราเอลทั้งปวงด้วย

24 และอาหัทสรจงรวบรวมเครื่องใช้ของพระนิเวศแห่งพระเจ้า และตัดเครื่องใช้แห่งพระนิเวศของพระเจ้าเป็นชิ้นๆ และพระองค์ทรงปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระองค์ทุกมุมเมืองเยรูซาเล็ม

25 พระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูงในหัวเมืองของยูดาห์ทุกหัวเมืองเพื่อเผาเครื่องหอมถวายพระอื่น กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์ทรงพระพิโรธ

การสิ้นพระชนม์ของอาหัทส

เฮเซคียาห์ครอบครอง

แทนพระองค์

(2 พกษ 16:19-20)

26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของพระองค์ และพระราชวัตรของพระองค์ทั้งสิ้น ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูเถิด เขาบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล

27 และอาหัทสก็ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เขาก็ฝังพระศพไว้ในกรุง คือในเยรูซาเล็ม แต่เขามิได้นำพระศพ

ไปไว้ในอุโมงค์ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล และเฮเซคียาห์โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

เฮเซคียาห์ทรงครอบครอง

เหนือยูดาห์

(2 พกษ 18:1)

(อสย 36-39)

29 เมื่อเฮเซคียาห์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา พระองค์ทรงเริ่มครอบครองและพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า อาบียาห์ บุตรสาวของเศคาริยาห์

2 และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ

3 ในปีแรกแห่งรัชกาลของพระองค์ในเดือนแรก พระองค์ทรงเปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และได้ทรงทำการซ่อมแซมประตูนั้น

4 พระองค์ทรงนำปุโรหิตและคนเลวีเข้ามาและทรงให้เขาชุมนุมที่ถนนด้านตะวันออก

5 และตรัสกับเขาว่า “คนเลวีเอ๋ย ขอฟังเรา จงชำระตัวให้บริสุทธิ์ และชำระพระนิเวศของพระเย-

(24) 2 พศต 29:3 (26) 2 พกษ 16:19-20

(27) 2 พศต 21:20; 24:25; 28:27 (1) 2 พกษ 18:1; 2 พศต 26:5; 32:22

(3) 2 พศต 28:24; 29:7 (5) 1 พศต 15:12; 2 พศต 29:15, 34; 35:6

โฮวาท้พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านให้บริสุทธิ์ และขณลิ่งสกปรกออกเสียจากสถานบริสุทธิ์

6 เพราะบรรพบุรุษของเราทั้งหลายได้กระทำการละเมิด และได้กระทำลิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรพระเยโฮวาท้พระเจ้าของเรา เขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระองค์ และหันหน้าของเขาเสียจากที่ประทับของพระเยโฮวาท้ และได้หันหลังให้

7 เขาปิดประตูมุขพระนิเวศด้วย และได้ดับประทีปเสีย และมีได้เผาเครื่องหอมหรือถวายเครื่องเผาบูชาในสถานบริสุทธิ์แต่พระเจ้าแห่งอิสราเอล

8 เพราะฉะนั้น พระพิโรธของพระเยโฮวาท้จึงมาบนยูดาห์และเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงกระทำให้เขาเป็นลิ่งที่น่าหวาดเสียว เป็นที่สยดสยอง และเป็นที่ย่ำยีตามที่ท่านได้เห็นกับตาของท่านแล้ว

9 เพราะเหตุนี้ บิดาทั้งหลายของเราได้ล้มลงด้วยดาบ และบุตรชายบุตรสาวกับภรรยาของเราได้เป็นเชลยเพราะเหตุนี้

10 บัดนี้ เรามีใจประสงค์ที่จะกระทำพันธสัญญากับพระเยโฮวาท้พระเจ้าแห่งอิสราเอล เพื่อว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระ

องค์จะหันไปเสียจากเรา

11 บุตรชายทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าเพิกเฉยเพราะพระเยโฮวาท้ได้ทรงเลือกท่านให้ยืนอยู่ เฉพาะพระพักตร์ของพระองค์ เพื่อปรนนิบัติพระองค์และเป็นผู้ปรนนิบัติของพระองค์ และเผาเครื่องหอม”

12 แล้วคนเลวก็ลุกขึ้น คือมาฮาบุตรชายอามาสัย และโยเอลบุตรชายอาซาริยาห์ ผู้เป็นลูกหลานของโคฮาต และลูกหลานของเมราวี มีศิษบุตรชายอับดี และอาซาริยาห์บุตรชายเยฮาลเลเลล และของคนเกอร์โซน มีโยอาห์บุตรชายคิมมาห์ และเอเดนบุตรชายโยอาห์

13 และลูกหลานของเอลีซาฟาน มีชิมรีและเยอีเอล และลูกหลานของอาซาฟ มีเศคาริยาห์และมัถาเนียยาห์

14 และลูกหลานของเฮมาน มีเยอีเอลและซีเมอี และลูกหลานของเยดูธุน มีเซไมอาห์และอุสซีเอล

15 เขาทั้งหลายรวบรวมพี่น้องของเขา และชำระตนให้บริสุทธิ์ และเข้าไปตามที่กษัตริย์ได้ทรงบัญชา โดยพระวามนะของพระเยโฮวาท้ ให้ชำระพระนิเวศของพระเยโฮวาท้ให้บริสุทธิ์

16 บุโรหิตได้เข้าไปในส่วนข้าง

(6) อสย 1:4; ยรม 2:27; อสค 8:16 (7) 2 พศต 28:24 (8) พบญ 28:32; 1 พทข 9:8 (9) พบญ 28:25; 2 พศต 28:5-8 (10) 2 พศต 15:12; 23:16 (11) กตว 3:6; 8:14 (12) กตว 31:19-20; 2 พศต 31:13 (15) 1 พศต 23:28 (16) 2 พศต 15:16; 30:14

ในของพระนิเวศของพระเยโฮ-
วาห์เพื่อชำระให้บริสุทธิ์ และเข
นำสิ่งสกปรกที่เขาพบในพระ
วิหารของพระเยโฮวาห์ออกมาที่
ลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์
และคนเลวี่กั้นเอาของนั้นออก
ไปยังลำธารขิดโรน

17 เขาเริ่มชำระในวันแรกของ
เดือนแรก และในวันที่แปดของ
เดือนนั้นเขามายัง मुखของพระ
เยโฮวาห์ เขาชำระพระนิเวศของ
พระเยโฮวาห์อยู่แปดวัน และใน
วันที่สิบหกของเดือนแรกก็เสร็จ
18 แล้วเขาเข้าไปหากษัตริย์เฮ-
เซเคียห์และทูลว่า "ข้าพระองค์
ทั้งหลายได้กระทำความสะอาด
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์สิ้น
เสร็จแล้ว ทั้งแท่นเครื่องเผาบูชา
และเครื่องใช้ของแท่นนั้นทั้งสิ้น
และโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์
และเครื่องใช้ของโต๊ะนั้นทั้งสิ้น

19 เครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งกษัตริย์
อาหัสคัดทิ้งในรัชสมัยของพระ
องค์ เมื่อพระองค์ได้กระทำการ
ละเมิด ข้าพระองค์ทั้งหลายได้
เตรียมพร้อมและได้ชำระแล้ว
และดูเถิด ของเหล่านั้นก็อยู่
หน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์"

เฮเซเคียห์ให้ประชาชน

นมัสการพระเจ้า

ในพระวิหารอีก

20 แล้วกษัตริย์เฮเซเคียห์ทรง

ลุกขึ้นแต่เช้า และรวบรวมเจ้า
นายของกรุง และเสด็จขึ้นไปยัง
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์
21 และเขาได้นำวัวผู้เจ็ดตัว
แกะผู้เจ็ดตัว ลูกแกะเจ็ดตัว
และแพะผู้เจ็ดตัวเป็นเครื่องบูชา
ไถ่บาปสำหรับราชอาณาจักร
สถานบริสุทธิ์และยูดาห์ และ
พระองค์ทรงบัญชาให้ลูกหลาน
ของอาโรน คือปุโรหิตให้ถวาย
ของเหล่านั้นบนแท่นบูชาของ
พระเยโฮวาห์

22 เขาทั้งหลายจึงฆ่าวัวผู้และ
ปุโรหิตก็รับเลือดและพรมที่
แท่นบูชา และเขาทั้งหลายฆ่า
แกะผู้ และเอาเลือดของมันพรม
แท่นบูชา และฆ่าลูกแกะ เอา
เลือดของมันพรมแท่นบูชา

23 แล้วแพะผู้ สำหรับเป็น
เครื่องบูชาไถ่บาปนั้น เขานำมา
ที่กษัตริย์และที่ประชุมชน และ
เขาทั้งหลายก็เอามือของเขาวาง
บนแพะนั้น

24 และปุโรหิตก็ฆ่าแพะเสียและ
เอาเลือดของมันทำการคืนดีกับ
บนแท่นนั้นเพื่อทำการลบมลทิน
บาปให้อิสราเอลทั้งปวง เพราะ
กษัตริย์ทรงบัญชาว่า ให้ทำ
เครื่องเผาบูชาและเครื่องบูชาไถ่
บาปสำหรับอิสราเอลทั้งปวง

25 แล้วพระองค์ทรงให้คนเลวี่
ประจำอยู่ในพระนิเวศของพระ

(19) 2 พศต 28:24 (21) สนต 4:3-14 (22) สนต 8:14-15, 19, 24; ฮบ 9:21

(23) สนต 4:15, 24; 2:14 (24) สนต 14:20

(25) 2 ซมอ 24:11; 1 พศต 16:4; 23:5; 25:1, 6; 2 พศต 8:14; 30:12

เยโฮวาห์ มีฉาบ พิณใหญ่ และ พิณเขาคู่ ตามบัญญัติของดาวิด และของกาดผู้ทำนายของ กษัตริย์ และของนาอันผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระบัญญัตินั้น มาจากพระเยโฮวาห์ทางผู้พยากรณ์ของพระองค์

26 คนเลวีก็ยืนอยู่ ถือเครื่องดนตรีของดาวิด และปุโรหิตถือนั้ แตร

27 แล้วเฮเซคิยาห์ทรงบัญชาว่า ให้ถวายเครื่องเผาบูชาบนบนแท่นและเมื่อเริ่มถวายเครื่องเผาบูชา ก็เริ่มถวายเพลงแด่พระเยโฮวาห์ และแตรกับเครื่องดนตรีของดาวิดกษัตริย์ของอิสราเอลก็เริ่มด้วย

28 ชุมนุมชนทั้งสิ้นก็นั้สการ และนั้กร้องก็ร้องเพลง และคนดนตรีก็เป่าแตร ทำอย่างนี้อยู่จนถวายเครื่องเผาบูชาเสร็จ

29 เมื่อการถวายบูชาเสร็จแล้ว กษัตริย์และคนทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ก็กราบลงนมัสการ

30 และกษัตริย์เฮเซคิยาห์และเจ้านายก็บัญชาให้คนเลวีร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ ด้วยถ้อยคำของดาวิดและของอาสาฟผู้ทำนาย และเขาทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญด้วยความยินดี และเขาก็กั้มีศรัทธาลงนมัสการ

31 แล้วเฮเซคิยาห์ตรัสว่า "บัดนี้ ท่านทั้งหลายได้ชำระตัวของ ท่านให้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์ จงเข้ามาใกล้ นำเครื่องสัตวบูชา และเครื่องบูชาโมทนามายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" และ ชุมนุมชนก็นำเครื่องสัตวบูชา และเครื่องบูชาโมทนา และทุกคนที่มีใจสมัครก็ได้นำเครื่องเผาบูชา

32 จำนวนเครื่องเผาบูชาซึ่ง ชุมนุมชนนำมา คือวัวผู้เจ็ดสิบตัว แกะผู้หนึ่งร้อยและลูกแกะสองร้อย ทั้งสิ้นนี้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์

33 และเครื่องบูชาที่มอบถวายไว้ มีวัวผู้หกร้อยตัว และแกะสามพันตัว

34 แต่มีปุโรหิตน้อยเกินไป จน ถลกหนังเครื่องเผาบูชาทั้งหมดไม่ได้ คนเลวีพี่น้องของเขาก็ได้ ช่วยจนเสร็จงาน และจนกว่า ปุโรหิตคนอื่นจะเสร็จการชำระตนให้บริสุทธิ์ เพราะในการชำระตนนั้นคนเลวีจริงจังกยิ่งกว่า พวกปุโรหิต

35 นอกจากเครื่องเผาบูชา มีจำนวนมากมายแล้วยังมีไขมันของเครื่องสันติบูชา และมีเครื่องดื่มบูชาคู่กับเครื่องเผาบูชาด้วย ดังนั้นแหละงานปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็ฟื้นคืน

(26) กตว 10:8, 10; 1 พศต 15:24; 16:6; 23:5; 2 พศต 5:12; อมส 6:5

(27) 2 พศต 23:18 (29) 2 พศต 20:18 (31) อพย 35:5, 22; ลนต 7:12

(34) 2 พศต 29:5; 30:3; 35:11; สดต 7:10 (35) ลนต 3:16; กตว 15:5-10

มาอีก

36 เฮเซคียาห์กับประชาชนทั้งปวงก็เปรมปรีดีด้วยการที่พระเจ้าได้ทรงกระทำให้แก่ประชาชนครั้งนี้ เพราะเรื่องนี้เกิดขึ้นปัจจุบันทันด่วน

การเตรียมสำหรับ

เทศกาลปัสกา

30 เฮเซคียาห์ทรงรับสั่งไปถึงอิสราเอลและยูดาห์ทั้งปวง และทรงพระอักษรถึงเอเฟราอิมกับมนัสเสห์ด้วยว่า เขาทั้งหลายควรจะมายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่เยรูซาเล็ม เพื่อจะถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล

2 เพราะว่ากษัตริย์และเจ้านายของพระองค์ทั้งชุมนุมชนทั้งปวงในเยรูซาเล็มได้ปรึกษากันที่จะถือเทศกาลปัสกาในเดือนที่สอง

3 ด้วยเขาทั้งหลายจะถือปัสกาตามกำหนดไม่ได้ เพราะว่าพวกปุโรหิตยังมีได้ชำระตนให้บริสุทธิ์เพียงพอแก่จำนวน และประชาชนยังมีได้ชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม

4 และแผนงานนั้นก็เป็นที่ชอบแก่กษัตริย์และชุมนุมชนทั้งปวง

5 เขาจึงลงมติให้ทำประกาศออกไปทั่วอิสราเอล ตั้งแต่เบเออร์-

เซบาถึงเมืองดานว่า ประชาชนควรมาถือปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่เยรูซาเล็ม เพราะเรามีได้ถือเป็นเวลาตามที่ได้กำหนดไว้ 6 คนเดินหนังสือจึงออกไปทั่วอิสราเอลและยูดาห์ ถือหนังสือจากกษัตริย์และบรรดาเจ้านายของพระองค์ เพราะกษัตริย์ได้ทรงบัญชาว่า "ชนอิสราเอลเอ๋ย จงกลับมาหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล เพื่อพระองค์จะหันกลับมายังคนส่วนที่เหลืออยู่ของท่าน ผู้ซึ่งหนีรอดจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 7 ท่านอย่าเป็นเหมือนบิดาและเหมือนพี่ น้องของท่านผู้ได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา พระองค์จึงทรงมอบเขาให้ถึงความเศร้าสลดตามที่ท่านเองก็เห็นอยู่

8 และคราวนี้ อย่าคอแข็งอย่างบิดาของท่านทั้งหลายเลย แต่จงยอมมอบตัวท่านแด่พระเยโฮวาห์ และมายังสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่งพระองค์ทรงชำระไว้ให้บริสุทธิ์เป็นนิตย์ และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่าน เพื่อพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์จะหันไปเสียจาก

(2) กตว 9:10-11; 2 พศด 30:13, 15 (3) อพย 12:6, 18; 2 พศด 19:17, 34

(6) 2 พกษ 15:19, 29; 2 พศด 28:20; อสธ 8:14 (7) 2 พศด 29:8; ยรม 1:9

(8) อพย 32:9; พญ 10:16; 2 พศด 29:10

ท่าน
9 เพราะถ้าท่านทั้งหลายหันกลับ
มายังพระเยโฮวาห์ พี่น้องของ
ท่านและลูกหลานของท่านจะ
ประสบความสำเร็จจากผู้ที่ยับ
เขาไปเป็นเชลย และจะได้กลับ
มายังแผ่นดินนี้ อีก เพราะพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรง
พระเมตตาและกรุณา ถ้าท่าน
กลับมาหาพระองค์ พระองค์จะ
ไม่ทรงหันพระพักตร์ไปจาก
ท่าน”

10 คนเดินทางสี่จึงไปตามหัว
เมืองต่างๆทั่วแผ่นดินเอฟราอิม
และมนัสเสห์ไกลไปจนถึงเศบ-
ลุน แต่คนทั้งหลายก็หัวเราะ
เยาะเขา และเย้ยหยันเขา

11 มีแต่คนอาเซอร์ มนัสเสห์
และเศบ ลุนบางคนที่ยอมตัว
และมายังเยรูซาเล็ม

12 พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่
เหน้อยูดาคด้วย ทรงให้เขาเป็น
ใจเดียวกันที่จะกระทำตามซึ่ง
กษัตริย์และเจ้านายได้บัญชาเขา
ไว้ตามพระวาทะของพระเยโฮ-
วาห์

13 ประชาชนเป็นอันมากมา
ประชุมกันในเยรูซาเล็มเพื่อถือ
เทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อใน
เดือนที่สอง เป็นการชุมนุมใหญ่
ยิ่งนัก

14 พวกเขาลุกขึ้นและได้กำจัด

แท่นบูชาที่อยู่ในเยรูซาเล็มและ
แท่นสำหรับเผาเครื่องหอม
ทั้งปวงนั้น เขาชนไปทิ้งเสียใน
ลำธารขิดโรน

การถือเทศกาลปัสกา

ด้วยความยินดี

15 และเขาทั้งหลายได้ฆ่าแกะ
ปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนที่
สอง ปุโรหิตและคนเลวีก็ต้อง
รู้สึกละอาย เพราะฉะนั้นเขาจึง
ชำระตัวให้บริสุทธิ์ และนำ
เครื่องเผาบูชามาในพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์

16 เขาทั้งหลายเข้าประจำตำ-
แหน่งที่เขาเคย ตามพระราช
บัญญัติของโมเสสคนของพระ
เจ้า ปุโรหิตก็เอาเลือดซึ่งเขารับ
มาจากมือของคนเลวีประพรม

17 เพราะว่ามีหลายคนในชุม
มชนนั้นยังมิได้ชำระตนให้
บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นคนเลวีจึง
ต้องฆ่าแกะปัสกาแทนทุกคนที่
มลทิน เพื่อกระทำให้บริสุทธิ์ต่อ
พระเยโฮวาห์

18 เพราะว่ามีพลชนนั้น คน
เป็นอันมากที่มาจากเอฟราอิม
มนัสเสห์ อิสสาการ์ และเศบ ลุน
ยังมิได้ชำระตน ถึงกระนั้นเขา
ก็ยังรับประทานปัสกาผิดต่อข้อ
ที่กำหนดไว้ แต่เฮเซคียาห์ทรง
อธิษฐานเพื่อเขาว่า "ขอพระเย-
โฮวาห์ผู้ประเสริฐทรงให้อภัยแก่

(9) อพย 34:6; สดต 106:46; อสย 55:7 (10) 2 พศต 36:16 (11) 2 พศต 11:16

(12) 2 พศต 29:25 (13) ลนต 23:6 (14) 2 พศต 28:24; 29:16 (15) 2 พศต 29:34

(16) 2 พศต 35:10, 15 (17) 2 พศต 29:34 (18) อพย 12:43-49; กตว 9:10

ทุกๆคน
19 ผู้ป้กใจเสาะหาพระเจ้า คือ
พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่ง
บรรพบุรุษของเขา ถึงแม้ว่าจะ
ไม่ชำระตัวตามกฎหมายของความ
บริสุทธิ์แห่งสถานบริสุทธิ์นี้”

20 พระเยโฮวาห์ทรงฟังเสเซคี-
ยาห์และทรงรักษาประชาชน
21 และประชาชนอิสราเอลที่อยู่
ณ เยรูซาเล็มได้ถือเทศกาลกิน
ขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวันด้วยความ
ยินดียิ่ง และคนเลวีกับปุโรหิต
ได้สรรเสริญพระเยโฮวาห์ทุก
วันๆ ร้องเพลงทำเสียงดังด้วย
เครื่องดนตรีของเขาถวายแด่
พระเยโฮวาห์

22 และเสเซคียาห์ทรงกล่าว
หนุนใจพวกคนเลวีทั้งปวงผู้
สอนถึงความรู้อันประเสริฐแห่ง
พระเยโฮวาห์ พวกเขาจึงรีบ
ประทานอาหารในเทศกาลนั้น
เจ็ดวัน ได้ถวายสัตว์เป็นเครื่อง
สันติบูชา และสารภาพความ
ผิดบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า
แห่งบรรพบุรุษของตน

การถือเทศกาลปีสกา

อีกเจ็ดวัน

23 แล้วชุมนุมชนทั้งสิ้นก็ตกลง
กันที่จะถือเทศกาลไปอีกเจ็ดวัน
เขาจึงถือเทศกาลไปอีกเจ็ดวัน
ด้วยความยินดี

24 เพราะเสเซคียาห์ กษัตริย์

แห่งยูดาห์ได้ทรงประทานวัวผู้
หนึ่งพันตัวและแกะเจ็ดพันตัว
แก่ชุมนุมชน และพวกเจ้านาย
ได้ให้วัวผู้หนึ่งพันตัวและแกะ
หนึ่งหมื่นตัวแก่ชุมนุมชน และ
ปุโรหิตเป็นจำนวนมากก็ได้ชำระ
ตนให้บริสุทธิ์

25 ชุมชนชนทั้งสิ้นของยูดาห์
กับบรรดาปุโรหิตและคนเลวี
และชุมนุมชนทั้งสิ้นซึ่งออกมา
จากอิสราเอล และคนต่างตัว
ซึ่งออกมาจากแผ่นดินอิสราเอล
และซึ่งอยู่ในยูดาห์เปรมปรีดีกัน
26 จึงมีความชื่นบานใหญ่ยิ่งใน
เยรูซาเล็ม เพราะตั้งแต่สมัย
ของซาโลมอนโอรสของดาวิด
กษัตริย์แห่งอิสราเอลไม่เคยมี
อย่างนี้เลยในเยรูซาเล็ม

27 แล้วบรรดาปุโรหิตและคน
เลวีได้ลุกขึ้นอวยพรประชาชน
เสียงของเขาก็ถึงพระกรรณ และ
คำอธิษฐานของเขาก็ขึ้นมาอยู่ที่
ประทับบริสุทธิ์ของพระองค์คือ
สวรรค์

การทำลายรูปเคารพ

(2 พกษ 18:4)

31 เมื่อสำเร็จงานนี้ทั้งสิ้น
แล้วอิสราเอลทั้งปวงผู้
อยู่ที่นั่นได้ออกไปยังหัวเมือง
ยูดาห์และทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์
เป็นชิ้นๆ และโค่นบรรดาเสาศักดิ์สิทธิ์
รูปเคารพลง และพังปุษนีย-

(19) อพย 12:15; 2 พศต 19:3 (21) อพย 12:15; 1 พกษ 8:65 (22) พบญ 33:10

(23) 1 พกษ 8:65; 2 พศต 35:17-18 (24) 2 พศต 29:34; 35:7 (25) 2 พศต 30:11

(26) 2 พศต 7:8-10 (27) กตว 6:23; พบญ 26:15; สดต 68:5 (1) 2 พกษ 18:4

สถานสูงลง และพั้งแท่นทั่ว
ยูดาห์และเบนยามินทั้งสิ้นและ
ในเอฟราอิมกับมนัสเสห์ จนเขา
ทำลายเสียหมดสิ้น แล้วประชา
ชนอิสราเอลทั้งปวงก็กลับไปยัง
หัวเมืองของตน ทุกคนกลับไป
ยังที่ดินของเขา

เฮเซคียาห์นำให้มี

การปฏิรูปใหม่

2 เฮเซคียาห์ได้ทรงจัดการแบ่ง
บรรดาปุโรหิตและคนเลวีเป็น
กองๆ แต่ละกองตามหน้าที่
ปรนนิบัติของตน คือบรรดา
ปุโรหิตและคนเลวี ให้เป็น
พนักงานฝ่ายเครื่องเผาบูชาและ
เครื่องสันติบูชาให้ปรนนิบัติ
และให้ถวายไมทนาและสรร-
เสริญภายในประตูค่ายของพระ
เยโฮวาห์

3 ส่วนที่กษัตริย์ทรงบริจาคมจาก
ทรัพย์สินส่วนพระองค์นั้น เป็น
เครื่องเผาบูชาคือเครื่องเผาบูชา
สำหรับเช้าและสำหรับเย็น และ
เครื่องเผาบูชาสำหรับวันสะบา-
โต วันขึ้นหนึ่งค่ำและเทศกาล
ตามกำหนด ดังที่บันทึกไว้ใน
พระราชบัญญัติของพระเยโฮ-
วาห์

4 และพระองค์ทรงบัญชาประ-
ชาชนผู้ อยู่ในเยรูซาเล็มให้
บริจาคมส่วนที่เป็นของปุโรหิต
และของคนเลวี เพื่อเขาเหล่า

นั้นจะได้เข้มแข็งขึ้นในพระราช
บัญญัติของพระเยโฮวาห์

5 พอพระบัญชากระจายออกไป
ประชาชนอิสราเอลก็ได้บริจาคม
เข้ามาอย่างมากมาย มีผู้รู้
แรกของข้าว น้ำมัน น้ำมัน
น้ำผึ้ง และผลิตผลทุกอย่างของ
ไรนา และเขานำสิบชักหนึ่งแห่ง
ของทุกชนิดเข้ามาอย่างมากมาย
6 และประชาชนอิสราเอลและยู-
ดาห์ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองของ
ยูดาห์ได้นำสิบชักหนึ่งของวัว
และแกะ และสิบชักหนึ่งของสิ่ง
บริสุทธ์ที่มอบถวายแด่พระเย-
โฮวาห์พระเจ้าของเขา และเก็บ
ไว้เป็นกองๆ

7 ในเดือนที่สามเขาเริ่มกองสุ่ม
ขึ้นและสำเร็จในเดือนที่เจ็ด

8 เมื่อเฮเซคียาห์และเจ้านายมา
เห็นกองเหล่านั้น ท่านทั้งหลาย
ก็ถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์
และอวยพรแก่อิสราเอลประชา
ชนของพระองค์

9 เฮเซคียาห์ก็ทรงได้ถามปุโร-
หิตและคนเลวีถึงเรื่องกองเหล่า
นั้น

10 อชาเรียนาห์ปุโรหิตใหญ่ ผู้
เป็นวงศ์วานของศาโดกทูลตอบ
พระองค์ว่า "ตั้งแต่ประชาชนได้
เริ่มนำส่วนบริจาคมเข้ามาในพระ
นิเวศของพระเยโฮวาห์ พวกข้า
พระองค์ได้รับประทานและมีพอ

(2) 1 พศต 23:6, 30-31; 24:1 (3) กตว 28:1-29:40

(4) กตว 18:8; 2 พกษ 12:16; นหม 13:10 (5) อพย 22:29; ลนต 27:30; พบญ 14:28

(6) ลนต 27:30; พบญ 14:28 (10) อพย 36:5; 1 พศต 6:8-9; มลค 3:10

ก็มีเหลือมาก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงอำนาจพระพรประชาชนของพระองค์ จึงมีเหลืออยู่ใหญ่โตอย่างนี้”

11 แล้วเฮเซคียาห์จึงทรงบัญชาให้เขาจัดห้องในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และเขาทั้งหลายก็จัดไว้

12 และเขาทั้งหลายนำสิ่งบริจาคมเข้ามาอย่างสัตย์ซื่อทั้งสิบชักหนึ่งและของมอบถวาย หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลคือโคนานิยาห์คนเลวีกับซิเมอีน้องชายเป็นคนรอง

13 เยฮีเอล อาซาซียาห์ นาหัท อาสาเฮล เยรีโมท โยซาบาด เอลีเอล อิสมาคิยาห์ มาฮาท และเบไนยาห์ เป็นผู้ควบคุมช่วยเหลือโคนานิยาห์ และซิเมอีน้องชายของเขา โดยการแต่งตั้งของกษัตริย์เฮเซคียาห์ และอาซาริยาห์เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของพระนิเวศของพระเจ้า

14 โคเร บุตรชายอิมนาห์คนเลวี ผู้เฝ้าประตูตะวันออก เป็นผู้ดูแลของบูชาที่ถวายตามใจสมัครแก่พระเจ้า แจกส่วนบริจาคมที่ส่งวนไว้สำหรับพระเยโฮวาห์ และสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด

15 เอเดน มินยามิน เยชูอา เซไมอาร์ท อามาริยาห์ เซคานิยาห์ ได้ช่วยเขาในตำแหน่งหน้าที่ใน

หัวเมืองของยูดาห์ ให้แจกแก่พี่น้องของเขาทั้งหลาย ทั้งผู้ใหญ่และผู้น้อยเหมือนกันตามกองเวร

16 เว้นแต่คนเหล่านั้นที่ขึ้นทะเบียนไว้ตามผู้ชาย ตั้งแต่สามขวบขึ้นไป ทุกคนที่เข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เป็นเวรตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำ เพื่อทำการปรนนิบัติตามหน้าที่โดยกองของเขา

17 การขึ้นทะเบียนยูดาห์ก็กระทำตามวงศ์วานแห่งบรรพบุรุษของเขา ส่วนคนเลวีตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไปก็ขึ้นตามหน้าที่ของเขา ตามกองเวรของเขาทั้งหลาย

18 และขึ้นทะเบียนทั้งลูกเล็กๆ ของเขา ภรรยาของเขา บุตรชาย บุตรสาวของเขามวลชนทั้งสิ้น เพราะในตำแหน่งหน้าที่นั้นเขาทั้งหลายได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์

19 สำหรับลูกหลานของอาโรนคือพวกปุโรหิต ผู้อยู่ในทุ่งนารวมรอบหัวเมืองของเขานั้น มีผู้ชายในหัวเมืองต่างๆ ผู้ถูกระบุชื่อให้แจกจ่ายส่วนแบ่งแก่ผู้ชายทุกคนในพวกปุโรหิต และทุกคนในพวกคนเลวีผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้

20 เฮเซคียาห์ทรงกระทำดังนี้ทั่วทั้งยูดาห์ และพระองค์ทรง

(11) 1 พกษ 6:5-8 (12) 2 พศต 35:9; นหม 13:13 (13) 1 พศต 9:11; ยรม 20:1 (14) พบญ 23:23; 2 พศต 35:8 (15) ยชว 21:1-3, 9; 1 พศต 9:26; 2 พศต 29:12 (17) 1 พศต 23:24, 27 (19) ลนต 25:34; กตว 35:1-4 (20) 2 พกษ 20:3; 22:2

กระทำสิ่งที่ดีและชอบ และที่เป็นความจริงต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ 21 และงานทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงเริ่มกระทำในการปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเจ้า และตามพระราชบัญญัติและพระบัญญัติ เพื่อแสวงหาพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำด้วยเต็มพระทัย และทรงจำเริญขึ้น

เซนาเคอริบมาบูกฤกยูดาห์
(2 พกษ 18:13--19:37)

(อสย 36:1-22)

32 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้และการสถาปนาขึ้นนั้น เซนาเคอริบกษัตริย์อัสซีเรียยกมาบูกฤกยูดาห์ และตั้งค่ายล้อมหัวเมืองที่มีป้อมไว้ ทรงดำริที่จะยึดไว้

2 และเมื่อเฮเซคียาห์ทรงเห็นว่า เซนาเคอริบยกมาด้วยเจตนาจะต่อสู้กับเยรูซาเล็ม

3 พระองค์ทรงวางแผนการกับเจ้านายของพระองค์และทแกล้วทหารของพระองค์ ที่จะอดน้ำตามน้ำพุที่อยู่นอกเมืองเสีย และเขาทั้งหลายก็ทรงช่วยพระองค์

4 มีประชาชนเป็นอันมากรวบรวมกันเข้ามา และเขาทั้งหลายอดน้ำพุและปิดลำธารซึ่งไหล

ผ่านแผ่นดินเสีย พู่ว่า "ทำไมจะให้บรูรดากษัตริย์อัสซีเรียยกมาพบน้ำเป็นอันมากเล่า"

5 พระองค์ทรงประกอบกิจอย่างบึกบึน สร้างกำแพงที่ปรักหักพังนั้นทั่วไปใหม่ และสร้างหอคอยขึ้น และทรงสร้างกำแพงข้างนอกอีกชั้นหนึ่ง และพระองค์ทรงเสริมกำแพงป้อมมิลโลที่นครดาวิด ทรงสร้างหอกและโล่เป็นจำนวนมาก

6 และพระองค์ทรงตั้งผู้บังคับการต่อต้านไว้เหนือประชาชน และทรงรวบรวมเข้าไว้ด้วยกัน ณ ถนนวนที่ประตูนคร และตรัสอย่างหนุ่ใจเขาทั้งหลายว่า

7 "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรือทอดอ่อกษัตริย์อัสซีเรีย และต่อกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับเขานั้น เพราะมีผู้หนึ่งฝ่ายเราที่ใหญ่กว่าฝ่ายเขา

8 ฝ่ายเรามีแต่กำลังเนื้อหนัง แต่ฝ่ายเรามีพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงสถิตกับเราที่ ทรงช่วยเราและสู้รบฝ่ายเรา" ประชาชนก็วางใจในพระดำรัสของเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์

การขู่เข็ญอย่างหยิ่งยโส

ของเซนาเคอริบ

(2 พกษ 18:17-25)

9 ภายหลังเซนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย (ผู้ซึ่งกำลังล้อม

(21) 2 พศด 26:5; 32:30; สดต 1:3 (1) 2 พกษ 18:13-19:37; อสย 36:1-37:38

(4) 2 พกษ 20:20 (5) 2 ซมอ 5:9; 1 พกษ 9:15, 24 (6) 2 พศด 30:22; อสย 40:2

(7) พบทย 31:6; 2 พกษ 6:16 (8) อพย 14:13; 1 ซมอ 17:45 (9) ยชว 10:31

เมืองลาคีชอยู่ด้วยกำลังรบทั้ง
สินของพระองค์) ได้รับสั่งให้
ข้าราชการของพระองค์ไปยัง
กรุงเยรูซาเล็มถึงเฮเซคียาห์
กษัตริย์ของยูดาห์ และถึงประ-
ชาชนทั้งปวงของยูดาห์ที่อยู่ใน
เยรูซาเล็มว่า

10 "เซนาเคอริบกษัตริย์แห่ง
อัสซีเรียตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าทั้ง
หลายฟังอะไร เจ้าจึงยืนมั่นให้
ล้อมอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม

11 เฮเซคียาห์มิได้พาเจ้าให้หลง
เพื่อจะมอบให้เจ้าตายด้วยการ
อดอาหารและความกระหาย
หรือ ในเมื่อเขาบอกเจ้าว่า
"พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะ
ทรงช่วยเราให้พ้นจากมือของ
กษัตริย์แห่งอัสซีเรีย"

12 เฮเซคียาห์คนนี้แหละมิใช่
หรือที่ได้กำจัดปูชนียสถานสูง
และแท่นบูชาของพระองค์ และ
บัญชาแก่ยูดาห์กับเยรูซาเล็มว่า
"เจ้าจงนมัสการอยู่หน้าแท่น
บูชาแท่นเดียว และเจ้าจงเผา
เครื่องหอมบนแท่นนั้น"

13 เจ้าไม่รู้หรือว่า เราและ
บรรพบุรุษของเราได้กระทำอะ-
ไรแก่ชนชาติทั้งหลายแห่งประ-
เทศต่างๆ พระของบรรดาประ-
ชาชาติแห่งประเทศเหล่านั้น
สามารถที่จะช่วยประเทศของเขา
ให้พ้นจากมือของเราหรือ

14 ในพวกพระทั้งปวงแห่งประ-
ชาชาติเหล่านั้นที่บรรพบุรุษของ
เราได้ทำลายเสียอย่างสิ้นเชิง ยัง
มีพระองค์ใดเล่าที่สามารถช่วย
ประชาชนของตนให้พ้นจากมือ
ของเรา แล้วพระเจ้าของเจ้านะ
หรือจะสามารถช่วยเจ้าให้พ้น
จากมือของเรา

15 เพราะฉะนั้นบัดนี้อย่าให้เฮ-
เซคียาห์ล่อลวงเจ้า หรือพาเจ้า
ให้หลงในทำนองนี้ อย่าเชื่อเขา
เพราะไม่มีพระแห่งประชาชาติ
หรือราชอาณาจักรใดที่สามารถ
ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจาก
มือของเรา หรือจากมือบรรพ-
บุรุษของเรา พระเจ้าของเจ้าจะ
ช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเราได้
น้อยยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดเล่า"

16 และข้าราชการของพระองค์
ก็กล่าวที่บัลลังพระเยโฮวาห์พระ
เจ้า และเฮเซคียาห์ผู้รับใช้ของ
พระองค์มากยิ่งขึ้น

เซนาเคอริบหมิ่นประมาท

พระเจ้าของเฮเซคียาห์

(2 พกษ 19:9-13)

17 และพระองค์ทรงพระอักษร
หมิ่นประมาทพระเยโฮวาห์พระ
เจ้าของอิสราเอล และตรัสที่บั-
ลลังพระองค์ว่า "พระของบรรดา
ประชาชาติแห่งประเทศทั้งหลาย
มิได้ช่วยประชาชนของตนให้พ้น
จากมือของเราฉันใด พระเจ้า

(10) 2 พกษ 18:19 (11) 2 พกษ 18:30

(12) 2 พกษ 18:22; 2 พศต 31:1; 32:12 (13) 2 พกษ 18:33-35 (14) อสย 10:5-11

(15) 2 พกษ 18:29 (17) 2 พกษ 19:9, 12; ดนล 3:15; 1 คร 8:5-6

ของเฮเซคียาห์ก็จะไม่ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเราฉันทัน”

18 และเขาทั้งหลายก็ตะโกนความนี้ด้วยเสียงอันดังเป็นภาษาฮีบรูให้ชาวเยรูซาเล็มผู้อยู่บนกำแพงฟัง เพื่อให้เขาตกใจและหวาดหวั่นไหว จะได้ยึดเอาเมืองนั้น

19 เขาได้พูดถึงพระเจ้าแห่งเยรูซาเล็มอย่างกับที่เขาพูดถึงพระเจ้าแห่งชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นผลงานของมือมนุษย์

20 แล้วกษัตริย์เฮเซคียาห์และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายอาโมสได้อธิษฐานเพราะเรื่องนี้ และร้องทูลต่อสวรรค์

21 และพระเยโฮวาห์ทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ซึ่งได้ตัดทแกล้วทหารทั้งปวงและผู้บังคับกองและนายทหารในค่ายของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียออกเสีย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงเสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระองค์ด้วยความอับอายขายพระพิภักตร์ และเมื่อพระองค์เสด็จเข้าในนิเวศแห่งพระของพระองค์ คนเหล่านั้นที่ออกมาจากบันเอวของพระองค์เองได้ฆ่าพระองค์ด้วยดาบเสียที่นั่น

22 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรง

ช่วยเฮเซคียาห์และชาวเยรูซาเล็มให้พ้นจากพระหัตถ์ของเซนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจากมือของศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์ และพระองค์ทรงนำเขาทั้งหลายอยู่ทุกด้าน

23 และคนเป็นอันมากนำของถวายพระเยโฮวาห์มายังกรุงเยรูซาเล็ม และของกำนัลต่างๆมาถวายเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระองค์จึงทรงเป็นที่ยกย่องในสายตาของทั้งปวงตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เฮเซคียาห์ทรงประจวบ และทรงกลับฟื้นมาใหม่

(2 พกษ 20:1-11)

24 ครั้นนั้นเฮเซคียาห์ทรงประจวบ ทั่วทั้งแผ่นดินจะสิ้นพระชนม์ และพระองค์ทูลอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงตอบ และประทานหมายสำคัญอย่างหนึ่งให้แก่เฮเซคียาห์

25 แต่เฮเซคียาห์มิได้สนองพระคุณนั้น เพราะพระทัยของพระองค์ฝยองขึ้น เพราะฉะนั้นพระพิโรธจึงมาเหนือพระองค์ ยูดาห์และเยรูซาเล็ม

26 แต่เฮเซคียาห์ทรงอ่อนน้อม ถ่อมพระทัยที่กำเริบนั้นลง ทั้งพระองค์และชาวเยรูซาเล็ม พระพิโรธของพระเยโฮวาห์จึงมิได้มาเหนือเขาทั้งหลายในรัชกาล

(18) 2 พกษ 18:28; สดต 59:6 (19) 2 พกษ 19:18; สดต 96:5; 115:4-8

(20) 2 พกษ 16:20; 19:2, 4, 15 (21) 2 พกษ 19:35; สดต 44:7 (23) 2 ซมอ 8:10

(24) 2 พกษ 20:1-11; อสย 38:1 (25) 2 พศต 24:18 (26) 2 พกษ 20:19; ยรม 26:18

เฮเซเคียห์

27 เฮเซเคียห์ทรงมีราชทรัพย์ และเกียรติใหญ่ยิ่ง และพระองค์ ทรงสร้างคลังไว้สำหรับพระองค์ เพื่อเก็บเงิน ทองคำ และเพชร พลอยต่างๆ เครื่องเทศ โล่ และ สำหรับทรัพย์สินที่มีค่าทุกชนิด

28 ทั้งฉางสำหรับข้าว น้ำมัน และน้ำมันที่ผลิตมา และโรง เก็บสัตว์เลี้ยงทุกชนิดและคอก แกะ

29 พระองค์ทรงจัดหัวเมืองเพื่อ พระองค์ด้วย ทั้งฝูงแพะแกะ และฝูงวัวเป็นอันมาก เพราะ พระเจ้าทรงประทานทรัพย์สิน ให้พระองค์มากยิ่งขึ้น

30 เฮเซเคียห์องค์นี้เองทรงปิด ทางน้ำออกตอนบนของน้ำพุกิ- โยเนสเสีย แล้วนำไปให้ไหลลงไป ทางทิศตะวันตกของนครดาวิด และเฮเซเคียห์ทรงจำเริญใน พระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์

31 อย่างไรก็ตามในเรื่องทูตที่ เจ้านายเมืองบาบิโลนใช้ให้มา ถูมถึงการมหัศจรรย์ซึ่งได้เกิด ขึ้นในแผ่นดิน พระเจ้าก็ทรง ปลื้มพระองค์ตามอำเภอใจ เพื่อจะทดลองพระองค์ และ เพื่อจะทราบพระดำริทั้งสิ้นใน พระทัยของพระองค์

32 ฝ่ายพระราชกิจนอกนั้นของ เฮเซเคียห์ และความดีของพระ

องค์ ดูเถิด มีบันทึกไว้ในนิมิต ของอิสยาห์ผู้พยากรณ์บุตรชาย อามอส และในหนังสือของ กษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล

การสิ้นพระชนม์ของ

เฮเซเคียห์

(2 พกษ 20:20-21)

33 และเฮเซเคียห์ล่องลับไป อยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในอุโมงค์ สำคัญที่สุดของโอรสของดาวิด และบรรดาคนยูดาห์และชาวเย- รูซาเล็มทั้งปวงได้ถวายเกียรติ เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ และ มนัสเสห์โอรสของพระองค์ได้ ครอบครองแทนพระองค์

มนัสเสห์ผู้ชั่วร้าย

ครอบครองเหนือยูดาห์

(2 พกษ 21:2-9)

33 เมื่อมนัสเสห์เริ่มครอบ ครองมีพระชนมายุสิบ สองพรรษา และพระองค์ทรง ครอบครองในเยรูซาเล็มห้าสิบ ห้าปี

2 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่ว ร้ายในสายพระเนตรของพระ เยโฮวาท ตามการกระทำที่นำ สะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาททรงขับไล่ไปเสีย ให้พ้นหน้าประชาชนอิสราเอล

3 เพราะพระองค์ทรงสร้างปุช- นียสถานสูงชันใหม่ ซึ่งเฮเซคี-

(29) 1 พศต 29:12 (30) 2 พกษ 20:20; 2 พศต 31:21; อสย 22:9-11

(31) พบญ 8:2; 2 พกษ 20:12 (32) 2 พกษ 18-20 (33) 1 พกษ 1:21; 2 พกษ 20:21

(1) 1 พกษ 24:3-4; 2 พกษ 21:1-9 (2) พบญ 18:9-12 (3) พบญ 16:21; 17:3

ยาห์พระราชบิดาของพระองค์ ได้ทรงฟังลงนั้น และทรงสร้างแท่นบูชาแด่พระบาอัล และทรงทำบรรดาเสารูปเคารพ และมีสการบริวารทั้งสิ้นของฟ้าสวรรค์ และปรนนิบัติพระเหล่านั้น

4 และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระเยโฮวาห์ตรัสว่า "นามของเราจะอยู่ในเยรูซาเล็มเป็นนิตย์"

5 และพระองค์ได้ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับบรรดาบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ในลานทั้งสองแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

6 และพระองค์ได้ทรงถวายโอรสของพระองค์ให้ลุยไฟในหุบเขาบุตรชายของอินโนม ถือฤกษ์ยาม ใช้เวทมนตร์ ใช้ไสยศาสตร์ ติดต่อกับคนทรงและพอมดมอผี พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายเป็นอันมากในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ซึ่งเป็นกรียายุให้ พระองค์ทรงกริวโกรธ

7 และรูปเคารพสลัก ซึ่งคือรูปเคารพที่ พระองค์ ทรงสร้างนั้น พระองค์ทรงตั้งไว้ในพระนิเวศของพระเจ้าซึ่งพระเจ้าตรัสกับดาวิดและซาโลมอนโอรสของดาวิดว่า "ในนิเวศนี้และในเยรู-

ซาเล็ม ซึ่งเราได้เลือกออกจากตระกูลทั้งสิ้นของอิสราเอล เราจะบรรจุนามของเราไว้เป็นนิตย์ 8 และเราจะไม่ให้เท้าของอิสราเอลพเนจรออกไปจากแผ่นดินซึ่งเราได้กำหนดให้บรรพบุรุษของเจ้าอีกเลย ถ้าเขาเพียงแต่จะระมัดระวังกระทำทุกอย่างซึ่งเราได้บัญชาเขาไว้ คือราชบัญญัติ กฎเกณฑ์ และกฎทั้งสิ้นซึ่งได้ให้ไว้โดยทางโมเสส"

9 มนัสเสห์ทรงชักจูงยูดาห์และชาวเยรูซาเล็มให้หลง เขาจึงได้กระทำความชั่วร้ายยิ่งกว่าบรรดาประชาชาติ ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำลายให้พินาศไป ประชาชนอิสราเอลนั้น

10 พระเยโฮวาห์ตรัสกับมนัสเสห์และประชาชนของพระองค์ แต่เขาทั้งหลายไม่ฟัง

มนัสเสห์เป็นเชลย

แล้วกลับคืนมา

11 เพราะฉะนั้น พระเยโฮวาห์ทรงให้ผู้บังคับกองทหารของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียมาต่อสู้อาซัทธาลาย ได้จับมนัสเสห์ท่ามกลางพงหนามและจองจำด้วยตรวนและนำพระองค์มายังบาบิโลน

12 และเมื่อพระองค์ทรงทุกข์ยาก พระองค์ทรงวิงวอนขอพระกรุณาต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้า

(4) พบญ 12:11; 1 พกษ 8:29; 9:3; 2 พศด 6:6; 7:16 (5) 2 พศด 4:9

(6) ลนต 18:21; 19:31; 20:27 (7) 2 พกษ 21:7; 2 พศด 25:14; สดต 132:14

(8) 2 ซมอ 7:10 (11) พบญ 28:36; 2 พศด 36:6 (12) 2 พศด 7:14; 32:26; 1 ปต 5:6

ของพระองค์ และถ่อมพระทัยลงอย่างมากต่อพระพิภคร์พระเจ้าของบรรพบุรุษของพระองค์

13 พระองค์ทรงอธิษฐานต่อพระเจ้า และพระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของพระองค์ และทรงฟังคำอ้อนวอนของพระองค์ และนำพระองค์กลับมายังกรุงเยรูซาเล็มในราชอาณาจักรของพระองค์อีก แล้วมนัสเสห์ทรงทราบว่าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า

14 ภายหลังพระองค์ทรงสร้างกำแพงชั้นนอกให้นครดาวิดทางตะวันตกของกิโฮนในหุบเขาไปจนถึงทางเข้าประตูปลา แล้ววางรอบตำบลโอเฟล และก่อขึ้นให้สูงมาก และพระองค์ทรงตั้งผู้บังคับบัญชากองทัพให้อยู่ในหัวเมืองมีป้อมในยูดาห์ทั้งสิ้น

15 และพระองค์ทรงเอาพระต่างตัวและรูปเคารพไปเสียจากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และแทนบูชาทั้งสิ้นซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้บนภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงทิ้งออกไปนอกเมือง

16 และพระองค์ทรงซ่อมแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ และทรงถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นเครื่องสันติบูชาและเครื่องโมทนาพระคุณบนแท่นนั้น และพระองค์

ทรงบัญชาให้ยูดาห์ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

17 ถึงกระนั้นก็ดีประชาชนก็ยังถวายสัตวบูชาที่ปูชนียสถานสูง แต่ถวายต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาเท่านั้น

18 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์ และคำอธิษฐานของพระองค์ต่อพระเจ้า และถ้อยคำของผู้ทำนาย ผู้ทูลพระองค์ในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล

19 และคำอธิษฐานของพระองค์ และเรื่องที่พระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของพระองค์ บาปทั้งสิ้นของพระองค์ และการละเมิดของพระองค์ทั้งสิ้น และสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูง และตั้งบรรดาเสา รูปเคารพและรูปเคารพสลัก ก่อนที่พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงนั้น ดูเถิด เขบันทึกไว้ในหนังสือประวัติที่ผู้ทำนายแต่ง

20 มนัสเสห์จึงทรงลวงกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในพระราชวังของพระองค์ และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

(13) 1 พกษ 20:13; 1 พศต 5:20; อสร 8:23; สดต 9:16 (14) 1 พกษ 1:33

(15) 2 พศต 33:3, 5, 7 (16) ลนต 7:12 (17) 2 พศต 32:12

(18) 1 ซมอ 9:9 (20) 1 พกษ 1:21; 2 พกษ 21:18

อาโมนครอบครอง

เหนือยูดาห์

21 เมื่ออาโมนเริ่มครอบครอง มีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสองปี

22 พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์ราชบิดาของพระองค์ทรงกระทำนั้น อาโมนถวายสัตวบูชาแก่รูปเคารพสลักทั้งสิ้น ซึ่งมนัสเสห์ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงสร้างขึ้นและทรงปรนนิบัติรูปเคารพนั้น

23 และพระองค์มิได้ถ่อมพระองค์ลงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ อย่างมนัสเสห์ราชบิดาของพระองค์ได้ถ่อมพระองค์ลงนั้น แต่อาโมนองค์นี้ได้ละเมียดยิ่งๆ ขึ้น

การสิ้นพระชนม์ ของอาโมน

24 แล้วข้าราชการของพระองค์ก็ร่วมกันคิดกบฏต่อพระองค์ และได้ฆ่าพระองค์เสียในพระราชวังของพระองค์

25 แต่ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ประหารบรรดาคนเหล่านั้นที่คิดกบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่งแผ่นดินได้แต่งตั้งให้โยสิยาห์โอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

โยสิยาห์ครอบครอง

เหนือยูดาห์

34 เมื่อโยสิยาห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุแปดพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามสิบเอ็ดปี

2 พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และดำเนินในมรรคาของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และพระองค์มิได้ทรงเอนเอียงไปทางขวามือหรือทางซ้าย 3 เพราะในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์ เมื่อพระองค์ยังทรงพระเยาว์อยู่ พระองค์ทรงเริ่มแสวงหาพระเจ้าของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และในปีที่สิบสองพระองค์ทรงเริ่มกวาดล้างยูดาห์และเยรูซาเล็มด้วยการกำจัดปูชนียสถานสูงทั้งบรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพแกะสลักและรูปเคารพหล่อ

4 และเขาพังแท่นบูชาพระบาอัลลงต่อพระพักตร์ของพระองค์ และพระองค์ทรงโค่นบรรดา รูปเคารพซึ่งตั้งอยู่บนนั้นลง และพระองค์ทรงทุบบรรดาเสา รูปเคารพและรูปเคารพแกะสลักกับรูปเคารพหล่อเป็นชิ้นๆ และทรงกระทำให้เป็นผงโรยบน

(21) 2 พกษ 21:19-24; 1 พศต 3:14 (23) 2 พศต 33:12, 19

(24) 2 พกษ 21:23-24; 2 พศต 24:25; 25:27 (1) 2 พกษ 22:1-2; ยรม 1:2; 2:1

(3) 1 พกษ 13:2; 2 พศต 15:2; 33:17-19 (4) ลนต 26:30; 2 พกษ 23:4, 6

หลุมศพของบรรดาคนที่ ถวาย
สัตวบูชาแก่พระเหล่านั้น

5 และพระองค์ทรงเผากรวดก
ของปุโรหิตบนแท่นพระเหล่าน
นั้น และทรงกวาดยูดาห์และเย-
รูซาเล็ม

6 และพระองค์ทรงกระทำเช่น
กันในทุกหัวเมืองของมนัสเสห์
เอฟราอิมและสิเมโอน และไป
ถึงนัฟทาลี ในที่ปรักหักพังซึ่ง
อยู่โดยรอบ

7 เมื่อพระองค์ทรงทำลายแท่น
บูชาและบรรดาเสารูปเคารพ
และทรงทุบรูปเคารพสลักให้
เป็นผง และทรงโค่นบรรดารูป
เคารพทั้งสิ้นลงทั่วแผ่นดินอิส-
ราเอลแล้ว พระองค์เสด็จกลับ
เยรูซาเล็ม

การซ่อมแซม

พระวิหาร

(2 พกษ 22:3-7)

8 ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลของ
พระองค์ เมื่อพระองค์ทรงกวาด
ล้างแผ่นดินและพระนิเวศแล้ว
พระองค์ทรงใช้ซาฟานบุตรชาย
อาซาลียาห์ และมาอาเสอาห์ผู้
ว่าราชการนคร และโยอาห์บุตร
ชายโยอาฮาสเจ้ากรมสารบรรณ
ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์
9 เมื่อเขาทั้งหลายมาหาฮิลคี-
ยาห์มหาปุโรหิตแล้ว เขาได้มอบ

เงินซึ่งคนทั้งหลายนำมายังพระ
นิเวศของพระเจ้า ซึ่งคนเลวีผู้
เฝ้าธรรมเนียมประตูได้เก็บจากมนัส-
เสห์และเอฟราอิม และจาก
บรรดาคนที่เหลือของอิสราเอล
และจากยูดาห์กับเบนยามินทั้ง
สิ้น แล้วพวกเขากลับไปยังเยรู-
ซาเล็ม

10 เขาทั้งหลายมอบให้แก่คน
ทำงานผู้ดูแลพระนิเวศของพระ
เยโฮวาห์ และมอบให้แก่คนทำ
งานผู้ทำงานอยู่ในพระนิเวศของ
พระเยโฮวาห์ เพื่อการซ่อมแซม
พระนิเวศให้มั่นคง

11 เขาทั้งหลายมอบให้แก่ช่าง
ไม้และช่างก่อสร้างเพื่อจะซื้อ
หินสลักและไม้กระดาน เพื่อ
ประกับและเป็นคานสำหรับอา-
คาร ซึ่งกษัตริย์แห่งยูดาห์ได้
ปล่อยให้ทรุดโทรมพังทลายไป

12 และคนทั้งหลายก็ทำงาน
อย่างสัตย์ซื่อ ผู้คุมงานมียาหัท
และโอบาดีห์คนเลวีลูกหลาน
ของเมรารี และเศคาริยาห์กับ
เมซูลลัมลูกหลานของคนโคสัท
เป็นผู้ดูแล คนเลวีทุกคนที่เข้า-
นาญเครื่องดนตรี

13 เป็นผู้ดูแลคนทาบหาม และ
บรรดาคนที่ทำงานปรนนิบัติทุก
อย่าง คนเลวีบางคนเป็นอา-
ลักษณ์ เป็นเจ้าหน้าที่และเป็น
นายประตู

(5) 1 พกษ 13:2; 2 พกษ 23:20 (7) พบญ 9:21

(8) 2 พกษ 22:3-20; 25:22; 2 พศต 18:15)

(9) 2 พกษ 12:4; 2 พศต 30:6 (13) 1 พศต 23:4-5; 2 พศต 8:10

**ฮิลคียาห์ได้พบ
พระราชบัญญัติของโมเสส**

(2 พกษ 22:8)

14 ขณะที่เขาทั้งหลายนำเงินที่ได้ถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ออกมา ฮิลคียาห์ปุโรหิตได้พบหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ซึ่งทรงประทานทางโมเสส

15 และฮิลคียาห์พูดกับซาฟานราชเลขาว่า "ข้าพเจ้าได้พบหนังสือพระราชบัญญัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์" และฮิลคียาห์ก็มอบหนังสือนั้นให้ซาฟาน

16 และซาฟานได้นำหนังสือไปถวายกษัตริย์ และต่อไปก็ทูลรายงานกษัตริย์ว่า "สิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงมอบหมายแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ให้กระทำนั้น เขากำลังกระทำอยู่แล้ว"

17 เขารวบรวมเงินซึ่งพบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และได้มอบไว้ในมือของผู้ดูแลและคนงาน

**การอ่านพระราชบัญญัติ
ได้นำการกลับใจยิ่งใหญ่มา**

(2 พกษ 22:9-13)

18 แล้วซาฟานราชเลขาทูลกษัตริย์ว่า "ฮิลคียาห์ปุโรหิตได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์ม้วนหนึ่ง" แล้วซาฟานก็อ่านถวาย

ต่อพระพักตร์กษัตริย์

19 และอยู่มาเมื่อกษัตริย์ทรงสดับถ้อยคำของพระราชบัญญัตินั้น พระองค์ทรงฉีกฉลองพระองค์

20 และกษัตริย์ทรงบัญชาแก่ฮิลคียาห์ อาหิคัมบุตรชายซาฟาน อับโดนบุตรชายมีคาห์ ซาฟานราชเลขา และอาสาياهوผู้รับใช้ของกษัตริย์ ตรัสว่า

21 "จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ให้แก่เรา และให้แก่บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในอิสราเอลและในยูดาห์เกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือซึ่งได้พบนั้น เพราะว่าพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งเทลงเหนือเรานั้นใหญ่ยิ่งนัก เพราะว่าบรรพบุรุษของเราไม่ได้รับการพระวณะของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ทุกประการ"

คำพยากรณ์ของนางฮูดดาห์

(2 พกษ 22:14-20)

22 ฮิลคียาห์และคนเหล่านั้นซึ่งกษัตริย์ทรงใช้ไปจึงไปยังฮูดดาห์หญิงผู้พยากรณ์ภรรยาของซัลลูม บุตรชายทิกวาท บุตรชายที่สราห์ผู้ดูแลฉลองพระองค์ (นางอยู่ในเยรูซาเล็มที่แขวงสอง) และพูดกับนางถึงเรื่องนั้น 23 และนางพูดกับเขาว่า "พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

(14) 2 พกษ 22:8

(15) พบญ 31:24, 26 (20) ยรม 26:24

(21) 2 พกษ 17:15-19 (22) 2 พกษ 22:14

ตรัสตั้งนี้ว่า จงบอกชายผู้ซึ่งใช้
พวกเจ้าให้มาหาเราว่า

24 `พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดู
เถิด เราจะนำเหตุชั่วร้ายมา
เหนือสถานที่นี้ และเหนือชาว
เมืองนี้ คือคำสาปทั้งสิ้นที่บัน-
ทีกไว้ในหนังสือซึ่งได้อ่านถวาย
ต่อพระพักตร์กษัตริย์แห่งยูดาห์
นั้น

25 เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอด
ทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอม
ถวายพระอื่น เพื่อเขาจะกระทำ
ให้เราโกรธด้วยการงานทั้งสิ้น
แห่งมือของเขา เพราะฉะนั้น
ความพิโรธของเราจะเทลงเหนือ
สถานที่นี้และจะดับไม่ได้

26 แต่กษัตริย์ของยูดาห์ผู้ใช้เจ้า
ให้มาทูลพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจง
ทูลท่านตั้งนี้ว่า `พระเยโฮวาห์
พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสตั้งนี้
ว่า เรื่องถ้อยคำซึ่งเจ้าได้ยินนั้น

27 เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยน
และเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระ
พักตร์พระเจ้า เมื่อเจ้าได้ยิน
ถ้อยคำที่ปรักปรำสถานที่นี้ และ
ชาวเมืองนี้ เจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อ
หน้าเรา และเจ้าได้ฉีกเสื้อผ้า
ของเจ้าและร้องไห้ต่อหน้าเรา
พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้ฟัง
เจ้าด้วย

28 ดูเถิด เราจะรวบเจ้าไปอยู่
กับบรรพบุรุษของเจ้า และเขาจะ

รวบเจ้าไปสู่ที่ฝังศพอย่างสันติ
และตาของเจ้าจะไม่เห็นบรรดา
เหตุชั่วร้ายซึ่งเราจะนำมาเหนือ
สถานที่นี้และชาวเมืองนี้” และ
เขาทั้งหลายนำพระวาระกลับมา
ยังกษัตริย์

การอ่านพระราชบัญญัติ ให้ประชาชนทั้งปวงฟัง

(2 พกษ 23:1-2)

29 แล้วกษัตริย์รับสั่งให้รวบรวม
บรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์และเย-
รูชาเล็ม

30 และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยัง
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์
พร้อมกับคนทั้งปวงของยูดาห์
และชาวเยรูชาเล็มกับบุปโรหิต
และคนเลวี คนทั้งปวงทั้ง
ใหญ่และเล็ก และพระองค์ทรง
อ่านถ้อยคำทั้งสิ้นในหนังสือ
พันธสัญญาซึ่งได้พบในพระนิ-
เวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง

กษัตริย์และประชาชน ทำพันธสัญญากับพระเจ้า

(2 พกษ 23:3)

31 และกษัตริย์ประทับยืนอยู่ใน
พระที่ของพระองค์ และกระทำ
พันธสัญญาต่อพระพักตร์พระ
เยโฮวาห์ ที่จะทรงดำเนินตาม
พระเยโฮวาห์ และรักษาพระ
บัญญัติ พระโอวาทและกฎ
เกณฑ์ของพระองค์ด้วยสุดพระ
จิตสุดพระทัย ที่จะทรงประกอบ

(24) พบญ 28:15-68; 2 พศด 36:14-20

(27) 2 พกษ 22:19; 2 พศด 12:7; 30:6; 33:12-13 (29) 2 พกษ 23:1-3

(30) นทม 8:1-3 (31) 2 พกษ 11:14; 23:3; 2 พศด 6:13; 23:16; 29:10; 30:16

กิจตามถ้อยคำของพันธสัญญา
ซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือม้วนนี้
32 แล้วพระองค์ทรงรับสั่งบรร-
ดาผู้ที่อยู่ในเยรูซาเล็มและใน
เบนยามินให้เข้าส่วนในพันธ-
สัญญานั้น และชาวเยรูซาเล็มก็
กระทำตามพันธสัญญาของพระ
เจ้า พระเจ้าของบรรพบุรุษของ
เขาทั้งหลาย

33 และโยสิยาห์ได้เอาสิ่งที่นำ
สะอิดสะเอียนทั้งปวงออกไปเสีย
จากดินแดนทั้งสิ้นซึ่งเป็นของ
ประชาชนอิสราเอล และทรง
กระทำให้บรรดาผู้ที่อยู่ในอิส-
ราเอลปรณินบัติ พระเยโฮวาห์
พระเจ้าของเขาทั้งหลาย เขาทั้ง
หลายก็ได้พราดไปจากการติด
ตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของ
บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย
ตลอดรัชสมัยของพระองค์

การถือเทศกาลปีสกา

(2 พกษ 23:21-23)

35 ยิ่งกว่านั้นโยสิยาห์ทรง
ถือเทศกาลปีสกาถวาย
แด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซา-
เล็ม เขาม่าแกะปีสกาในวันที่สิบ
สี่ของเดือนต้น

2 พระองค์ทรงแต่งตั้งปุโรหิตให้
ประจำหน้าที่ และทรงสนับสนุน
เขาในการปรณินบัติของพระนิ-
เวศแห่งพระเยโฮวาห์

3 และพระองค์ตรัสกับคนเลวี ผู้

บริสสุทธิเฉพาะพระเยโฮวาห์ ผู้
สอนอิสราเอลทั้งปวงว่า "จงวาง
ที่บริสสุทธิไว้ในพระนิเวศ ซึ่ง
ชาโลมอน โอรสของดาวิด
กษัตริย์ของอิสราเอลทรงสร้าง
ไว้ เจ้าทั้งหลายไม่ต้องใส่บา
หามไปอีก บัดนี้จงปรณินบัติ
พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า
และอิสราเอลประชาชนของพระ
องค์

4 จงเตรียมตัวของเจ้าตามเรื่อน
บรรพบุรุษของเจ้าเป็นกอง ๆ
ตามบันทึกพระราชดำรัสชี้แจง
ของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล
และตามบันทึกพระราชดำรัสชี้
แจงของชาโลมอนโอรสของพระ
องค์

5 และยืนประจำอยู่ในสถานบริ-
สุทธิ ตามพวกต่างๆตามครอบครัว
ของบรรพบุรุษที่เป็นพี่น้อง
ของท่าน ผู้เป็นประชาชน และ
ตามส่วนแบ่งของแต่ละครอบครัว
ของคนเลวี

6 และฆ่าแกะปีสกาและชำระตน
ให้บริสุทธิ์ และเตรียมไว้ให้พี่
น้องของเจ้า เพื่อให้เขากระทำ
ตามพระวามะของพระเยโฮวาห์
ทางโมเสสนั้น"

7 แล้วโยสิยาห์ได้ทรงบริจาดแก่
ประชาชนเป็นเครื่องปีสกาบูชา
สำหรับคนทั้งปวงที่อยู่ที่นั่น
เป็นลูกแกะและลูกแพะจากฝูง

(33) 1 พกษ 11:5; 2 พศด 33:2 (1) อพย 12:6; กตว 9:3 (2) 2 พศด 23:18; 29:5-15
(3) อพย 40:21; พบทญ 33:10 (4) 1 พศด 9:10-13; 23-26; 8:14
(5) สดต 134:1 (6) 2 พศด 29:5, 15 (7) 2 พศด 30:24; 31:3

แพะแกะจำนวนสามหมื่นตัว และวัวผู้สามพันตัว สัตว์เหล่านี้ ได้มาจากทรัพย์สินของกษัตริย์ 8 และเจ้านายของพระองค์บริจาควด้วยความเต็มใจแก่ประชาชน แก่ปุโรหิต และแก่คนเลวี อิลคียาห์ เศคาริยาห์และเยฮีเอล เจ้านายที่ชั้นหัวหน้าของพระนิเวศแห่งพระเจ้า ได้มอบลูกแกะและลูกแพะสองพันหก ร้อยตัวกับวัวผู้สามร้อยตัวแก่ปุโรหิตเป็นเครื่องปัสกาบูชา 9 กับโคโคนานิยาห์ และเซโมอาห์ กับเนธันเอล พวกน้องชายของเขา และสาซาบิยาห์ และเยฮีเอล กับโยซาบาด หัวหน้าของคนเลวี ได้ให้ลูกแกะและลูกแพะห้าพันตัวกับวัวผู้ห้าร้อยตัวแก่คนเลวี เป็นเครื่องปัสกาบูชา 10 เมื่อเตรียมการเรียบร้อยแล้ว บรรดาปุโรหิตก็ยืนประจำที่ของตน และคนเลวีก็อยู่ตามกองของตน ตามพระบัญชาของกษัตริย์ 11 แล้วเขาก็ฆ่าแกะปัสกา แล้วปุโรหิตก็เอาเลือดซึ่งรับมาจากมือเขาประพรม ส่วนคนเลวีถลกหนังสัตว์นั้น 12 แล้วเขาก็แยกส่วนที่เป็นเครื่องเผาบูชาไว้ต่างหากเพื่อแจกจ่ายได้ตามพวกต่างๆ ผู้เป็นประชาชนที่แบ่งเป็นแต่ละ

ครอบครัว ให้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ดังที่บันทึกไว้ในหนังสือของโมเสส และเขากระทำกับวัวผู้ทำนองเดียวกัน

13 และเขาก็ปิ้งแกะปัสกาด้วยไฟตามกฎ และเขาทั้งหลายต้มเครื่องบูชาบริสุทธิ์อื่น ๆ ในหม้อ ในหม้อขนาดใหญ่ และในกระทะ และนำไปให้ประชาชนทั้งปวงโดยเร็ว

14 ภายหลังเขาทั้งหลายจึงเตรียมสำหรับตนเองและสำหรับปุโรหิต เพราะว่าปุโรหิตลูกหลานของอาโรนติดธุระในการถวายเครื่องเผาบูชาและส่วนไขมันจนกลางคืน คนเลวีจึงเตรียมเพื่อตนเองและเพื่อปุโรหิตลูกหลานของอาโรน

15 บรรดานักร้องซึ่งเป็นลูกหลานของอาสาฟอยู่ประจำที่ของตน ตามบัญชาของดาวิดอาสาฟ และเฮมาน กับเยดูธุนผู้ทำนายนของกษัตริย์ และคนเฝ้าประตูก็อยู่ประจำทุกประตู เขาไม่จำเป็นละงานหน้าที่ของเขา เพราะคนเลวีพี่น้องของเขาได้เตรียมไว้ให้เขา

16 เขาจึงเตรียมการปรนนิบัติทั้งสิ้นแด่พระเยโฮวาห์ในวันเดี่ยวนั้นเอง เพื่อจะถือเทศกาลปัสกา และถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์

(8) กตว 7:2 (9) 2 พศต 31:12 (10) 2 พศต 5:12; 7:6, 8, 14-15; 13:10; 29:25

(11) อพย 12:22; 2 พศต 29:22, 34 (12) ลนต 3:3; อสร 6:18

(13) อพย 12:8-9 (15) 1 พศต 9:17-18; 25:1-6; 26:14

ตามพระบัญชาของกษัตริย์โย-
ลียาห์

17 และประชาชนอิสราเอลผู้อยู่
ที่นั่นได้ถือเทศกาลปีสกาเวลา
นั้น และเทศกาลกินขนมปังไร้
เชื้อเจ็ดวัน

18 ตั้งแต่สมัยของซามูเอลผู้
พยากรณ์ ไม่มีเทศกาลปีสกา
เหมือนอย่างนี้ได้ถือกันมาใน
อิสราเอล ไม่มีกษัตริย์แห่งอิส-
ราเอลสักองค์หนึ่งถือเทศกาล
ปีสกาอย่างที่ยอลียาห์ได้ทรงถือ
นี้ และบรรดาปุโรหิตกับคนเลวี
และยูดาห์กับอิสราเอลทั้งปวง
ซึ่งอยู่พร้อมกัน ทั้งชาวเยรูซา-
เล็ม

19 เขาถือเทศกาลปีสกาในปีที่
สิบแปดแห่งรัชกาลโยลียาห์

การสิ้นพระชนม์ของโยลียาห์

(2 พกษ 23:28-30)

20 หลังจากสิ่งทั้งปวงเหล่านี้
เมื่อโยลียาห์ได้เตรียมพระวิหาร
ไว้ เนโคกษัตริย์แห่งอียิปต์ได้
เสด็จขึ้นไปสู้รบที่ คารคามีชที่
แม่น้ำยูเฟรติส และโยลียาห์
เสด็จออกไปสู้รบกับพระองค์

21 แต่พระองค์รับสั่งให้ทูตไป
ทูลโยลียาห์ว่า "กษัตริย์แห่งยู-
ดาห์เอ๋ย เรามีเรื่องอะไรเกี่ยว
ข้องกับท่าน วันนี้เรามีไม้ตอ
สู้ท่านแต่ต่อสู้กับวงศัวานซึ่งเรา
ทำสงครามด้วย เพราะพระเจ้า

ทรงบัญชาเราให้เร่งรีบ ขอยับยั้ง
การขัดขวางพระเจ้าผู้ทรงสถิต
กับเรา เกรงว่าพระองค์จะทรง
ทำลายท่านเสีย"

22 ถึงกระนั้นกษัตริย์โยลียาห์มิได้
หันพระพักตร์ไปจากพระองค์
แต่ทรงปลอมพระองค์ เพื่อจะ
สู้รบกับพระองค์ มิได้ฟังพระ
ดำรัสของเนโคที่ ออกจากพระ
โอษฐ์ของพระเจ้า แต่เข้ารบ ณ
ที่หุบเขาเมกิดโด

23 และนักธนูได้ยิงกษัตริย์โย-
ลียาห์ และกษัตริย์ตรัสกับข้า
ราชการของพระองค์ว่า "จงพา
เราไปเสียเถอะ เพราะเราถูก
บาดเจ็บสาหัสแล้ว"

24 ข้าราชการของพระองค์จึงนำ
พระองค์ออกจากกรรบ และให้
พระองค์ประทับในกรรบคันที่
สองของพระองค์ และนำพระ
องค์มาเยรูซาเล็มและพระองค์ก็
สิ้นพระชนม์ และเขาฝังไว้ใน
อุโมงค์แห่งบรรพบุรุษของพระ
องค์ ยูดาห์และเยรูซาเล็มทั้ง
ปวงได้ไว้ทุกข์ให้โยลียาห์

25 เยเรมีย์กล่าวคำคร่ำครวญ
ถวายโยลียาห์ด้วย และบรรดา
นักร้องชายและนักร้องหญิงทั้ง
ปวงกล่าวถึงโยลียาห์ในคำคร่ำ
ครวญของเขาจนทุกวันนี้ เขาทั้ง
หลายกระทำเรื่องนี้ให้เป็นกฎใน
อิสราเอล ตูเถิต มีบันทึกไว้ใน

(17) อพย 12:15; 13:6; 2 พศต 30:21 (18) 2 พกษ 23:22-23

(20) 2 พกษ 23:29; อสย 10:9; ยรม 25:11-14; 46:1-12 (22) 2 พศต 18:29

(24) 1 พกษ 14:18; 2 พกษ 23:30; ศคย 12:11 (25) ยรม 22:10-11, 20; มธ 9:23

หนังสือคร่ำครวญ

26 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของโยสิยาห์ และความดีของพระองค์ ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์

27 และพระราชกิจของพระองค์ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์

เยโฮอาหาสครอบครอง
แต่ถูกถอดออกจากราชสมบัติ
(2 พกษ 23:30-33)

36 ประชาชนแห่งแผ่นดินได้ตั้งเยโฮอาหาสโอรสของโยสิยาห์ และให้พระองค์เป็นกษัตริย์แทนราชบิดาของพระองค์ในเยรูซาเล็ม

2 เมื่อเยโฮอาหาสเริ่มครอบครองมีพระชนมายุสี่สิบสามพรรษาและพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามเดือน

3 แล้วกษัตริย์แห่งอียิปต์ทรงถอดพระองค์ในเยรูซาเล็ม และกำหนดให้แผ่นดินนั้นถวายบรรณาการเป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ และทองคำหนึ่งตะลันต์

4 และกษัตริย์แห่งอียิปต์ตั้งให้เอลียาคิมพระอนุชาของพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม และทรงเปลี่ยนพระนามของพระองค์ใหม่ว่า เยโฮยาคิม แต่เนโคทรงจับเยโฮอา-

หาสพระเชษฐานำไปยังอียิปต์

5 เมื่อเยโฮยาคิมเริ่มครองราชย์นั้นทรงมีพระชนมายุสี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์

6 เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และจงจำพระองค์ด้วยตรวนเพื่อพาพระองค์ไปยังบาบิโลน

7 เนบูคัดเนสซาร์ทรงนำเครื่องใช้ส่วนหนึ่งของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไปยังบาบิโลน และทรงเก็บไว้ในวิหารของพระองค์ในบาบิโลน

เยโฮยาคิมได้ครอบครอง
เป็นเวลาสามเดือน

(2 พกษ 24:6-10)

8 ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮยาคิม และการอันน่าสะอิดสะเอียนซึ่งพระองค์ทรงกระทำและเหตุการณ์อื่นๆซึ่งเกี่ยวกับพระองค์ ดูเถิด สิ่งเหล่านี้ก็ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์ และเยโฮยาคิมโอรสของพระองค์ได้ครองราชย์แทนพระองค์

9 เมื่อเยโฮยาคิมเริ่มครองราชย์นั้นทรงมีพระชนมายุสิบแปด

(1) 2 พกษ 23:30-34 (5) 2 พกษ 23:36-37; 1 พศต 3:15; ยรม 22:13-19; 26:1

(6) พบทญ 29:22-29; 2 พกษ 24:1; 2 พศต 33:11; ยรม 36:30

(7) 2 พกษ 24:13; ดนล 1:1-2 (9) 2 พกษ 24:8-17

พรรษา และพระองค์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็มสามเดือนกับสิบวัน พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

10 พอถึงสิ้นปีแล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงใช้ให้นำพระองค์มายังบาบิโลน พร้อมกับเครื่องใช้ประเสริฐแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และตั้งให้เศเดคียาห์บิดาของพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม

เศเดคียาห์ครอบครอง

เหนือยูดาห์

(2 พกษ 24:17-18)

11 เมื่อเศเดคียาห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบเอ็ด พรรษาและพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี

12 พระองค์ทรงกระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ พระองค์มิได้ถ่อมพระองค์ลงต่อหน้าเยเรมีย์ผู้พยากรณ์ ผู้กล่าวจากพระโอษฐ์ของพระเยโฮวาห์

13 พระองค์ทรงกบฏเช่นกันต่อ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ผู้ซึ่งทรงให้พระองค์ปฏิบัติในพระนามของพระเจ้า พระองค์ทรงแข็งพระศอกของพระองค์ ทำพระ

ทัยให้กระด้าง ไม่หันไปหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล 14 ยิ่งกว่านั้น บรรดาปุโรหิตใหญ่และประชาชนก็ทำการละเมิดอย่างยิ่ง โดยการติดตามบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ และเขาทั้งหลายกระทำให้พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงชำระให้บริสุทธิ์ในเยรูซาเล็มนั้นเป็นมลทินไป

คนยูดาห์ถูกกวาดไปเป็นเชลย

(2 พกษ 25:1-17)

15 พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทรงใช้ให้ทูตของพระองค์มาอย่างไม่หยุดยั้งเพราะพระองค์ทรงมีพระทัยกรุณาต่อประชาชนของพระองค์ และต่อที่ประทับของพระองค์

16 แต่เขาทั้งหลายเยาะเย้ยทูตของพระเจ้า และดูหมิ่นพระจนะของพระองค์ และดาผู้พยากรณ์ของพระองค์ จนพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ปลุ่งขึ้นต่อประชาชนของพระองค์จนแก้ไม่ไหว

17 พระองค์จึงทรงนำกษัตริย์แห่งคนเคลเดียมาต่อสู้อาซบะเนบัตผู้ซึ่งฆ่าชายหนุ่มของเขาด้วยดาบในพระนิเวศอันเป็นสถานบริสุทธิ์ของเขา และไม่มี ความกรุณาแก่ชายหนุ่มหรือ

(10) 2 พกษ 24:10-17; ยรม 37:1 (11) 2 พกษ 24:18-20; ยรม 27:1; 28:1; 52:1

(12) ยรม 21:3-7; 44:10 (13) 2 พกษ 17:14; 2 พศต 30:8 (15) ยรม 7:13; 25:3-4

(16) 2 พศต 30:10; สดต 79:5 (17) พบญ 28:49; 2 พกษ 25:1

หญิงพรหมจารี คนแก่หรือคนชรา พระองค์ทรงมอบทั้งหมดไว้ในมือของเขา

18 และเครื่องใช้ทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเจ้า ทั้งใหญ่และเล็ก และทรัพย์สมบัติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติแห่งกษัตริย์และแห่งเจ้านายของพระองค์ สิ่งทั้งหมดนี้ พระองค์ทรงนำมายังบาบิโลน

19 และเขาเผาพระนิเวศของพระเจ้า และพังกำแพงเยรูซาเล็มลง และเอาไฟเผาวังของเมืองนั้นเสียสิ้น และทำลายเครื่องใช้ประเสริฐทั้งปวงในนั้น 20 และบรรดาผู้ที่รอดจากดาบนั้น พระองค์ทรงให้กวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และเขาทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และแก่ราชวงศ์ของพระองค์ จนถึงการสถาปนาราชอาณาจักรเปอร์เซีย

21 เพื่อให้สำเร็จตามพระวามะของพระเยโฮวาห์ผ่านปากของเยเรมีย์ จนกว่าแผ่นดินจะได้ชื่นชมกับปีสะบาโตของมัน เพราะ

ตราบเท่าที่มันยังว่างเปล่าอยู่ มันก็รักษาสะบาโต เพื่อจะให้ครบตามกำหนดเจ็ดสิบปี

**กษัตริย์ไซรัสทรงประกาศ
ให้สร้างพระวิหาร
ของพระเจ้าขึ้นใหม่**

22 ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัส กษัตริย์ของเปอร์เซีย เพื่อพระวามะของพระเยโฮวาห์ทางปากของเยเรมีย์จะสำเร็จ พระเยโฮวาห์ทรงรบเร้าจิตใจของไซรัส กษัตริย์ของเปอร์เซีย กษัตริย์จึงทรงมีประกาศตลอดราชอาณาจักรของพระองค์ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วยว่า 23 "ไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซีย ตรัสตั้งนี้ว่า `พระเยโฮวาห์พระเจ้าของฟ้าสวรรค์ได้ พระราชทานบรรดาราชอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกแก่เรา และพระองค์ทรงกำชับให้เราสร้างพระนิเวศให้พระองค์ที่เยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์ มีผู้ใดในท่ามกลางท่านทั้งหลายที่เป็นประชาชนของพระองค์ ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา ขอให้เขาขึ้นไปเถิด'"

(18) 2 พกษ 25:13 (19) 1 พกษ 9:8; 2 พกษ 25:8; สดต 79:1, 7; ยรม 52:13

(20) 2 พกษ 25:11 (21) สดต 25:4-5; 26:34-43; ยรม 25:9, 12; 27:6-8; 29:10

(22) อสร 1:1-3; อสย 44:28; 45:1; ยรม 29:10 (23) อสร 1:2-3